

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Torsdag den 25. januar 2007 kl. 17.30

Dagsorden:

- 35/07 Indkaldelse af stedfortræder
- 50/07 Indkaldelse af stedfortræder
- 16/07 Anmeldelse om nedrivning af ejendommen Jagtvej 69
- 20/07 Højhuse i København. Strategi for byens profil - oplæg til debat
- 18/07 Endelig vedtagelse af tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 391 "F.L. Smidth II"
- 40/07 Forslag til tillæg nr. 1 til lokalplan "Bella Center II" med tilhørende kommuneplantillæg
- 27/07 Udmøntning af budget 2006, kampagne for hensynsfuld adfærd blandt cyklister
- 28/07 Etablering af Københavns Erhvervskontaktcenter
- 29/07 Udpegning af et medlem til bestyrelsen for Sjællands Symfoniorkester
- 33/07 Røking i udvalg
- 34/07 Røking i udvalg
- 46/07 Indkaldelse af stedfortræder
- 47/07 Meddelelse om midlertidige valg
- 36/07 Meddelelse af midlertidige valg
- 42/07 Forespørgsel til overborgmesteren om status på billige boliger projektet
- 38/07 Medlemsforslag om opfordring til indenrigs- og sundhedsministeren om boligpolitik
- 37/07 Medlemsforslag om at igangsætte et arbejde med at identificere regler og krav, som ledere og medarbejdere i Sundhedsforvaltningen finder bør fjernes eller forenkles
- 39/07 Medlemsforslag om konkurrenceudsættelse af Københavns Kommune
- 24/07 Fordeling af 7 mio. kr. til vedligeholdelsesopgaver i kulturhusene
- 8/07 Overførsel af stiftelse fra Sundheds- og Omsorgsudvalget til Kultur- og Fritidsudvalget (ændring af styrelsesvedtægten)
- 32/07 Ændring af R98's vedtægt
- 19/07 Cykelrute langs søerne
- 21/07 Købmagergade, Hauser Plads og Kultorget
- 22/07 P-anlæg i Indre By: Udsendelse af udbudsbekendtgørelse vedr. Borgergade
- 23/07 Betaling for nedtagning af valgplakater
- 25/07 Hastighedsplan - projekter 2007 og 2008
- 26/07 Trafiksikkerhedsplan - projekter 2007 og 2008
- 30/07 Forvaltningens samarbejde med en konsulentvirksomhed
- 82/07 Ændring af mødeplan
- 31/07 Indgåelse af lejemål
- 48/07 Ansættelsessag
- 49/07 Ansættelsessag

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra Morten Westergaard, Susan Hedlund, Jan Andreasen – de er alle på ferie – og så er Mona Heiberg og Johannes Nymark, Morten Kabell og Heidi Wang til Nordisk Hovedstadskonference. Endelig har jeg modtaget afbud fra Karin Storgaard, der ikke kan deltage af arbejdsmæssige årsager, og fra Jette Bergenholtz Bautrup.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 26 sager, og 1 sag skal behandles for lukkede døre. Så er udsendt en tillægsdagsorden, der indeholder 4 sager, og der er 2 af dem, der skal behandles for lukkede døre. Og så er der også en sag uden for dagsordenen. Vi foreslår, at disse sager optages på dagsordenen således: Punkt 1 og 2 på tillægsdagsordenen indplaceres på dagsordenen efter punkt 10 på den trykte dagsorden, og punkt 3 og 4 indplaceres efter punkt 26. Det skulle ligge omdelt på jeres pladser. Det gælder også sagen uden for dagsordenen, som placeres efter punkt 1 på den trykte dagsorden.

Jeg skal endelig oplyse, at punkt 3 på dagsordenen ikke skal behandles i aften, fordi sagen blev udsat på Teknik- og Miljøudvalgets møde i går.

Så er der kommet en ny sag efter gruppeformandsmødet, som drejer sig om en ændring af mødeplanen, og det tager jeg som sidste punkt, før vi går over til den lukkede dagsorden.

Er der bemærkninger til den reviderede dagsorden? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er dagsordenen godkendt.

---

1) BR 35/07. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Jens Nielsen (A), der på grund af ferie vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 15. januar 2007 og indtil videre (dog forventet mindst en måned). 3. stedfortræder, Lise Thorsen (A), indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg byder velkommen til Lise Thorsen.

(*Forsamlingen rejste sig*)

---

2) BR 50/07. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Manu Sareen (B), der på grund af ferie vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 12. januar 2007 og indtil videre (dog forventet mindst en måned). 3. stedfortræder Anders Thomsen (B) indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Suppleanten, Anders Thomsen, har meldt afbud til mødet i aften.

---

3) BR 16/07. Anmeldelse om nedrivning af ejendommen Jagtvej 69

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

---

at ejendommen Jagtvej 69 kan nedrives, når den tekniske sagsbehandling af nedrivningsprojektet er tilendebragt.

(Teknik- og Miljøforvaltningen)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

4) BR 20/07. Højhuse i København. Strategi for byens profil - oplæg til debat

Indstilling om,

at debatoplægget Højhuse i København sendes i høring,

at høringsperioden er 14. februar -20. april 2007,

at der foretages redaktionelle ændringer i debatoplæggets billedtekster, så det understreges, at der er tale om visualiseringer og ikke om besluttede projekter, samt

at der med debatoplægget kan udsendes mindretalsudtalelser jf. proceduren for lokalplanforslag.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Borgmester **Mikkel Warming**: Enhedslisten vil gerne være med til at tænke højhuse ind i den overordnede strategi for byens udvikling af tre grunde.

Fordi der for det første kan være perspektiv i at samle så mange funktioner inden for korte afstande som muligt, og det kan der også være økologiske gevinster ved.

Fordi, som den anden grund, at man ved at bygge højhuse har mulighed for en arealudnyttelse med et meget større frit byrum i jordhøjde, selv om man har en høj bebyggelse. Det er der perspektiver i, ikke mindst i forhold til de store byudviklingsområder, erhvervsgrunde som B&W, Nordhavn, Østre Gasværk og Carlsberg, hvor vi jo også ud over boliger gerne vil have kulturelle eller idrætsmæssige faciliteter.

Og så giver højhuset mulighed for udsigt og udsyn, selvfølgelig under forudsætning af, at der er adgang til øverste og nederste etage, offentlig adgang.

Det betyder ikke, som vi let fornemmer det debatoplæg her lægger op til, at bygherrerne skal have frit slag i København til at bygge højhuse – af fem grunde:

For det første vil vi have demokratiet tilbage i byplanlægningen, at det er politikerne, københavnere, der diskuterer, hvor der skal bygges, og hvor der ikke skal bygges. Skræks scenariet på, når det er bygherrerne, der bestemmer. Det kan vi se nede på Kalvebod Brygge, en flok store skrumler med inetsigende arkitektur blokerer vandet for københavnere.

For det andet skal vi være opmærksomme på, hvem det er, vi bygger for. Vi er ikke interesseret i flere kontorlokaler, lejligheder uden bopælspligt eller hoteller. Der skal bygges boliger til københavnere.

For det tredje ligger der en selvstændig opgave i at sikre, at byens historie fremtræder tydeligt. Det er vigtigt for byens liv, at dens rødder er synlige. Det er også det, der gør byen attraktiv som et sted, man gider komme. Det er kun det, der adskiller København fra andre byer, der har særlig værdi for gæsten i byen. Vi kan ikke vinde et turismekapløb ved at bygge højhuse ligesom alle andre. Derfor er det vores opfattelse, at Indre By skal være højhusfri zone for at understrege den historiske profil, byen har.

Vi foreslår derfor, at det i højhusstrategien fastlægges, at højhuse ikke bygges inden for voldene, og det skulle der være kommet ændringsforslag om. Voldene er jo tydeligt markeret af Københavns tidlige og ret fremsynede planlæggere, der bevarede voldene som parker, Kastellet, Østre Anlæg, Botanisk Have, Ørstedsparken, Tivoli, Christianshavns volde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Det vil også gøre dette oplæg i overensstemmelse med det, Borgerrepræsentationen enstemmigt besluttede, det skulle være, da Borgerrepræsentationen i december 2005 besluttede kommuneplanen for 2006. For der var det nemlig fastlagt, at der skulle laves et oplæg om højhusbyggeri i København med en eneste præmis for det oplæg, at højhusene skulle placeres uden for det historiske byområde, en enstemmig beslutning i Borgerrepræsentationen, da man lavede den ene præmis for det oplæg. Det er af en eller anden mystisk grund gledet ud, da man så lavede oplægget. Vi synes, det skal sættes tilbage igen.

Den fjerde grund til, at der ikke skal være frit slag, det er, at det er vigtigt for livet i byen at sikre, at der er grønne lufthuller, at byens parker og grønne områder ikke bygges til.

For det femte så er det ikke tilfældigt, at man ofte nævner hoteller som den funktion, der bedst udnytter de muligheder, et højhus giver. Det er nemlig for personer med kortvarigt uforpligtende ophold i byen. For byens indbyggere, borgerne, stiller sagen sig anderledes, for de vil også møde, ud over de positive sider, der er ved højhusene, og de er der, de negative sider: mikroklima, for høje vindhastigheder, lange slagskygger osv. Og også det skal der tages hensyn til i planlægningen.

Vi glæder os til den debat, der kommer, og har ud over det ændringsforslag, vi har stillet, en række bemærkninger, vi gerne vil sende med som mindretal.

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det. Borgmester Mikkel Warming kom mig nærmest i forkøbet. Højhusdebatten er jo allerede i fuld gang i medierne, men først i dag, når vi her i Borgerrepræsentationen forhåbentlig beslutter at sende det her oplæg i høring, der vil debatten for alvor blive bredt ud. Medio februar bliver det sendt i høring, og lørdag den 10. marts har vi planlagt et stort offentligt møde med workshops her på Rådhuset oppe i Festsalen.

Det har igennem flere år været diskuteret, at kommunen bør have en højhuspolitik, især i forbindelse med revisioner af kommuneplanen. Men altså først i forbindelse med den seneste kommuneplan i 2005 tog vi konsekvensen og lovede, at der blev udarbejdet et debatoplæg om højhuse som det første skridt i udviklingen af en konkret politik med retningslinjer for højhusbyggeri.

Det ser jeg som en enestående mulighed for at få nye arkitektonisk spændende byggerier til byen, ikke mindst højhuse, selv om jeg naturligvis godt er klar over, at det her emne vækker mange forskellige og stærke følelser i en by som København.

Vi skal i den kommende tid tilstræbe, at det bliver en bred debat om byens udvikling og arkitektur, der rækker ud over et for eller imod højhuse eller for og imod et konkret projekt. Det her skulle gerne handle om, hvordan vi ønsker at medvirke til at udvikle byens liv og identitet, og på hvilke betingelser byens forskellige kvarterer skal udvikles.

Jeg synes, at forvaltningerne har udarbejdet et meget åbent debatoplæg, der appellerer meget bredt til alle, der interesserer sig for byen. Oplægget lægger op til en ny markant byprofil også med højhuse, som spiller sammen med den kendte historiske profil. Det snakker om, at højhuse kan være med til at iscenesætte byens store træk, havnen, kysten, Nordhavnen, Refshaleøen, højhuse og eksperimenterede arkitektur kan være med til at give de enkelte byområder, også nye byområder hver deres identitet. Jeg tænker selvfølgelig her på Liebeskinds meget interessante projektforslag i Ørestad City.

Så kan højhusene og ikke mindst tætte byområder være med til at skabe grundlaget for et mangfoldigt byliv. Endelig så kan højhuse jo også være med til at intensivere brugen af kollektiv trafik ved at skabe tæthed omkring nye og eksisterende stationer.

Oplægget peger på nogle bymæssige tyngdepunkter, som findes særligt velegnede for placering af højhuse, f.eks. her i metropolzonen omkring Hovedbanegården, der jo markerer selve ankomsten til byens centrum og omkring andre stationer.

Men som borgmester Mikkel Warming er inde på, ja, så lægges der samtidig vægt på ikke på forhånd ikke at udelukke andre steder i byen, så hele byen er altså sat til debat. Det er vigtigt, at højhuse

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

---

placeres, hvor de både kan blive markante vartegn og samtidig bidrage til en dynamisk byudvikling, der kan tiltrække yderligere investeringer i bygninger og byrum.

Hele oplægget lægger op til en tidlig og en tæt dialog med bygherrerne, med borgerne, med arkitekterne og planlæggerne, når der skal bygges højt. Alle aktører skal fremover inddrages tidligt for at skabe brede folkelige debatter om det aktuelle områdes udvikling. Det håber vi meget, at alle parter vil være med på, for vi er overbevist om, at det er det, der giver det bedste resultat.

Jeg håber, at debatoplægget kan gøde grunden for en god og nuanceret debat om, hvordan højhuse kan blive et tilskud til København, hvor de kan placeres, hvordan de skal udformes, og hvad de kan indeholde. Jeg håber, at debatten kan inspirere både bygherrerne, men i høj grad også kommunen og danne grundlag for en egentlig højhuspolitik, et planlægningsredskab, som vi kan bruge i København de næste 10, 20, 30, 40, 50 år.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er flere, der har klaget over, at der er for meget larm i salen ved vores møder, så jeg vil bede jer, hvis der er noget, I skal have klaret af, at bruge de muligheder, vi har i sidelokalerne. Jeg kan også se, at det ind imellem kniber for tilhørerne at høre, hvad der foregår.

Anne Vang (A): I dag kunne man læse i avisen, at København placerer sig som nr. 40 på en liste over markante storbyer. Det er dejligt for vores turisme, det er dejligt, at København er en by, der er mange, der tænker på, og der er mange, som gerne vil besøge.

Ekspert blev spurgt, hvad kan vi gøre for at klare os endnu bedre i denne konkurrence, og der var der et svar, og det svar var, vi skal sætte København på landkortet med nogle markante vartegn.

Der synes jeg, højhusdebatten er enormt velegnet, højhusdebatten handler i høj grad om at give København et vartegn, om at turde bygge højt, om at turde være modig, visionær, kreativ og nytænkende i vores byggeri. Ikke sagt at højhuse altid er et gode, det er nemlig noget af det, der gennemsyrrer det her debatoplæg, hvor vi hverken skal tænke på højhuse som et gode eller som et onde, men som en mulighed for vores by, som vi bestemt skal udnytte.

Jeg er rigtig glad for, at vi har fået et bredt og favnende debatoplæg, og jeg glæder mig utrolig meget til den dialog, der skal være med københavnernes. Jeg synes, vi skal se det her som en god mulighed for at skabe en by med masser af liv, se det som en god mulighed for at sætte København på landkortet.

Lotte Thiim Bertelsen (F): I SF kan vi også godt lide højhuse, i hvert fald hvis de bliver bygget ordentligt og ikke som i Rødovre, hvor de skvatter sammen. Vi mener, at vi har en god chance for i Københavns Kommune at få bygget nogle fantastisk smukke, arkitektonisk spændende højhuse.

Men vi mener også, at man skal passe på med, at man ikke klumper højhusene sammen. Der kan være forhold med vind, der kan være forhold med skygge, og endelig er der bymiljøet og byrummene omkring højhusene, som vi er meget optaget af at få til at fungere på københavnernes præmisser.

Endelig kan man ikke se højhusene lige så godt, hvis der står 20 klumpet sammen, som hvis der står et meget smukt højhus, som man kan se viden om.

Endelig vil jeg lige sige lidt om højhusene inden for voldene. Ligesom Enhedslisten mener vi ikke, at man skal bygge højhuse inden for voldene. Vi mener, at det meget er et særpræg for Københavns Kommune, at vi har forholdsvis lavt byggeri inde i centrum, vi har meget gammelt byggeri, og vi har også enkelt nybyggeri, som er arkitektonisk spændende, men som spiller flot sammen med de kulturhistoriske bygninger, vi eller har i Københavns Kommune.

Vi mener, at vi skal sælge København på, at vi både har arkitektonisk smuk udvikling i nogle områder, og i andre områder har vi bevaret Københavns særkende, som går mange år tilbage i tiden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Det tror vi er godt for København, og vi tror også, det er godt for turismen, at man ligesom kan se det historiske vingesus i København, man skal ikke lige pludselig gå ind og pille ved det og lave det hele om og nyt.

Så højhuse ja tak, men lad os tænke over, hvor de skal ligge.

Peter Schlüter (C): Jeg vil godt fortsætte i samme tone. Ja, vi skal tænke os om, når det gælder byens arkitektur, når det gælder placeringen af højhusene, fordi vi har herinde det afgørende ansvar for at sikre Københavns enestående kulturarv og særpræg. Der snakker vi jo følsomme områder, vi snakker selvfølgelig Københavns centrum, bykernen, og vi snakker andre områder som Christianshavn, som er nogle helt fantastiske gaver til vores kulturarv.

Vi har et ansvar for at sikre disse arkitektoniske værdier, vi har et ansvar for at sikre et rart byrum, hvor vi kan trives og føler os også en lille smule berørt af de historiske vingesus, dvs. at vores fortid også har en historie at fortælle os, det er jo en del af vores identitet.

Så vi har altså ansvaret for nogle beslutninger, som rækker langt, langt ud i tiden og meget længe end vores egen levetid. Det vil sige, det er også beslutninger, som ikke kan omgøres. Det er værdier, som ikke kan genskabes, når først de er væk, når først bygninger er revet ned.

Vi har ansvaret for bydele, som ikke kan genskabes i det indtryk, som vores forfædre har efterladt os. Vi har ansvaret for et historisk og verdenskendt særpræg, altså et vartegn, som er med til at tegne billedet af Danmark som et hyggeligt sted, et rart land, en hyggelig by, en historisk by. Det har altså også en værdi, ikke alene for os københavnere, men det har en værdi i forhold til, hvordan folk opfatter Danmark, altså at vi ikke plastrer som f.eks. mange andre storbyer, plastrer byen til uden et overordnet plan med højhuse, som skygger fuldstændig af for vores kulturværdier og ødelægger de samlede billede.

Vi har også ansvaret for nutidens og fremtidens indtryk, og der bliver plads til at sætte fingeraftryk, som er tidens tand, som er tidens ånd. Det vil sige, selvfølgelig skal vores dygtige og innovative arkitekter også have lov til at sætte deres fingeraftryk.

Men se nu, hvordan det f.eks. gik nede på Kalvebod Brygge, der var stort set frit spil, og hvad gjorde arkitekterne, hvad gjorde bygherrerne, de satte en række bygninger op, som jeg rent personligt ikke synes ærlig talt er af den større kulturmæssige arkitektoniske værdi for København og for alle de borgere, som bor i byen. Der kunne man godt have ønsket noget mere kreativitet.

Derfor har vi også ansvaret for at sikre, at vi ikke bare slipper djævlen løs og lader folk bygge, hvad de vil, hvor de vil, og hvor højt de vil. Det har vi et ansvar for, og det gælder fremtiden.

Jesper Schou Hansen (V): For Venstre at se så er det her en debat, hvor der er brug for nuancerne, der er brug for nuancerne, når det gælder, hvad man vil bygge, og hvor man vil bygge, og ikke blot om, hvorvidt det er højt eller ikke er højt. For der er steder i København, hvor det høje højhusbyggeri ikke vil passe ind, og der er steder i København, især det nye København, hvor højhusbyggeri rigtig velkomment, Ørestad taget som eksempel.

Derfor så har vi også stor sympati for det ændringsforslag, som Enhedslisten er fremkommet med. Vi har dog et enkelt lille ændringsforslag til det, nemlig at man i stedet for at operere med "inden for voldene" som begreb, opererer med Middelalderbyen som begreb. Det er, fordi der er nogle aktuelle projekter sådan lige i randområdet omkring voldene, som det kunne være interessant at kigge nærmere på helt uden at have lagt sig fast på nogen måde, om hvorvidt der skal være et højhusprojekt ved Tivoli eller ej, så kunne det jo være en af de muligheder, som i hvert fald bør være åbne i debatten fortsat. Men vi nærer ikke noget ønske om at bygge inde i middelalderkernen, og jeg er sikker på, det sådan er noget, vi kan være fælles om. Det er i hvert fald noget, vi har været fælles om tidligere, så det vil vi gerne stille som ændringsforslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Når jeg kigger på København, kigger på min by, så oplever jeg en by, som på mange måder kendetegner sig ved, at jeg stadig væk kan se tårnene i København. Og de tårne, jeg kan se, det er de tårne, som findes fra middelalderen og fremefter til ført nogle få byggerier fra nutiden, som ikke alle er lige spændende.

Derfor synes jeg, at vi gør rigtig klogt i at få en debat om, hvad for nogle projekter vi gerne vil have i vores by som de nye fyrtårne i det her århundrede. Vel vidende, at de fyrtårne, vi får rejst i vor tid, også vil stå, når vores børnebørn de sidder og kigger på byen og tænker, at der var nogle fremsynde politikere, der lavede en strategi, der holdt langt ud i fremtiden.

Jeg skal ikke sige, hvor meget strategi der var over middelalderens kirkebyggeri, jeg kan bare i dag gå og glæde mig over, når jeg kigger ud over København, at det er en by, der er lav, men uanset næsten hvor jeg går, kan jeg se kirketårne fra den tid, og det synes jeg er fantastisk, og det glæder jeg mig over.

Nu skal vi i gang med en dialogproces, og det er først og fremmest borgernes dialogproces, vi skal i gang med. Jeg glæder mig til at høre de mange forskellige input, der må komme både fra eksperter og fra borgere. Jeg er ret sikker på, at én ting kan man i hvert fald sige om den kommende debat, den bliver livlig.

Wallait Khan (U): Endelig diskuterer vi det, som vi skulle have diskuteret for lang tid siden, nu har vi bebygget næsten hele København, og så kommer vi med den diskussion.

Sidste år har vi diskuteret det lidt, men så var der jo, ja politiske holdninger, som kom i vejen, og vi kunne ikke have de højhuse, som var planlagt.

Men jeg har oplevet, at da vi for ikke ret lang tid siden var i USA, kom vi til Seattle, så så vi en serie af glamour højhuse. Så sagde alle politikere uha, så kom vi til vinduerne for at se dem, for de så rigtig flotte ud. Men når vi kommer hjem, så er det nogle andre holdninger, vi har.

Jeg kan godt forstå, at der er mange, der siger, vi skal ikke have dem inden for voldene, det er også i orden, men vi har alle sammen kendt til nogle problemer. Vi har altid snakket om, at politimanden kan ikke få en lejlighed i København, og sygeplejersker og så mange, som arbejder i København. Det er meget vigtigt at have flere boliger. Nu har vi bebygget næsten hele København.

Jeg synes, hvis vi havde bygget højhuse, så havde vi kunnet skabe så mange boliger som muligt. Men nu giver det os mulighed faktisk, jeg synes, det er godt, at vi er åbne for den diskussion. Jeg håber, at flertallet af borgerne også vil støtte, at vi skal have højhuse i København. Når vi bygger de højhuse, så vil vi også være med til at løse mange problemer, f.eks. boligmangel. Og når vi tænker på turismen, der er en stigende turisme i København, og der er så mange turister, som ikke kan komme til at overnatte i København, selv om vi siger, at vi skal have endnu flere, men så skal de så langt som Helsingør og Hillerød for at overnatte og så komme til København. Jeg synes, det er besværligt, og mange turister klager.

Så der er behov for flere hoteller, der er behov for flere lejligheder. Så er der også behov for flere friarealer, jeg synes, det er meget, meget vigtigt, vi har højhuse, og det kan også måske være med til at hjælpe, når vi har højhuse, og enhedsprisen bliver billigere, så kan vi også skabe nogle billige boliger måske.

Jette Gottlieb (Ø): Jamen jeg vil gerne stille nogle konkrete spørgsmål til ressortborgmesteren, for det her er jo en strategi for højhuse, og det er vi enormt glade for, at vi får. Men hvad med høje huse? Jeg er enormt interesseret i at vide, hvordan borgmesteren og strategien som sådan forholder sig til høje huse, hvad med huse på 39 m, huse på 12 etager?

Når jeg f.eks. snakker om "inden for voldene", så er jeg af den opfattelse, at der skal vi heller ikke have høje huse, der skal vi have huse af den højde, som er det normale i det område. Der taler vi jo om

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

5-6 etager, der taler vi jo ikke om de 12 etager, der ligger under den grænse, der i oplægget er defineret som højhuse.

Jeg kunne godt tænke mig lige at få en melding på, hvordan strategien for høje huse forholder sig til strategien for højhuse.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, jeg kom til at ringe for et øjeblik siden, må jeg sige, og det var, fordi der ikke var flere indtegnede, men Jette Gottlieb havde prøvet, så derfor fortsætter debatten lidt endnu.

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg skal forsøge at fatte mig i korthed. Af nærværende oplæg, der fremgår det helt tydeligt på side 12, at det der er tale om her det er bygninger på over 40 m, 13 etager eller derover. Det er altså ikke et debatoplæg om høje huse, og det er en helt anden snak, som jeg sådan set ikke mener vedrører det her punkt.

Når det er sagt, så har jeg lyst til sådan lidt i den anekdotiske afdeling at forsøge at finde frem til et indlæg, jeg holdt i forbindelse med Krøyers Plads, det er snart lidt over 1 år siden, hvor jeg læste op af en gammel københavnsk avis fra syttenhundrede et eller andet, der forholdt sig til de her skrækkelige 5-6 etagers beboelser, der skulle bygges på Christianshavn. Sådan foregår debatten jo altid om de her ting.

Men jeg vil sige, at personligt har jeg ikke berøringsangst over for hverken højhuse eller høje huse.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (Ø): Jamen grunden til, at jeg spørger, det er selvfølgelig, at når vi nu faktisk tager en strategidiskussion, og det har jo været efterlyst længe, så er det dog vigtigt, at vi netop finder sammenhængen mellem alle elementerne og ikke kun tager et enkelt element ud, der hedder højhuse.

Derfor beder jeg om, hvordan høje huse forholder sig til højhuse. For det er jo ikke ligegyldigt, om man placerer et højhus på en bar mark, eller man placerer det i en klynge af høje huse på 40 m.

Derfor synes jeg, det er vigtigt at vide, hvordan man opfatter forholdet mellem højhuse og høje huse, når man nu lægger en samlet strategi. Der har jeg selvfølgelig specielt spørgsmålet i forhold til Middelalderbyen, den historiske by inden for voldene, for der er jeg selv af den opfattelse, og det synes jeg er vigtigt at slå fast, når jeg siger de ting, jeg siger om højhuse, at det altså også omfatter i den forbindelse høje huse, nemlig huse over de 5-6 m inden for det område.

Endelig vil jeg godt bede om en enkelt markering på det enkelte sted, der har været nævnt vedrørende højhuse, nemlig spørgsmålet om Tivoli. Jeg vil gerne der markere, at Enhedslisten i hvert fald er imod, at man bygger et højhus lige på det sted. Det vil jeg også gerne bede Klaus Bondam markere sin holdning til, hvordan man gør. Det er et af de få steder, der er nævnt meget markant inde i oplægget, så det vil jeg godt have lige en konkret melding på.

Borgmester **Klaus Bondam**: Nu går jeg ud fra, at Jette Gottlieb mener huse på 5-6 etager og ikke 5-6 m, fordi ellers går vi jo helt over i den anden retning og ender med sådan en Legoland-by, men det kan sådan set også være fint nok.

Den pointe, som Jette Gottlieb fører ind, er hun jo velkommen til at bringe op politisk, hvis hun vil have diskussionen om høje huses samspil med højhuse. Hun benytter sig dog af en klassisk misforståelse, som tyder på, hun muligvis ikke har læst oplægget godt nok. Men det lægger jo netop op til solitære huse, altså enkeltstående huse, for på den måde at spille sammen med den profil, som vi kender i København. Så der er altså ikke tale om klynger.

Når vi er inde og snakke om Norman Fosters højhusprojekt i Tivoli, så må jeg blot konstatere, at der ikke er indleveret noget byggeprojekt til Københavns Kommune i denne forbindelse, og derfor har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

---

hverken jeg eller Den Radikale Gruppe forholdt os konkret til det. Personligt har jeg udtrykt mig positivt over for det, fordi jeg synes, det er et interessant, spektakulært byggeri, som jeg synes vil klæde København her hundrede år efter, at vi byggede et rådhus, som der jo også dengang var meget modstand mod i byen, men som alle københavnere jo i dag holder af som deres hus.

Tro det eller ej, Jette Gottlieb, tingene udvikler sig, forandrer sig og påvirkes af den tid, man nu lever i, hvad enten man vil det eller ej. Sådan synes jeg, det skal være, jeg synes, det er klædeligt, hvis vores tid også ville have et mod til at sætte vores præg på byen, altså hvordan den har været i den her tid, vi har boet i den. Det kan man gøre gennem bygninger, det gør vi, og vi skal også blive bedre til at gøre det på en lang række andre måder, bl.a. i forhold til miljøområdet.

Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"at eventuelt kommende højhuse i København placeres uden for middelalderbyen."

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"at eventuelt kommende højhuse i København placeres uden for voldene."

Det af Venstre stillede ændringsforslag blev forkastet med 28 stemmer imod 16.

For stemte: C, Wallait Khan (løsgænger), V, Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B, F og O.

Det af Enhedslisten stillede ændringsforslag blev forkastet med 30 stemmer imod 13.

For stemte: F, Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O, Wallait Khan (løsgænger) og V.

Indstillingen blev herefter godkendt uden afstemning.

Der blev fastsat frist for medlemmerne til at afgive bemærkninger til mandag den 29. januar 2007 kl. 12.00.

=====

5) BR 18/07. Endelig vedtagelse af tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 391 "F.L. Smidth II"

Indstilling om,

at tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 391 "F.L. Smidth II" vedtages endeligt med de under sagsbeskrivelsen foreslåede mindre ændringer vedrørende rækværker på tagterrasser, vejbredde og husdybde.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Jette Gottlieb (Ø): F.L. Smidth-grunden har jo en lang historie bag sig, efter at den er blevet rømmet af F.L. Smidth, så har vi haft et lokalplanforslag til behandling sidste år, og det omhandlede jo hele det område, som også er på i dag.

Efter offentliggørelsen af lokalplanforslaget så viste det sig ved et borgermøde ude i Valby, at der var en temmelig voldsom uoverensstemmelse mellem det materiale og de tegninger osv., der blev fremlagt, og så de ord, der kom ud af munden på dem, der fremlagde det. Det er selvfølgelig ikke særlig heldigt.

Nu var det jo i et valgår, så det er klart, der kan ske lidt af hvert, men det endte i, at Borgerrepræsentationen besluttede, at der skulle udarbejdes et nyt lokalplanforslag, og det blev der så også.

Desværre nåede vi ikke at få det behandlet ordentligt, inden det røg i høring, først blev det behandlet pr. mail i Teknik- og Miljøudvalget, og derefter på et ekstraordinært møde i salen, hvor mange

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

---

medlemmer først fik udleveret papirerne den samme dag. Enhedslisten protesterede over det, men vedtaget det blev det, og forslaget kom i høring, om end ikke i den form, vi havde forestillet os.

For at det nu ikke skal blive sådan helt vildt, så må vi sige, at vi må forholde os til, at de indsigelser, der er kommet, de er kommet i forhold til den plan, der så er forelagt. Derfor har Enhedslisten lavet 2 ændringsforslag. Det ene handler om højden på byggeriet ud mod Vigerslev Alle og dermed skyggevirkningerne for boligkarreerne på nordsiden af gaden.

Der har været forslag om tilbagerykning af byggeriet fra vejen og en reduktion af bygningshøjden, og Valby Lokaludvalg har så foreslået et kompromis, hvor bebyggelsens placering fastholdes mod, at der til gengæld bliver lavet en maksimal gesimshøjde på 16,5 m på hele strækningen ud til Vigerslev Alle og ikke som nu, hvor der er stigende højde frem mod Toftegårds Plads.

Sådan et kompromisforslag synes vi vidner om en god lokal behandling, og vi synes, det er rigtig fornuftigt at komme frem med sådan et. Derfor fremsætter vi så også kompromisforslaget her, så Borgerrepræsentationens medlemmer kan få lov at forholde sig til det.

Det andet forslag, vi fremsætter, er et forsøg på at skabe et attraktivt byrum inde i den tætte bebyggelse. Det er sådan, at bebyggelsen er planlagt med en plan, der rummer det, at der er et glimrende åbent byrum inden for byggeriet, og det er jo dejligt, det er et opholdsrum. Men så ødelægger man straks planen ved at tillade, at der kan være gennemkørende trafik, det skal jo ikke være den måde, sådan et areal skal bruges på, der skal helst undgås trafik inde i det, og der skal også undgås parkeringspladser, fordi ellers har man ikke den mulighed for alle de mennesker, der nu kommer til at bo i de dejlige nye boliger her, at de har et frirum, hvor de kan have deres mulighed for et grønt område og for ophold og den slags.

Så altså nej til trafik- og parkeringspladser inde i karreen og så et ønske om at følge lokalområdets kompromisforslag med en let sænket gesimshøjde hen mod Toftegårds Plads, men mod at man fastholder byggelinjen ud mod gaden. Det synes vi er et fornuftigt forslag, som vi gerne vil bakke Valbyborgerne op i at få gennemført.

Enhedslisten genfremsatte følgende ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen:**1.****"at der til at'et tilføjes: "..., idet det indre torv friholdes for gennemkørende trafik og parkeringspladser."****2.****"at der fastsættes en maksimal gesimshøjde nærmest Toftegårds Plads på 16,5 m."****Det af Enhedslisten genfremsatte ændringsforslag nr. 1 blev forkastet med 31 stemmer imod 6. 7 undlod.****For stemte: Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.****Imod stemte: A, B, C, O, Wallait Khan (løsgænger) og V.****Følgende undlod at stemme: F.****Det af Enhedslisten genfremsatte ændringsforslag nr. 2 blev forkastet med 38 stemmer imod 5. 1 undlod****For stemte: Ø.****Imod stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger) og V.****Følgende undlod at stemme: Finn Rudaizky (løsgænger).**

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Indstillingen blev herefter godkendt uden afstemning.

Dansk Folkeparti ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at der i denne sag af et flertal ikke er taget hensyn til højden på byggeriet, trafikstøj og forurening, grønt område (park) og parkering."

=====

6) BR 40/07. Forslag til tillæg nr. 1 til lokalplan "Bella Center II" med tilhørende kommuneplantillæg

Indstilling om,

at forslag til tillæg nr. 1 til lokalplan "Bella Center II" alene vedtages med bestemmelserne om højde og placering af hotellet,

at en beslutning om arena-bebyggelsen afventer en nærmere belysning af, hvordan parkeringsforholdene løses,

at forslag til tillæg til Kommuneplan 2005 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse,

at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, samt

at vedtage den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, en udstilling i lokalområdet, at borgermødet tilrettelægges som et dialogmøde samt offentliggørelse i områdets lokalaviser.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

7) BR 27/07. Udmøntning af budget 2006, kampagne for hensynsfuld adfærd blandt cyklister

Indstilling om,

at der anvendes 0,5 mio.kr. til gennemførelse af "udvikling og gennemførelse af en kampagne for hensynsfuld adfærd blandt cyklister", som beskrevet i indstillingen finansieret af 35 mio. kr. puljen til cykelfremkommelighed og støjbekæmpelse i overensstemmelse med den fremlagte projektplan (BR 343/06).

Det bemærkes, at fokus for kampagnen tillige kan være hensyntagen til andre trafikanter i lysregulerede kryds.

Det forudsættes, at evt. merudgifter som følge af sagen finansieres indenfor Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)(Standsningsret)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det er en standsningsret fra Winnie Berndtson. Winnie Berndtson er her ikke. Er der andre, der ønsker ordet? (*Ophold*) Det er ikke tilfældet.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

8) BR 28/07. Etablering af Københavns Erhvervskontaktcenter

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

---

at Københavns Erhvervskontaktcenter - Én Indgang til kommunen for erhvervslivet - etableres som et callcenter med forventet åbning 1. april 2007, og med formål, målgrupper, bemanning, ydelser og funktionsgrundlag, som beskrevet i bilaget til nærværende indstilling,

at Københavns Erhvervskontaktcenter består dels af medarbejdere med særlige erhvervskompetencer placeret i Borgerservicecenterstrukturen til at modtage og videresende henvendelser, dels af udvalgte medarbejdere i fagforvaltningerne til besvarelse af henvendelserne og egentlig sagsbehandling, samt en særlig web-facilitet på www.kk.dk,

at der i 2007 til etablering af Københavns Erhvervskontaktcenter gives en tillægsbevilling på 4 mio. kr. (2007 p/1-niveau) til Økonomiudvalgets bevilling, Økonomisk Forvaltning, Anlæg, IM-funktion 6.48.67.3., som finansieres over Økonomiudvalgets bevilling, Økonomisk Forvaltning, Drift, IM-funktion 6.45.51.1,

at driftsudgifterne på 2 mio. kr. årligt i 2007 p/1-niveau startende fra 1. april 2007 indledningsvis finansieres ligeligt indenfor Økonomiudvalgets og Teknik- og Miljøudvalgets rammer.

Det bemærkes, at fra 1. januar 2009 finansieres driften af alle de berørte forvaltninger efter en fordelingsnøgle baseret på det registrerede faktuelle antal henvendelser. Driftsudgifterne finansieres på Økonomiforvaltningens bevilling, drift, IM funktion 6.48.67.1.

Teknik- og Miljøforvaltningen opkræves for halvdelen af de anslåede årlige driftsudgifter i hhv. april 2007 og januar 2008.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

9) BR 29/07. Udpegning af et medlem til bestyrelsen for Sjællands Symfoniorkester

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til bestyrelsen for Sjællands Symfoniorkester. (Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Følgende blev valgt:

Britt Lisbjerg

=====

10) BR 33/07. Røkering i udvalg

Godkendelse af,

at Ole Benny Nielsen udtræder som medlem af kollegiebestyrelsen for Sofiegården, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Karina Heuer Bach indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Røkeringen blev godkendt uden afstemning.

=====

11) BR 34/07. Røkering i udvalg

Godkendelse af,

at Ikram Sarwar (A) udtræder som medlem af bestyrelsen for Bellevue Strandpark I/S, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Simon Strange (A) som er suppleant i udvalget, indtræder som nyt medlem af bestyrelsen. Ikram Sarwar (A) indtræder herefter som ny suppleant af bestyrelsen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

Rokeringen blev godkendt uden afstemning.

=====

12) BR 46/07. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Signe Goldmann (F), der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 30. januar 2007 og indtil videre (dog forventet mindst 1 måned). 1. stedfortræder Torben Kastrup (F) indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

13) BR 47/07. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den store valggruppe om, at Torben Kastrup (F) med virkning fra den 30. januar 2007 og indtil videre indtræder som midlertidigt medlem af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget i forbindelse med Signe Goldmanns orlov.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

14) BR 36/07. Meddelelse af midlertidige valg

Meddelelse fra den store valggruppe om, at Jesper Christensen (A) er indtrådt som midlertidigt medlem af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget den 25. januar 2007, samt at Lise Thorsen (A) derefter indtræder som midlertidigt medlem af Beskæftigelses og Integrationsudvalget og Socialudvalget fra den 26. januar 2007 og indtil videre, i forbindelse med Jens Nielsens (A) midlertidige udtræden.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

15) BR 42/07. Forespørgsel til overborgmesteren om status på billige boliger projektet

(Stillet af Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre):

Overborgmesteren bedes redegøre for status i billig bolig projektet.

Anne Vang (A): Statsforvaltningen har afgivet en vejledende udtalelse i sagen om de billige boliger om, at kommuner ikke kan sælge grunde til reduceret grundpris.

Der er afholdt pressemøde, og der er sendt et brev til indenrigsministeren. Alle dokumenter her er naturligvis fuldt offentlige. Alligevel vurderer vi fra SF, Socialdemokraterne og De Radikale, at det vil være hensigtsmæssigt med en status på projekt billige boliger.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): For godt et år siden stod jeg på denne plads i Borgerrepræsentationen og fremlagde planen for byggeri af 5.000 boliger til en husleje på 5.000 kr. Jeg forkla-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

---

rede dengang, at der er behov for billige boliger, hvis København fortsat skal være en levende hovedstad, hvor alle har råd til at bo. Jeg forklarede, at vi ikke kunne risikere, at hjemmehjælperen og sygeplejersken, rengøringsassistenten eller politibetjenten bliver presset ud af København, fordi de ikke længere har råd til en bolig.

Jeg forklarede det uacceptable i, at København bliver kvalt i trafikal trængsel og luftforurening, og slog fast, at København har brug for borgere i alle indkomstklasser, og at jeg håbede, at den nylvalgte Borgerrepræsentation ikke ville acceptere en delt by, hvor sociale problemer klumper sammen i enkelte boligområder, som nogle betegner som ghettoer, mens resten af byen bliver stadig mere velhavende og velfriseret.

I dag kan jeg konstatere, at der er sket meget godt på et år. Her i Borgerrepræsentationen har vi den 23. marts sidste år vedtaget en ambitiøs plan for byggeri af billige boliger. Der er etableret en fond, som er lige ved at starte det første byggeri. Der er udpeget i alt 9 grunde, som er reserveret til billige boliger. Private bygherrer har vist interesse for at sikre billige boliger i nyt byggeri, og nogle af de bedste danske og udenlandske arkitekter er kommet med bud på, hvordan de billige boliger skal se ud.

Men der er sket andet i København, som modarbejder vores vedtagne politik om at sikre billige boliger. På et år er grundpriserne steget med omkring 30 pct. Da vi startede projektet, blev det anslået, at grunde kostede ca. 3.000-4.000 pr. byggekvadratmeter. I dag er Karens Minde-grunden i Sydhavnen vurderet til en pris på ca. 6.500 kr. pr. byggekvadratmeter. Grundprisernes himmelflugt betyder, at der kan bygges færre billige boliger på grunde, som vi har reserveret til billige boliger.

På vores forespørgsel har Kammeradvokatens kontor vurderet, at Københavns Kommune har en saglig interesse i at sikre billige boliger til kernemedarbejderne, så der fortsat er plads til sygeplejersken, politibetjenten, folkeskolelæreren og hjemmehjælperen i København.

Kammeradvokatens kontor vurderede, at det ligger inden for kommunalfuldmagten ved grundsalg at stille krav om etablering af billige boliger med den konsekvens, at salgsprisen bliver lavere end ved fuldstændig fri handel. Statsforvaltningen deler ikke Kammeradvokatkontorets vurdering og har sagt nej til, at vi sælger grunde billigt til byggeri af boliger, som almindelige mennesker kan betale.

Med udgangspunkt i lovgivningen fra 1958 synes der nu at være lagt svære begrænsninger ned over billig-bolig-projektet. Fastholder regeringen denne indskrænkende og forældede fortolkning af kommunernes opgaver og muligheder for at føre by- og boligpolitik, ja, så må vi indstille os på, at det tager længere tid end 5 år at fremskaffe 5.000 billige boliger.

Der har med andre ord vist sig at ligge mange sten på vejen, siden jeg første gang fremlagde boligplanen fra talerstolen her. Men problemer er til for at blive overvundet, og det håber jeg, I er enige i er vejen frem. De kommende 10-15 år går op mod hver tredje kommunalt ansatte på pension. Allerede i dag er der kun gennemsnitligt 1,8 ansøger til stillinger som social- og sundhedsmedarbejder.

Jeg kan forstå, at Københavns Politi må afslå ansøgninger fra medarbejdere, som ønsker at søge væk fra hovedstaden. Hver dag pendler over 170.000 til og fra arbejde i Københavns Kommune, der spildes dagligt 120.000 timer på det københavnske vejnet. Det er langsomt og vanskeligt at være pendler i København.

Så det er ikke en løsning at sige til vores medarbejdere, at de ikke behøver at bo i byen, og at de bare kan rejse 70-80 km hver dag for at komme til og fra arbejde.

Samtidig er prisen på en ejerlejlighed seksdoblet siden 1995, og et stigende antal familier i mellemindkomstgruppen fraflytter København. De kan ikke få en lejlighed, de kan betale, der har plads til en familie.

København risikerer at blive en by uden den sociale mangfoldighed og sammenhængskraft, som kendetegner en levende hovedstad. Vi risikerer at mangle den arbejdskraft, vores børn og gamle har brug for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Der er nogle, der tror, at denne debat bare drejer sig om mine valgløfter, de tager fejl. Det handler om, at vi i København står med dybt alvorlige problemer, som vi skal prøve at løse, og det agter jeg at prøve at gøre sammen med jer. Det skylder vi alle de mange københavnere, som forventer, at der også fremover vil være medarbejdere til at tage sig af vores ældre, vores syge og af børnene. København kan ikke klare sig uden billige boliger, når vi skal vedblive at være et godt sted at leve for københavnere.

Når jeg i dag gør status over projekt billige boliger, er det derfor først og fremmest for at fortælle jer, at arbejdet selvfølgelig fortsætter. Statsforvaltningens udtalelse gør ikke arbejdet nemmere. Det er ubegribeligt, at statsforvaltningen når frem til, at det ikke er en opgave for danske kommuner at sikre boliger, som også kernemedarbejderne har råd til at betale.

Jeg finder det helt naturligt, at kommuner kan sælge grunde til en nedsat pris til almene boliger, så vi på den måde sikrer de almene boligorganisationer muligheder for at bygge billigt og godt.

Nu må indenrigsministeren give os i København og andre kommuner den frihed, vi har brug for til at sikre velfærden for børn, unge og gamle.

Jeg har tirsdag den 16. januar skrevet til indenrigsministeren, og jeg agter at følge op på sagen og bede om et møde. Billige boliger er et vitalt anliggende for København, og flere frihedsgrader er afgørende for mange andre kommuner.

Så går vi videre med de spor, som Borgerrepræsentationen har vedtaget, og som vi selv har indflydelse på. Det vil sige, at vi fortsætter planlægningen af de kommunale grunde, vi fortsætter dialogen med de private bygherrer, Borgerrepræsentationen har vedtaget en målsætning om, at der skal sikres mindst 10 pct. billige boliger i nyt boligbyggeri.

Vi har fået en række positive tilkendegivelser fra private bygherrer, som vil være med til at tage et medansvar for Københavns udvikling. Lovgivningen giver desværre ikke mulighed for at lave bindende aftale med bygherren, så det må bero på tillid mellem Københavns Kommune og den enkelte bygherre. Men også her er det da klart, at vi har brug for at kunne lave bindende aftaler.

Vi fortsætter også samarbejdet med de almene boligorganisationer om at gøre almene boliger til billige boliger. Ulykkeligvis er de almene boligorganisationer ved at segne under bureaukratiske bestemmelser og statsligt regelrytteri. F.eks. har de almene boligorganisationer ingen mulighed for at anvende moderne og fleksible finansielle produkter, som alle andre aktører på boligmarkedet gør. Beboerne er underlagt regler om, at de fra dag ét skal lægge store beløb til side til fremtidige renoveringer, i stedet for som alle andre at finansiere, når behovet opstår.

Det er kommet dertil, at i København og andre kommuner kan de almene boligorganisationer ikke bygge inden for det rammebeløb, som staten foreskriver. Høje grundpriser, høje byggeomkostninger og de mange fordyrende regler gør det ganske enkelt ikke muligt for de almene boligorganisationer at bygge til den pris, som staten kræver. Laves der ikke om på reglerne, kan vi i København komme til at vente længe på, at der opføres nye almene boliger.

Vi må gå nye veje for at løse Københavns problemer. Derfor undersøger vi nu sammen med de almene boligorganisationer, om der kan udvikles en ny model for alment boligbyggeri, der bringer huslejen ned på et niveau, hvor vores kernemedarbejdere kan være med.

Jeg vil gerne takke borgmestrene Klaus Bondam, Mikkel Warming og Jakob Hougaard for i fællesskab at gøre det muligt at indgå aftalen med Boligselskabernes Landsforenings 1. kreds, som Borgerrepræsentationen godkendte den 14. december 2006. Aftalen betyder bl.a., at en del ledige boliger i det eksisterende almene byggeri kan udlejes til kernemedarbejdere.

Det er lykkedes at lave en yderst ambitiøs og forebyggende aftale, fordi de almene boligorganisationer har vist vilje og mod til en frivillig aftale. Det vil sikre en del billige boliger til københavnere med almindelige lønindkomster, præcis dem, der er målgruppen for projektet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

De faglige organisationer har også flere gange peget på, at deres medlemmer har behov for billige boliger. Bl.a. har Bente Sorgenfrey fra FTF opfordret Københavns Kommune til at bygge tjenesteboliger, og det undersøger vi selvsagt også.

Jeg har aldrig lagt skjul på, at det bliver svært at sikre billige boliger til Københavns kernemedarbejdere. I Borgerrepræsentationen den 14. september sagde jeg, at det ikke bliver nemt at sikre 5.000 boliger til 5.000 kr. Lovgivningens mange og uforståelige fortolkninger og benspænd gør bestemt ikke opgaven nemmere.

Det er derfor værd at huske på, at billige boliger er en politisk målsætning, ikke et teknisk problem, ikke et spørgsmål om jura. Der skal politisk vilje til, at projektet skal realiseres. Der skal samles politisk flertal her i Borgerrepræsentationen, der skal være en politisk ramme, som gør det muligt at løse de problemer, vi har i København.

Det er ikke en naturlov, at det skal være svært at bygge billige boliger. I London, i Amsterdam og i Oslo har de i mange år bygget billige boliger til kernemedarbejderne, for her giver lovgivningen mulighed for at lave bindende aftaler med bygherrer. Her har man befriet de almene boligselskaber for de mange og forstyrrende regler og begrænsninger. Her kan grunde sælges til en reduceret pris til f.eks. almene boligselskaber, og der kan ydes rentefrie kommunale lån. Der kan tilbydes programmer med delt ejerskab til en bolig mellem beboeren og det almene boligselskab.

Selvfølgelig bør vi kunne skabe lignende ordninger i København, selvfølgelig bør København sikres de redskaber i lovgivningen, som de anvender i andre europæiske storbyer.

En hovedstad som København står med særlige problemer. Vores udfordringer ligner ikke nødvendigvis dem, de har i Fjerritslev, Haslev eller Nyborg. Men i den eksisterende lovgivning ser det ikke ud til, at vi selvstændig kan løse de problemer, vi står med. Regeringen eller andre partier må hjælpe os med det nødvendige lovgrundlag.

Der vil selvfølgelig blive bygget billige boliger i København, og det er klart, at der skal være boliger til Københavns kernemedarbejdere. De faglige organisationer har understreget igen og igen, at deres medlemmer har brug for billige boliger. FTF har sagt det, sygeplejerskerne har sagt det, Politiforbundet, Lærerforeningen og mange andre.

I Århus, Esbjerg og andre steder i landet savner de også redskaber til at føre en aktiv bolig- og bypolitik. I mange kommuner nord for København har boligprisernes himmelflugt presset kernemedarbejderne langt uden for kommunegrænserne, og de kan ikke sikre effektiv rekruttering af hjemmehjælpere og postbude og andre nødvendige medarbejdere.

Borgmestrene i Kommunernes Landsforening har derfor bakket op om, at vi på det næste bestyrelsesmøde tager sagen op. Flere partier på Christiansborg kan godt se, at den forældede lovgivning må laves om, så kommunerne får flere redskaber til at løse deres problemer på boligmarkedet.

Under det næste punkt på dagsordenen kan vi alle her i Borgerrepræsentationen sende et klart signal til de mange københavnere, som savner muligheder på boligmarkedet, eller som bruger timer dagligt på at komme til og fra arbejde. Vi kan give en samlet og utvetydig opfordring til indenrigsministeren: giv København og landets øvrige kommuner de nødvendige frihedsgrader til at føre en boligpolitik, der kommer alle byens borgere til gode.

Jeg håber, at vi her i Borgerrepræsentationen kan sikre en sådan opfordring.

Borgmester **Klaus Bondam**: Det Radikale og Venstre og jeg har hele tiden sagt, at vi bakker op om at bygge billige boliger, 5 x 5-boliger, og vi tror på, at det kan lade sig gøre, indtil det modsatte er bevist. Man kan så spørge sig selv, er det modsatte bevist, nej, ikke nødvendigvis.

Vi arbejder for at skaffe boliger til ganske almindelige københavnere med ganske almindelige lønindkomster, naturligvis inden for lovens rammer. Lovens rammer har desværre vist sig at være mere snævre, end vi havde håbet, men vi arbejder selvfølgelig ufortrødent videre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Vi har hele tiden vidst, at målet om 5.000 boliger til 5.000 kr. om måneden på 5 år var et ambitiøst, meget ambitiøst mål. Men det er samtidig et pejlemærke, der sikrer, at vi virkelig rykker og sætter gang i en alternativ udvikling. Som politikere skal vi altså turde stille nogle ambitiøse mål ud, og vi skal også gøre alt, hvad vi kan for at sætte handling bag ordene, og det har vi gjort.

Fonden til billige boliger har allerede bevist, at man kan bygge med kvalitet og bygge ambitiøst samtidig. Den del af projektet går faktisk fremragende. Præsentationen af de billige boliger ved udstillingen nede i Rådhushallen viste, at vi ikke bare kan se frem til billigt byggeri, men også at det vil have kvalitet, der ligger i meget smuk forlængelse af de fornemme og stolte traditioner, vi har i København på dette område, billige boliger i verdensklasse, som jeg udtrykte ved den lejlighed.

Vi er også i fuld gang med at udvikle plangrundlag for de udpegede kommunale grunde, og vi har i et samarbejde med den almene sektor vendt hver en sten i forsøget på at gøre den almene sektor til en af rammerne for billige boliger.

Men vi er som bekendt blevet overhalet indenom af de stigende grundpriser. Derfor så synes vi, at det er et helt naturligt skridt, at vi nu tager, fortsætter arbejdet og så i øvrigt presse på for at få ændret de lovgivningsmæssige rammer, der gør, at vi ikke, som man kan i Holland, Tyskland, England, Norge kan få gang i byggeri af almindelige boliger til folk med almindelige indkomster.

Hvis vi gerne vil væksten, hvis vi gerne vil udviklingen i København, ja, så har vi et problem, og det problem vil blive forværret, hvis ikke det bliver muligt for Københavns Kommune at påvirke udviklingen i boligmassen og sikre en mangfoldig beboersammensætning.

Som sagt, jeg og Det Radikale Venstre har hele tiden været klar over, at der er tale om en meget ambitiøs plan, og det bliver ikke gjort nemmere af det her. Hvis det havde været så nemt, så var der uden tvivl nogen, der havde gjort det før os.

Så derfor vil vi gerne sige tak til overborgmesteren for redegørelsen om status med arbejdet med de billige boliger og meddele, at vi naturligvis fortsat vil yde vores bidrag.

Lotte Thiim Bertelsen (F): SF vil også have billige boliger i København. Vi synes, det er enormt vigtigt, og vi vil gerne være med til at afsøge alle muligheder for at få bygget billige boliger. Selvfølgelig skal det være lovligt, hvad og hvordan vi bygger, og det er også derfor, at SF konsekvent og hele tiden er i dialog med vores fæller på Christiansborg, så de sammen med andre velvillige og fornuftige partier kan hjælpe med at skaffe det lovgrundlag, der skal være til stede, for at det bliver muligt også i fremtiden kan sikre boliger til lav- og mellemindkomstgrupperne.

Vi vil have boliger til pædagoger, sygeplejersker, lærere, politibetjente, alle de mennesker, som til daglig får vores samfund til at hænge sammen, og ikke mindst også dem, som har lavere indkomster og måske ikke er fagligt uddannet, men det er en anden snak.

Vi vil have de billige boliger, og vi mener, det er vigtigt for at sikre rekrutteringen også i fremtiden til de her job til kernemedarbejderne. Vi mener ikke, at det er hensigtsmæssigt, hvis vi opbygger et Københavns Kommune, der kun er for de rige, hvor folk, som har lavere indkomster, ikke har mulighed for at bo her. Det er både af hensyn til rekrutteringen, men det er også, fordi vi mener, det er en værdi for København at have en mangfoldig beboersammensætning, hvor der trives mange forskellige mennesker og ikke mindst børnefamilier.

Derudover er det helt umuligt rent miljømæssigt at forsvare, at en stor del eller en endnu større del af de mennesker, der arbejder i København, skal pendle frem og tilbage hver dag.

Så derfor arbejder vi i SF også fortsat videre med de billige boliger både i 5 x 5-projektet, men også andre muligheder, vi kan se for at få bygget billige boliger i Københavns Kommune.

Jette Gottlieb (Ø): Jeg synes ikke, der er noget særlig nyt i, at der er tale om en konfrontation mellem det københavnske bystyre og en borgerlig regering. Det har vi set før, det har vi set på mange områder, og jeg er ikke i tvivl om, at det er et politisk spil, der foregår i den sammenhæng.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Men for mig er der heller ikke noget odiøst i at udvise lidt rebelsk ulydighed. Det er det, jeg mener, København er nødt til, det er den måde, man kan drive udviklingen frem på.

En del af de problemer og indskrænkninger i vores handlefrihed, som Københavns Kommune har bragt sig i, vil jeg sige, har jo bestået i, at man har fraskrevet sig en masse muligheder, som man tidligere havde. Københavns Kommune ejede tidligere store dele af arealet i byen, vores meget fremsynde forgængere har jo faktisk skaffet kommunens grænser ved at købe jord op på et tidspunkt. Men Københavns Kommune har ejet store dele af arealet i byen, men det er støt og roligt blevet solgt. Københavns Kommune har i en lang periode lejet jord ud med tilbagefaldspligt, men den har man støt og roligt tilladt dem, der boede der, at frikøbe sig fra. Så er der alle de boliger, som København tidligere ejede, men som i de seneste 10 år er blevet solgt.

På rigtig mange måder har vi selv lagt op til den situation, at vi støt og roligt har afgivet vores handlefrihed, for slet ikke at snakke om hele privatiseringsprocessen.

Vi har jo også afskåret os fra at bruge tjenesteboligmetoden som det gennemgående princip for at skaffe byens ansatte billige boliger. Der er jo sket det, at alle de mennesker, der udfører samfundsmæssige opgaver i kommunalt regi, nu pludselig er blevet privatansatte, så dermed har vi også givet nogle indskrænkninger. Nu siger jeg vi, jeg vil nok hævde, at Enhedslisten faktisk har været imod i alle de punkter, hvor de processer er foregået, men vi har jo ikke haft et flertal, det er jo beklageligt.

Men hvad kan man så gøre, når vi så står i den situation, for det er jo der, vi står nu i år 2007, at alle de ting er foregået indtil nu? Ja, det første, vi kan gøre, er da at stoppe de processer, det første, vi da kan gøre, er da at stoppe med at sælge mere jord, så vi stadig har ejerens rådighed over, hvad der skal foregå på den jord.

Det næste, vi kan gøre, er at stoppe alle de privatiseringsprocesser, som stadig fortsætter, så de kommunalt ansatte kan gøre brug af en mulighed for at vise den her rebelske ulydighed, når vi gerne vil bygge boligerne, sådan at vi kan bygge tjenesteboliger.

Vi må simpelt hen prøve grænserne af på alle de områder, hvor vi har fået barriererne sat op bl.a. af en regering, der ønsker os alt ondt, når vi prøver på at styre vores egen fremtid. For der er ingen tvivl om, at de problemstillinger, som overborgmesteren rejser, er fuldstændig relevante, men det er jo et spørgsmål om en politisk kamp.

Der er også andre punkter, hvor vi kan sætte ind på, fordi vi skal udvise mod, og vi skal udvise utraditionel tankegang. Jeg mener også, vi skal forsøge os med at bygge efter social indikation. Der er ingen grund til at tænke snævert på de eksempler på, hvad det er for nogle grupper, vi snakker om, så taler vi om pædagogen gift med politibetjenten.

Men når det nu er sådan, at 58 pct. af dem, der bor i de københavnske lejligheder de faktisk er ene voksne, når der er tale om, at stort set alle, er det 60 pct. af alle ægteskaber, der bliver opløst inden for 4 år inden for Københavns Kommune, skulle man så ikke tænke familiemønstret en lille smule anderledes.

Jeg tror ikke på, at den typiske familie i København hedder far og mor og 2 børn, det gør den ikke, hvorfor kan vi ikke tænke i også at bygge billige boliger med social indikation. Lad os bygge boliger til den enlige politibetjent med de 2 børn eller pædagogen med det ene barn. Lad os bygge med social indikation til enlige forældre f.eks. Det er ganske vist ikke defineret, at man kan beskrive social indikation så bredt, men lad os da prøve, lad os da udvise den civile rebelske ulydighed, der ligger i at gøre brug af alle ydergrænserne for at opnå det, vi gerne vil, nemlig kontrol over vores egen boligsituation.

Jeg tror, at vi har endnu nogle få muligheder at spille på. Og jeg kan høre på overborgmesterens gennemgang, at der også arbejdes med alle tingene. Bl.a. har det taget lidt lang tid, synes jeg, før man kan sige, at de almenyttige boligselskaber blev draget ind i diskussionen. Jeg er sikker på, der er muligheder for også der at komme med noget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Jeg er godt klar over alle de begrænsninger, der ligger i de muligheder, de har for at bygge, men der er stadig væk også nogle muligheder. Dem skal vi udnytte, og vi skal gøre det i samarbejde med alle de boligselskaber, som er villige til at gøre en indsats.

Jeg tror godt, det kan lade sig gøre stadig. Jeg tror ikke, det kan lade sig gøre hverken at sige 5 x 5, men jeg er også tilfreds med mindre. I enhver henseende, hvor vi kan lave boliger, der er billigere end det, som det private marked skaber med den efterspørgsel, der i øjeblikket er efter de københavnske grunde, enhver mulighed, vi der har, den skal bruges for at lave det på en måde, der skaber billige boliger.

Jeg er ikke hæftet op på, at det skal være 5 x 5, ethvert skridt i den rigtige retning tæller.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg tror, de fleste af os har oplevet at få henvendelser fra vores bekendte med spørgsmålet: Kender I nogen, der kan skaffe mig en lejelejlighed? Eller en afart: Kender I nogen, der kan skaffe mig en andelslejlighed? Eller en tredje afart: Kender I nogen, der kender et boligselskab, hvor man kan komme til inden for de næste 20 år?

Svaret er jo i alle tilfælde nej, det gør man ikke, ofte i hvert fald. Men når man så bliver spurgt, om man kender nogen, hvor man kan købe en ejerbolig, så er svaret jo, ja, det gør man, det kan man hos enhver ejendomsmægler lige nede på det nærmeste gadehjørne. Problemet er bare, at det kun der 20 pct. af boligerne i København, der er ejerboliger. Det giver et voldsomt pres på den eneste boligtype, man rent faktisk kan få fat på, og det giver nogle sindssygt høje boligpriser i København.

Hvis man spørger, om man kan opføre en bolig til 5.000 kr. om måneden, ja, det kan man godt – i Holbæk. Men man kan ikke i København, og det kan man bl.a. ikke, fordi det er lykkedes at få skabt et fuldstændig planøkonomisk boligmarked i København, hvor intet hænger sammen med udbud og efterspørgsel og de almindelige reguleringer, der findes på markedet. Det er også kort og godt derfor, at Ritt Bjerregaards 5 x 5 boligplan indtil videre er endt i en dundrende fiasko.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

16) BR 38/07. Medlemsforslag om opfordring til indenrigs- og sundhedsministeren om boligpolitik

(Stillet af Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre)

Det foreslås ,

at overborgmesteren, på vegne af Borgerrepræsentationen, opfordrer indenrigs- og sundhedsministeren til at tilvejebringe det lovmæssige grundlag for den nødvendige, og af Borgerrepræsentationen vedtagne, boligpolitik i København samt til at udvide kommunens frirum til at føre en boligpolitik, som sikrer muligheder for mellemindkomstgruppen af fx sygeplejersker, pædagoger, hjemmehjælpere og politibetjente på det københavnske boligmarked. Målet er at opnå en for København acceptabel ramme for boligpolitiske initiativer, der respekterer Københavns særlige politiske, erhvervsmæssige og sociale virkelighed.

Anne Vang (A): Jeg er glad for, at vi er enige her i Borgerrepræsentationen om, at almindelige mennesker også skal kunne bo i vores by. Jeg er glad for, at vi er enige om, at der skal være billige boliger. Den enighed blev fastslået allerede for knap et år siden, da alle partier bortset fra De Konservative stemte for planen 5 x 5.

Enigheden er blevet fastslået igen i aften, hvor samtlige talere her fra talerstolen har fremhævet det som et stort problem, hvis boligpriserne hamrer deropad i København. Det gør de jo i dag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Det er derfor, vi har stillet det her medlemsforslag. Medlemsforslaget skal sikre os handlemuligheder som kommune i forhold til at sikre, at almindelige mennesker kan bo i København både for den sociale mangfoldigheds skyld og for arbejdskraften i Københavns Kommunes skyld.

Det er derfor tid til, at vi alle sammen står sammen om at presse vores partier på landsplan. London har mulighederne for at sikre boliger til deres borgere, Amsterdam har mulighederne for at sikre boliger til deres borgere, Oslo har mulighederne. Man kan nævne en lang række af byer, som vi normalt sammenligner os med, men politikerne på landsplan insisterer tilsyneladende på, at Danmark skal være et billig-bolig-uland.

Det kan vi selvfølgelig ikke acceptere, så det er nu, vi må kræve handling. Jeg er glad for, at Venstre var oppe her og sige, er det et problem, hvis almindelige mennesker ikke kan bo i vores by?

Jeg er også glad for noget af det her udspil, Venstre 2.0, som blev lanceret i weekenden. Der siger Venstre klart og tydeligt, vi skal have flere offentligt ansatte i København, vi skal have flere pædagoger til vores børn. Det er klart, at med de arbejdskraftproblemer, der er i København, hvor almindelige mennesker, der varetager kernefunktionerne i vores samfund, ikke kan bo i byen, så bliver det svært at finde flere mennesker, hvor skal de komme fra.

Så jeg ser Venstre 2.0 som en helt klar indrømmelse af, hvis vi skal have flere offentligt ansatte, så er det altså også nødvendigt, at de kan bo i byen. Af og til har man jo kunnet være lidt i tvivl herinde, om Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti nu mente deres støtte til billig bolig-projektet fuldstændig oprigtigt. Af og til har man tænkt, nå var det nu nødvendigt at påpege alle begrænsningerne, var det nu nødvendigt at lægge en masse sten i vejen.

Jeg er glad for, at med det her medlemsforslag får samtlige partier i Borgerrepræsentationen muligheden for at vise, at de går oprigtigt ind for, at kommunen skal kunne bygge billige boliger. Derfor så glæder jeg mig til, at det her forslag bliver stemt igennem med et bragende flertal.

Jette Gottlieb (Ø): Dette forslag er jo lige Enhedslistens kop te, det synes vi er rigtig godt. Men jeg kunne godt tænke mig en lidt bredere formulering af, hvad ordet "nødvendige" betyder, fordi der kunne jeg godt tænke mig at få lidt nøjere definitioner af, hvad det nødvendige består i.

Jeg mener f.eks., at det er nødvendigt, at København bliver i stand til selv at bygge sine egne boliger til egen udlejning på egen jord; det forekommer mig, at det kan være en rigtig vigtig ting. Det vil jeg gerne høre, om det også ligger i forslaget, eller om der kun ligger de elementer, der skal til for at gennemføre 5 x 5-boligstrategien.

Jesper Schou Hansen (V): Da Ritt Bjerregaard i valgkampen lovede billige boliger, fandtes der et lovgrundlag, der i forhold til i dag er uændret. Det er nu engang ikke Folketingets opgave at indfri valgløfter fra en socialdemokratisk overborgmester.

Derfor har Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti et ønske om at afgive en protokolbemærkning, der lyder:

"Vi finder ikke, at det er Folketingets opgave at indfri Ritt Bjerregaards valgløfter. Loven er uændret i forhold til, da overborgmester Ritt Bjerregaard fremsatte 5 x 5-planen."

Lise Thorsen (A): Jeg kan ikke rigtig forstå det her. I har en historisk chance, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, til at være med til at løse et problem, som helt åbenlyst er et stort problem, som vi har hørt argument på argument. Og der var jo også rimelig spagfærdighed, da Ritt Bjerregaard var færdig med at tale, fordi I ved det jo godt.

Så jeg kan ikke forstå, at I ikke simpelt hen siger, nu skal det være, det her problem påvirker alle mulige dele af vores samfund, trafikken, forureningen, sammenhængskraften, livet i byen, det er et problem. Men hvis I ikke kan finde ud af at tænke i helheder, så tænk på jer selv, når I kommer til at mangle de kernemedarbejdere, som vi taler om hele tiden, så kan det godt være, at I på det tidspunkt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

---

tænker, det var nu alligevel ærgerligt, at vi ikke prøvede at inddrage regeringen, fordi vi har et reelt problem, som er vores alle sammens.

Nu skal jeg jo ikke lave jeres valgkampstrategier, men jeg tror altså, at I vil blive målt på, om I var med til at forsøge at løse det her problem, eller om I gjorde alt, hvad I kunne for at lægge sten på vejen for det, når vi når så langt.

Anne Vang (A): Jeg kan da sådan set godt forstå, at Venstre synes, at Ritt Bjerregaards person er enormt interessant. Men nu er det altså ikke det, det her handler om, det handler ikke om valgløfters opfyldelse eller valgløfters ikkeopfyldelse, det handler ikke om personer, og det handler ikke om politisk drilleri, det her handler om københavnernes. Skal eller skal københavnernes ikke kunne bo i byen, uagtet at de ikke har en indkomst, der er tordnende høj. Det er det, det her handler om.

Det handler om at sikre, at de ansatte, vi har, at de ikke skal køre flere timer om dagen for at komme på arbejde, fordi de er nødt til at bosætte sig i Hvalsø, det er det eneste, de har råd til. Det er det, det handler om.

Jeg synes, Venstre skulle krybe ud af busken, sige deres ærlige mening: Vil vi have billige boliger, eller vil vi ikke have billige boliger. Hvis svaret er ja, vi vil gerne have billige boliger, så er der absolut ingen grund til, at kommunen ikke skal kunne deltage i boligforsyningen.

Jesper Schou Hansen (V): Uden at jeg skal lave en gentagelse af, hvad vi sagde i valgkampen, så sagde vi dengang bare ganske kort, at vi ikke mente, man kunne bygge boliger til 5.000 kr. om måneden, fordi en 100 m² bolig i København altså koster mere at opføre end det. Vi sagde, at i bedste fald ville man kunne få den ned omkring 7.500 kr. Det er sådan set fortsat vores opfattelse.

Men hvis Ritt Bjerregaard eller andre her i forsamlingen har fundet nogle vise sten, som gør, at man kan bygge billigere, så hører vi gerne derom, det skal vi ikke stille os i vejen for. Vi gør bare opmærksom på, at der er nogle forhold i København omkring boliger, der gør, at man ikke kan få boliger til de penge, og vi gør opmærksom på, at den skævvridning, der findes i boligmarkedet, overvejende findes, fordi man har et planøkonomisk boligmarked. Det virkede ikke i Sovjetunionen, og det virker heller ikke i København.

Hvis man gerne vil noget godt for borgerne i København, så skal Socialdemokraterne være med til at sørge for, at vi får en større andel ejerboliger, så priserne kan flyde frit og komme nedad, så københavnernes vil have råd til at bo i de boliger, der er i byen. Det er sådan set den eneste vej, der er, alt andet kan kun være fup, svindel og humbug.

Anne Vang (A): Venstres ordfører behøver såmænd ikke at kigge helt til Rusland, jeg er ikke sikker på, at Rusland har redskaber til billige boliger. Venstres ordfører kan i stedet kigge til London, der har de redskaber for at bygge billige boliger. De har en privat bygherre, så kan de sige, vi vil have så og så mange billige boliger, ellers så får I ikke nogen lokalplan. Det er en måde, man kan bygge boliger på.

I kan kigge til Amsterdam, I kan kigge til Oslo, I kan kigge til en lang række andre byer. Spørgsmålet er blot, Venstre vil meget gerne stemme for en plan herinde i Borgerrepræsentationen, der siger, at Venstre ønsker billige boliger. Spørgsmålet er nu: Vil Venstre også sikre, at kommunen får de redskaber, der skal til?

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Men Ritt Bjerregaard har hele tiden fortalt os, at de redskaber havde vi, fordi lovgivningen er fuldstændig uændret i dag fra, hvad den var, da hun fremsatte sit forslag om billige boliger første gang.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

Men vi har fået tudet ørerne fulde af, at nok var det svært, men det kunne sagtens lade sig gøre. Og så venter vi jo bare på, at det godt kan lade sig gøre. Vi skal ikke lægge sten i vejen for noget som helst i den her sag, men lad være med at lave tudefjæs og så sige, når I nu ikke kan finde ud af det, er det så vores andres skyld. Undskyld, men det er det altså ikke. Det er jer, der har fjumret i det, det er ikke os, undskyld.

(Kort bemærkning).

Lise Thorsen (A): Jeg ved ikke, om du har fulgt med i boligpriserne for nylig, Jesper Schou Hansen, men de er faktisk på vej ned, det har ikke løst problemet. Markedet kan ikke løse alt, uanset hvor gerne du ville have det. Det er de ansvarlige politikere, der skal løse problemet i denne her by, ikke markedsøkonomien.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg er næsten sikker på, at hvis man skal prøve at forklare alle socialdemokrater, hvordan det frie marked fungerer, så kan man komme herop rigtig mange gange.

Men når Lise Thorsen siger, at priserne er på vej ned i øjeblikket på boliger i København, så har hun jo fuldstændig ret i det. På det 20 pct.s marked, der er af ejerboliger, er priserne ved at falde i øjeblikket, fordi man har nået niveauet for, hvad markedet kan bære, og hvad markedet kan betale. Hvis der kommer endnu flere boliger i den kategori, nemlig ejerboliger, der er frit omsættelige, så vil priserne falde endnu mere, og endnu flere mennesker vil have råd til at komme ind og få en ejerbolig og have råd til at bo i København.

Det er de helt almindelige simple markedsmekanismer, de fungerer både for grøntsager, drikkevarer og boliger. Det er ikke særlig svært.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Venstre kan være ganske, ganske rolig og ganske, ganske tryk. Vi fortsætter naturligvis, vi vil have 5.000 boliger til 5.000 kr. Vi fortsætter lige så ambitiøst, som vi hidtil har gjort, og vi synes, det er lige så ambitiøs en målsætning, som det hele tiden har været. Men det er da absolut ingen grund til, at Venstre uden i øvrigt at argumentere hvorfor ikke vil have en nødvendig lovgivning blot på grund af nogle valgløfter. Det er der absolut ingen grund til.

Det her handler om københavnernes, og måske er det på tide, at Venstre begynder at bekymre sig om københavnernes, skal københavnernes have billige boliger, eller skal de ikke. Det er det, den her sag handler om.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mogens Lønborg: Men det er da interessant at notere, at Socialdemokratiet stadig væk har som politik og vel også som løfte til borgerne, 5.000 boliger til 5.000 kr.

Men jeg noterede mig også, at overborgmesteren i forbindelse med besvarelsen af forespørgslen sagde, at vi kan ikke gøre det inden for 5 år, det vil tage længere tid. Tage længere tid, vi fik desværre ikke lige sådan det der begreb præciseret, det vil bare tage længere tid.

Så kunne man ikke, trods mange, der måske allerede nu har skrevet sig op til en billig bolig, kunne have lyst til lige at vide, om det bliver i deres tid, eller hvornår det bliver. Så kunne man ikke fra Socialdemokratiets side på det punkt, så det i hvert fald ikke er 5 x 5 x 5, men 5 x 5 x 10, 15, 20, så det vil jeg sådan set bare foreslå Socialdemokratiet af hensyn til almindelig åben information over for borgerne, lige komme op og fortælle os.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

Lise Thorsen (A): Jeg bliver altså nødt til at svare på den der med, om socialdemokrater har forstand på økonomi eller ej. Man kan godt have forstand på økonomi, selv om man er socialdemokrat, det kan jeg love dig for, Jesper Schou Hansen. Det her er ikke et spørgsmål om økonomi alene, det er et spørgsmål om ideologi: Vil man, eller vil man ikke være med til at afhjælpe et problem.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V): Fru Anne Vang sagde, at valgløfter betyder ikke noget. Det er jo nemt at sige for Socialdemokratiet. Problemet er bare, at her er et valgløfte, der rent faktisk har betydet noget, bl.a. for en tidligere direktør i denne kommune, som fratrådte sin stilling, fordi vedkommende gjorde opmærksom på de her forhold og fik umuliggjort sine arbejdsforhold, som fratrådte uden at have andet job, og som valgte at gå.

Der er entreprenører, som offentligt har tilkendegivet, hvordan denne kommune har brugt metoder, som ikke er set før i forhold til dem, på grund af valgløfter, og der er borgere, der er blevet vildledt og har troet på, at 5.000 boliger til 5.000 kr. over 5 år ville løse boligproblemerne i Københavns Kommune for mellemlidkomsterne. Det er det, Socialdemokratiets politiske ordfører står og siger ikke betyder noget.

Når jeg lister de her 3 ting op, så er det af præcis den grund, at ja, jeg tabte et kommunevalg, det havde jeg gjort alligevel, men det har også haft andre konsekvenser. Det har haft menneskelige konsekvenser for en lang række personer i den her kommune. Derfor vil jeg godt bede mig fritaget for socialdemokratiske påstande om, at det her intet har betydet.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg tror, Søren Pind har opfattet mig forkert, for jeg vil på ingen måde tage til orde for, at Socialdemokraternes målsætning om 5.000 boliger til 5.000 kr. ikke har betydet noget. Jeg mener, at målsætningen har betydet en hel del, målsætningen har skabt nytænkning på boligmarkedet, målsætningen har fået folk til at tænke over det her, skal almindelige mennesker ikke have lov til at bo i vores by. Det synes jeg er ualmindelig betydningsfuldt. Det er i virkeligheden det, det her handler om.

Jeg beder blot om, at Venstre ikke er så fokuseret på, hvorvidt Socialdemokraterne opfylder et valgløfte eller ej. Venstre skal fokusere på københavnernes ve og vel. Hvis Venstre gerne vil have billige boliger, må Venstre stå ved det, så må Venstre hjælpe med, i stedet for at lægge sten på vejen. Jeg synes, det er på tide, at Venstre fortæller københavnernes, om det er vigtigst for dem, hvordan Ritt Bjerregaard fremstår i pressen, eller om det er vigtigst, at københavnernes har de bedst mulige forhold. Jeg synes klart, at Venstre burde gå ind for det sidste.

Så taler Søren Pind om vildledning af vælgerne. Nu ved jeg, at Søren Pind selv er jurist, og jeg går ud fra, at han har respekt for sine kolleger i juristfaget. De var sådan set ikke enige om, hvorvidt kommunen kunne sælge grunde til under markedsprisen. Den ene jurist sagde ét, og den anden jurist sagde noget andet. Hvordan i alverden skulle vi politikere, når juristerne ikke er enige om, hvordan loven skal fortolkes, så have den helt klare holdning til, hvordan, eller vi har en holdning, men hvordan skulle vi kunne vide det? Det vidste vi naturligvis ikke.

Vi har ikke vildledt nogen, vi går stadig ind for, at vi skal bygge 5.000 boliger til 5.000 kr. og meget, meget gerne på 5 år, det er stadig vores målsætning. Vi anerkender, at med de sten, der bliver lagt på vores vej, kan det måske være svært at nå det på 5 år, det anerkender vi. Men det er naturligvis stadig væk målsætningen.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Jesper Schou Hansen (V): Jeg går ikke ud fra, at Anne Vang, da hun talte om, at der også skulle være plads til almindelige mennesker i København, mente, at de 500.000, der bor i København i dag, ikke er almindelige, det håber jeg da meget, hun synes, de er.

Jeg er heller ikke helt sikker på, at der ikke allerede i København er billige boliger i dag, det er der sådan set, men der er ikke nogen rotation i den boligmasse, der er, for har du først fået en billig lejebolig under den midlertidige lejereguleringslov fra 1939 til 3.125 kr. om måneden med afhøvlede gulve, højt til loftet og stuk, så er det altså ikke en, du lige flytter ud af med det samme. Så det er sådan set ikke der, problemet ligger.

Problemet ligger, som jeg har beskrevet et par gange i aften, i, at vi har et planøkonomisk system, hvor der ikke er den almindelige rotation.

Så nævnte hun London som en af de byer, som har midlerne, men London er altså også en af de byer, der har de højeste huslejer i Europa. Så nævnte hun Holland som et andet godt eksempel. Må jeg bare gøre opmærksom på, at den gennemsnitlige gæld i en bolig i Holland er højere end den gennemsnitlige bolig er i gæld i Danmark. Jeg synes altså, det er to ret dårlige eksempler, som Anne Vang har fundet frem.

Og så laver Anne Vang en mindre manipulering, som jeg hørte gentaget adskillige gange her på det sidste: Juristerne er uenige. Jeg går ud fra, at Anne Vang hentyder til den analyse, der er lavet af Advokatfirmaet Poul Schmith, der jo også fungerer som kammeradvokat. Jeg har også bemærket, at flere har forsøgt at tage det, at Poul Schmith, et privat advokatfirma, også er kammeradvokat, til indtægt for, at statens advokat giver os i København ret. For det første har vi ikke hyret statens advokat, vi har hyret det private advokatfirma Poul Schmith.

Og nej, de gav os ikke ret. Men vi stillede dem en opgave, kan man sige, hvordan en evt. ordning vil kunne laves. Så prøvede de at komme op med nogle forslag, og så siger de, og det her er de ikke sikre på, så det skal fremlægges over for myndighederne, over for vores tilsynsmyndighed. Det gør man så, og tilsynsmyndigheden svarer meget klart: Nej, det kan man ikke. Så der var ikke nogen juridisk tvivl i denne her sammenhæng.

Anne Vang skal også passe på at tage et privat advokatfirma til indtægt for noget, de rent faktisk ikke har begået.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg:** Jeg må gå ud fra, at det var en forglemmelse, da Anne Vang var heroppe før og ikke svarede på mit spørgsmål om, hvor lang tid københavnere skal vente på at få de her forjættede 5.000 boliger til 5.000 kr. Mere end 5 år, det er det nærmeste, vi har fået at vide her i aften. Kunne vi ikke komme det lidt nærmere? Det vil ikke bare jeg, men det tror jeg, alle københavnere, der har boligønsker på dette område, nok gerne vil vide.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Nej, det var sådan set ikke nogen forglemmelse, at jeg ikke svarede på det. Vi har en målsætning om at bygge 5.000 boliger til 5.000 kr. på 5 år. Vi kan godt se, at det måske tager lidt længere tid, hvor meget længere tid ved vi sådan set ikke. Grundpriserne bliver ved med at svinge, og de borgerlige her i salen vil tilsyneladende ikke være med til at sikre kommunen de redskaber, der skal til.

Jesper Schou siger heroppe fra talerstolen, at der allerede er billige boliger i København, det er ikke det, der er problemet. Jeg synes, det kunne have været rart, hvis Venstre bare havde indrømmet fra start af, at det er deres holdning, der er allerede billige boliger i København, vi vil ikke hjælpe med at skaffe billige boliger. Det synes jeg kunne have været rart. Det er i hvert fald ikke at tale med to tunger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

Her i Socialdemokratiet må vi så indse, at vi står alene sammen med SF, Enhedslisten og De Radikale om at skaffe billige boliger. Det vil vi selvfølgelig blive ved med.

Jesper Schou nævner London, og så siger han, de har allerede nogle af de højeste huspriser i hele verden. Jeg vil gerne spørge Jesper Schou, er det virkelig der, vi skal havne, før vi indser, at vi er nødt til at gøre noget? Det mener vi i Socialdemokratiet ikke, at det er. Vi vil gøre noget nu for at løse et konkret problem, København står over for. Det vil vi gerne have Folketingets hjælp til.

(Kort bemærkning).

Anette Holst Christensen (A): Jamen jeg kan jo fortsætte, hvor Anne Vang slap, nemlig hvordan fik London nogle af verdens højeste boligpriser. Det er der måske nogle af jer, der stadig væk kan huske, fordi der skete en del privatisering under Thatcher, som i hvert fald ikke har været en uvæsentlig grund til, at det er sket.

I forhold til Mogens Lønborg, jamen det kan også være kortere tid end 5 år, den mulighed har vi slet ikke opereret med, det kunne være, vi fik en ny regering på et tidspunkt, som gjorde, at vi faktisk kunne indfri vores valgløfte hurtigere. Så jeg synes da, vi skal håbe på det. Vi vil kæmpe videre for at det i det mindste sker i løbet af 5 år.

Men jeg synes da, vi skal nyde alle de gode ting, der allerede er kommet ud af det, nemlig at man i København har fundet ud af, at man faktisk kan bygge billigere, end vi hidtil har troet, det er da i sig selv en kæmpe stor ting.

Så synes jeg, at vi skal lade være med at tage både nuværende og tidligere ansatte i Københavns Kommune som gidsler for noget, som vel kun kan være spekulationer.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg forstår slet ikke den der polemik med, at Venstre og andre borgerlige partier herinde skulle spænde ben. Altså vi har ikke noget flertal herinde, I sidder på et kæmpeflertal herinde, I kan gøre fuldstændig lige præcis, som I vil, og det gør I i øvrigt også.

Så det der med at vi skulle spænde ben, jeg synes, det er helt fantastisk, hvordan vi med vores desværre alt for få mandater skulle være i stand til at spænde de omtalte ben. Jeg er helt imponeret. Jeg takker selvfølgelig for den enorme tilkendegivelse, der er af vores indsats, hvis det åbenbart skulle have været tilfældet, hvis vi er i stand til at opnå noget som helst. Det er da rart at høre.

Men jeg synes nu godt nok, at det må bero på en meget markant erindringsforskydning, når det bliver sagt, at vi ikke vil noget på boligområdet, fordi dengang der var valgkamp, der sagde vi eksempelvis, at vi ønskede, at man skulle have lov til at konvertere andelsboliger til ejerboliger.

Vi har også ønsket, at man skulle stille forslag her i Borgerrepræsentationen om, at man skulle have lov til, at sociale boligselskabers afdelinger skulle have lov til at købe deres egne boliger, det har I stemt os ned på.

Den ene del, den første del med andelsboliger kræver lovændring, det sagde vi også allerede i valgkampen. Så jeg forstår ikke lige helt, hvor det er, at Anne Vang gerne vil hen med de der ting, det er i hvert fald ikke rigtigt.

Når der så bliver nævnt London og spurgt, om det er det, vi gerne vil have, vi skal leve op til, jamen herre jemi, det er ikke mig, der bragte London på banen, det var Anne Vang og Socialdemokraterne, der fortalte os heroppefra, at London det var sådan et godt eksempel på, hvad det var, man kunne. Jeg gjorde bare opmærksom på, at London havde nogle af verdens højeste boligpriser, det var såmænd det eneste.

Men Anne Vang synes åbenbart, at i London havde de klaret det helt fantastisk. Så er det da bare sjovt, at det så sådan ud. Og det hele bliver så åbenbart Margaret Thatchers skyld.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Men jeg skal bare lige gøre opmærksom på, at det var sådan set ikke rigtig London, hvor Margaret Thatcher solgte ud af boligerne, for det var ikke der, at den britiske regering havde en masse boliger at sælge ud af. Bare lige sådan til orientering.

Nu har vi også fået at høre fra Anette Holst Christensen, at det er lykkedes at få bygget boliger i København, billige råboliger i København, det glæder jeg mig da stadig væk til at se, fordi jeg har ikke set dem endnu. Men det skal da være en stor glæde. Jeg tror bare ikke, det kommer til at blive billige boliger til 5.000 kr., men det kan vi selvfølgelig tage et væddemål om.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg synes sådan set, debatten bliver rimelig interessant, jeg synes, der kommer nogle interessante udmeldinger fra forskellige socialdemokrater.

Først hørte vi overborgmesteren sige, at vi har stadig en målsætning om de 5 x 5, men hvornår det bliver, ved vi ikke, der går længere tid, sådan var formuleringen, der går længere tid.

Så får vi Anne Vang herop, der svarer, det ved vi egentlig ikke, og nu får vi Anette Holst Christensen herop, der siger, måske kan det gå hurtigere end 5 år, for det hele afhænger jo, og det er jo det, der er det interessante nu, overhovedet ikke af den her forsamling. Altså det valgløfte, som bragte Ritt Bjerregaard i overborgmesterstolen, det er slet ikke noget, vi er herrer over her, det ligger ovre på Christiansborg. Det synes jeg sådan set er sagt ganske tydeligt, og det er tankevækkende, det synes jeg sådan set man i åbenhedens navn skulle sige sådan bredt ud til københavnerne, det er da en interessant information for dem.

Peter Schlüter (C): Jeg synes ellers, Mogens Lønborg har ytret vores holdninger og meninger i denne sag ganske uddybende, men simpelt hen, jeg kunne ikke lade være med alligevel at give mit besyv med her, for jeg føler mig stærkt provokeret.

Det jeg allerallermest lader mig provokere af i denne sag, det er, at Anne Vang går op her på talerstolen og siger: Blot på grund af nogle valgløfter. Og overborgmesteren udtaler i medierne: De valgløfter betyder jo ikke noget.

Hvad er det så, der betyder noget, hvad er det så, vi sidder her for som borgernes repræsentanter for? Det er da at give udtryk for, at vi holder, hvad vi lover, det skal borgerne da kunne stole på, ellers så aner de jo ikke, hvorfor de egentlig stemmer på os, hvis ikke vi dog kan udføre det, eller i hvert fald stå ved det, vi lover. Så må man jo så sige: Beklager meget, vi har været ude og love noget, som vi ikke kunne holde. Det er da en ærlig sag, hvorfor så ikke indrømme det?

Jeg synes, at Socialdemokratiet har udvist en arrogance i særklasse, når vi snakker om 5 x 5 x 5. Det er blålys, I har ført vælgerne bag lyset, I har ført Borgerrepræsentationen bag lyset, I har snydt os alle sammen.

Overborgmesteren giver så aben videre – til hvem? Til den borgerlige regering, nu skal regeringen komme og løse alle problemerne. Men skulle regeringen så til at særlovgive for at indfri overborgmesterens valgløfter, er det rimeligt? Er det ikke netop sådan nogle valgløfter og sådan nogle problematikker her, som er med til at skabe problemer med troværdigheden og udvikle politikerlede.

Kan vi drage en parallel mellem den her sag og sagen omkring Ungdomshuset og overborgmesterens rolle i den, ja, undskyld, det underlige, mærkelige scenarie, vi har været vidner til i medierne? Hvad er fællesnævneren mellem Ungdomshusets, hvad skal man sige, pressedækning fra overborgmesterens side, hendes udtalelser og den store opmærksomhed, som overborgmesteren har været inde og tage i den sag og få i den sag?

Hun har været ude og love en masse ting, hun har været ude og love, at nu skal vi pludselig til at afgive en skole, som der er helt andre planer for, fordi de unge skal have noget for deres brostenskast, de skal jo have noget opmærksomhed, de skal jo forrest i køen, de skal jo før alle de andre lovlydige borgere, som stiller sig op og siger, vi har et ønske, vil I høre på os.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Fællesnævneren her er, at Borgerrepræsentationen skal stå inde for troværdighed, respekt for loven og for borgernes rettigheder.

Må jeg så ikke have lov til at tilføje – må jeg have lov at fortsætte? Tak. Jeg var også med overborgmesteren på denne famøse tur til London, hvor vi rendte rundt til pressens glæde i gummistøvler og med styrthjelm på, eller hvad det hedder, byggehjelm og flotte dragter og så meget innovative ud. Jeg kan også godt huske, hvad der blev sagt på de informationsmøder om boligpriserne i London. Der er ingen forskel mellem boligpriserne i London og for den sags skyld mellem resten af de europæiske storbyer, der er ikke noget nyt her under solen.

Så hvad er det, man vil spørge regeringen om? Er det om at indføre planøkonomi igen, er det så en pris, vi skal betale for den planøkonomi for de 5.000 boliger, at vi skal opgive vores selvstændighed, at vi skal sige, pokker tage demokratiet, det er ikke det, der betyder noget. Det kan være, vi kan få billigt brød, det kan være, vi kan få billige boliger. Men så bliver det nok også på bekostning af vores selvstændighed, vores demokrati og individets rettigheder.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg tror, det er nemmere at holde sit inden for taletiden, hvis man holder sig til emnet.

Så skal jeg bare tilføje, at jeg ikke kender noget til nogen famøs tur til London. Jeg kender til en rejse med gruppeformændene, som gruppeformændene for nylig erklærede havde været en særdeles udbytterig rejse.

(Kort bemærkning).

Anette Holst Christensen (A): Til borgmester Mogens Lønborg vil jeg sige, at mine formuleringer var nok en anelse blødere end at udtale sig fuldstændig nærmest i bydeform. Det kan være, sagde jeg. Det mener jeg stadig væk. Jeg vil vælge at tolke det på den måde, at for den rene er alting rent, borgmester Lønborg, så jeg vil tolke det som en misforståelse.

Altså vi har et reelt politisk problem, og det burde simpelt hen optage alle, at almindelige mennesker ud over dem, der allerede bor i København, ikke kan få bolig her, fordi de skal arbejde her og gerne vil bo i byen. Derfor er det supervigtigt.

Når vi så ser, at et land som Holland faktisk kan løse et problem og faktisk har nogle andre remedier, end vi har, at de på den måde kan få has på et problem, som vi også står med, skulle vi så ikke kigge efter det, skulle vi så ikke på en eller anden måde tage imod den inspiration i stedet for at kalde hinanden alle mulige ting? Det er jo det, vi er her for, det er jo for at løse det problem.

Borgmester **Jakob Hougaard**: Jeg mener også, at vi skal bevæge os tilbage til det, der er dagsordenen her, og det er jo et brev til indenrigsministeren, et brev, vi har brug for, fordi vi skal have løst en vigtig opgave for vores by, en opgave, som vi ikke kan løse med de begrænsninger, vi har i øjeblikket.

Jeg vil gerne invitere forsamlingen til at tage en lille tidsrejse tilbage i tiden, tilbage til en tid, som kan forekomme meget fjern lige her i 2007, en tid, hvor der var andre mere positive meldinger i forhold til det kommunale selvstyre, nemlig til den tid, hvor indenrigsministeren udsendte et frihedsbrev til landets kommuner, et frihedsbrev, som jeg ved, at borgmester – eller som Søren Pind i hvert fald var meget glad for på det tidspunkt.

I det frihedsbrev står der, at et frihedsbrev betyder, at man er i stand til at træffe de beslutninger, som samlet set er fornuftige for en kommune. Det er Thor Pedersen citeret for i brevet. Og indenrigsminister Lars Løkke er citeret for at sige, at alt, hvad der ikke udtrykkeligt er forbudt, er tilladt.

Med det frihedsbrev synes jeg alligevel, at den her debat er ret tankevækkende, hvad er det, der hindrer Venstre i at tillade København at lave et vigtigt arbejde for at sikre billige boliger til borgerne, hvorfor er det, at vores regering har lagt sig så hindrende i forhold til de her ønsker, som vi har i København. Det er tankevækkende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Jeg synes, det er tankevækkende, at det frihedsbrev er gået i glemmebogen, og at vi i dag ser en spændetrøje i forhold til vores ambitioner om at løse de vigtige opgaver.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): De Konservatives Peter Schlüter går herop og siger, hvad er det, vi er her for, hvis det ikke er for at opfylde valgløfter? Vi er her for at løse problemer for københavnerne på den bedst mulige måde. Det er det, vi fortsætter med at gøre. Vi fortsætter med at arbejde på 5.000 boliger til 5.000 kr.

Til Mogens Lønborg, som mener, at det her afhænger af regeringen, der kan jeg sige, nej, vi fortsætter med en målsætning om 5.000 boliger til 5.000 kr. Lige nu beror det på 3 forskellige måder, man kan gøre det på, der er præfabrikeret af byggeelementer, der er et finansieringskoncept, og der er krydssubsidiering. Alle 3 elementer, som Fonden for billige Boliger tager i betragtning.

De bliver så nødt til at skrue på det her med krydssubsidiering, sådan så de bliver nødt til at bygge flere markedsboliger. Det gør, at det tager lidt længere tid, i hvert fald hvis regeringen ikke kommer os til hjælp godt bistået af de andre partier i Folketinget.

Jesper Schou siger, at Venstre kan sådan set ikke spænde ben, fordi de har ikke rigtig nogen indflydelse i Borgerrepræsentationen. Her handler det sådan set om Folketinget, det handler om, at der skal fremsættes et forslag i Folketinget om, at kommunerne skal have nogle midler til at bygge billige boliger.

Jeg synes da, det er interessant, at Venstre nu meddeler os, at de ikke har nogen indflydelse i Folketinget, så derfor er der sådan set ikke noget, de kan gøre. Men det vil jeg så tage til efterretning. Jeg er glad for, at de ikke har nogen indflydelse, i hvert fald ikke et flertal her i Borgerrepræsentationen, når det lige er blevet indrømmet, at Venstre nok har en boligpolitik, men det her med billige boliger det er sådan set lige meget. Det er ikke vores holdning i Socialdemokratiet, vi fortsætter med at kæmpe for at bygge boliger til almindelige mennesker her i København.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg er blevet så fascineret af at høre, hvad det er, der virker i andre lande, så jeg besluttede mig bare kort for at kigge på nogle af de tal, der var tilgængelige, for at se, hvordan det var prisudviklingen egentlig var i nogle af de andre byer.

Vi har fået at vide, at i Spanien er det rigtig godt, fordi der har man nemlig nogle redskaber, så man kan bruge det her, som jeg på et tidspunkt kom til at kalde ulovlig magtfordrejning, som i bund og grund blot er magtfordrejning. Det kan man i Spanien, det er nemlig vedtaget ved lov, at det kan man gøre, den slags krav kan man stille. Du får lov til at bygge højere og større, så skal du til gengæld levere nogle billige boliger.

Jeg vil bare lige gøre opmærksom på, at kvadratmeterprisen i spanske byer som Madrid ligger på 37.200, og i Barcelona ligger den på 44.640, mens den i København ligger nede på 30.028 kr. Jeg synes bare lige, at det understreger sådan en lille anelse, at selv om de der redskaber er til rådighed, så kan man sagtens ende op med et boligmarked, hvor man har dyrere boliger, end man sådan set egentlig har i København.

Bare lige for at sige, at alle de der planøkonomiske redskaber, som Anne Vang og Ritt Bjerregaard og de andre socialdemokrater tror er noget, der virker, som heller ikke virkede i Sovjetunionen, det er altså ikke noget, der er nogen løsning på noget.

Når Anne Vang så siger, at der så ikke er de her billige lejeboliger i København, så vil jeg bare lige gøre opmærksom på den opgørelse, som Ejendomsrådgiverforeningen har lavet på, hvad en gennemsnitlig 90 m² lejlighed koster i København, den koster om måneden 3.683 kr. i gennemsnit. Så vi har billige boliger i København. Men jeg er enig i, at der er flere, der gerne vil have en billig bolig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Det skal ikke hedde sig, at vi ikke har stillet nogen ændringsforslag. Venstre og Konservative vil gerne stille et ændringsforslag om, at vi opfordrer regeringen til at liberalisere andelsboligmarkedet, således at folk får frit valg af ejerform. Samtidig opfordres regeringen til at fremme bestræbelserne på at sælge almene boliger. Disse bestræbelser vil være det bedste instrument til at sikre billige boliger til så mange som muligt. Øvrige partier, løsgængere m.v. er velkomne til at tilslutte sig.

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen det var Anne Vang, der bragte mig på talerstolen. Jeg synes alligevel, jeg har lyst til at give udtryk for, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte, at vi skal ud og sælge grunde billigere i København. Altså det er, som om der er nogle, der lægger klodser i vejen for at skabe nogle billigeboliger, men virkeligheden er, at hvis der er nogle, der skal have noget billigere, så er det jo, fordi der er nogle andre, der mister, og det skal man jo forstå.

Derfor så kan man diskutere, om man ønsker et redskab, der siger, at Københavns Kommunes værdier de skal så sælges for slik for, at nogle få mennesker kan få nogle billige boliger. Men man kunne også vælge at gøre det som et helt almindeligt skatteredskab, man kunne også vælge at sige, at nogle af de mennesker, som i realiteten ikke har råd til at bo i København, dem kunne man også vælge at give noget mere i løn. Der er jo masser af metoder til at sikre, at vi kan få det her til at fungere.

Nu er det så, at overborgmesteren beder om, at Dansk Folkeparti og andre skal bidrage til, at vi kan forære kommunens værdier væk mod, at der er nogle få københavnere, som så kan få et billigere sted at bo. Det vil vi ikke være med til.

Men det vi gerne vil være med til det er selvfølgelig inden for lovens nuværende rammer at prøve at finde så billige boliger som muligt. Målet i sig selv er jo ikke at bygge dyre boliger, nej, målet er jo selvfølgelig at bygge boliger mest hensigtsmæssigt og også sådan, at almindelige københavnere har mulighed for at bo her, det skal vi fortsætte med.

Men det skal ikke være på bekostning af, at vi skal til ud og forære københavnske værdier væk, værdier som tilhører hele den københavnske befolkning. Det bliver ikke med Dansk Folkepartis stemmer.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg vil blot minde forsamlingen om, at hovedparten af de grundarealer, som vi i København i nyere tid har ejet, har vi jo lagt i et fælles arealudviklingselskab til at få finansieret bygningen af metroen.

Jeg vil blot lige gøre opmærksom på, hvad Jens Kramer Mikkelsen også gjorde os opmærksom på i hans bekymringsbrev, dengang Ritt Bjerregaard først fremlagde sin 5 x 5-plan, nemlig at hvis det er, vi begynder at sælge billigere ud af de grunde, så har det stor indflydelse på vores evne til at betale metroens gæld. Det er altså en regning, der ender hos os selv i sidste ende. Man kan altså ikke, uanset hvor gerne nogle vil, bruge pengene to gange.

Så der er altså ikke rigtig nogen løsning i at sælge grunde billigere, hvis de skal bruge til at finansiere en metro.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Socialdemokratiet og overborgmesteren kunne jo også overveje, om der var andre løsninger til billige boliger end fuldstændig at gå ind og tage magten over og kontrollere det frie ejendomsmarked.

Hvad med i stedet for måske at begynde at koncentrere sig, fokusere en lille smule på alle de yngre familier, som er færdige med studietiden, som begynder at stifte familie, som begynder faktisk at få en blomstrende privatøkonomi. Disse familier skulle gerne føle, at Københavns Kommune er et attraktivt sted at bo, men disse familier stiller jo krav.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

Det er disse familier, vi i disse år ser flytte ud af Københavns Kommune i hobetal. Det er de familier, som ikke synes, at det er rimelige vilkår længere, man bor under i Københavns Kommune. Det er folk, som gerne vil have mulighed for at vælge en ordentlig bolig, men dertil hører en masse andre krav, naturlige krav.

Det handler om transporten til og fra arbejdet, det handler om, at hver anden københavnske familie ejer en bil, men de fleste kan altså ikke parkere bare inden for rimelig nærhed. Hænger det sammen med boligmarkedet? Ja, det gør så. Det hænger sammen på den måde, at det er tusinder af københavnske familier, som flytter ud til omegnskommunerne, hvor de har et langt bedre serviceniveau også på transportområdet.

Så bliver der nemlig mere plads til de unge, som kommer ind og ikke endnu har etableret sig og ikke endnu betaler særlig meget i skat, men som forlanger billige boliger. Det gør de også, når de bliver hængende. Vi har brug for billige boliger, men vi har også brug for på den måde, at vi vil skaffe boligerne, at servicere de mennesker, som har overskud og råd til ejerboliger. Det er på den måde, vi får frigjort et større antal billige boliger til dem, der har behov for det.

(Kort bemærkning).

Lise Thorsen (A): Jeg må sige, at det her virkelig er en sag, der kan få de store ord frem. Peter Schlüter, jeg synes ligefrem den her med, at vi opgiver vores selvstændighed og demokrati, det er måske lige at skyde over målet og lige at skyde gråspurve med kanoner.

Men det jeg egentlig ville sige, Carl Christian Ebbesen, jeg synes den der med, at man kan bare få noget mere i løn, det er altså at skyde den ud til folk, som ikke har noget som helst med denne her sag at gøre, men så kan man selvfølgelig vaske sine egne hænder på den måde.

Det vi siger det er, at denne sag skal løses via Christiansborg. Det du siger det er, det skal løses via overenskomstforhandlingerne, og du ved udmærket godt, det håber jeg i hvert fald, du gør, at det er arbejdsmarkedets parter, der klarer den selv, det har vi ingen som helst indflydelse på, og det har Christiansborg forhåbentlig heller ikke.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg er da glad for, at vi nu er begyndt at diskutere substans i forhold til, hvad kommunerne kan få lov til.

Jeg hører fra Venstre og fra Dansk Folkeparti, at de ikke mener, at kommunerne skal have lov til at sælge grunde billigt. Man kan selvfølgelig undre sig over, at der ikke er nogen, der har noget imod alle de utallige gange, det sker rundt om i kommunerne, at man sælger en grund ganske billigt eller endog giver den helt gratis til staten, for at staten kan få lov til at lægge en statsinstitution på grunden.

Er det i højere grad en kommunal opgave at aflaste statens pengekasse, end det er at løse vores egne helt konkrete presserende problemer, det synes jeg ikke, det er. Selvfølgelig skal vi have lov til at løse kommunens problemer.

Men, men, men, Venstre og Dansk Folkeparti kan såmænd sagtens stemme for vores forslag alligevel, der står nemlig ikke noget om, at det nødvendigvis skal være, at kommunen sælger grundene billigere. Man kan også forestille sig andre redskaber, kommunen kan få i hånden. Det kunne f.eks. være bindende aftaler med private bygherrer, det koster ikke kommunen noget, men det er et redskab, vi kunne få til at sikre, at de private bygherrer, der stikker en kæmpepengepose ned i lommen, når de bygger, at de tog et socialt ansvar. Det ville vi utroligt gerne have, hvis Folketinget satte det redskab til rådighed for os. Jeg synes, at Venstre og Dansk Folkeparti skulle stemme for, at vi prøvede at presse regeringen til det.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

Carl Christian Ebbesen (O): Nu er jeg nødt til at sige til Lise Thorsen i diskussionen om, om det er arbejdsmarkedets parter, der forhandler løn, ja, det er det da, og hvis du skulle være i tvivl om det, så lige præcis fordi du sidder i den stol og er valgt, så sidder du på arbejdsgiversiden. Det er nu en gang den post, du er valgt til herinde, ligesom vi andre vi er. Sådan er det.

Derfor kan man godt fra arbejdsgiversiden sige, at vi ønsker at give vores personale mere i løn. Sådan er det, og det er selvfølgelig det signal, man kan vælge at sende, og det er det, som jeg siger, at i Dansk Folkeparti har vi faktisk et ønske om, at der er nogle faggrupper, der trænger til et løft, og det er bl.a. inden for plejesektoren og specielt inden for ældreomsorgen, at vi synes, at der er noget personale, som i bund og grund ikke får den løn, de fortjener. Vi ønsker at presse på for, at det sker, det forhandles der jo også om for øjeblikket.

Mit klare mål er også, at der er sendt så mange signaler fra kommunernes side, fra politikernes, fra kommunalbestyrelsernes side om, at man faktisk synes, det er et område, der skal løftes, så det er jeg også helt overbevist om, at det bliver.

Så med hensyn til at sælge grundene billigere. Altså uanset hvordan man end vender og drejer det, så betyder det jo i realiteten, at det går ud over noget andet, og det må Anne Vang jo forholde sig til. Det er jo sådan, at hvis ikke vi får de penge ind, der var et eksempel på, hvis man gjorde det i forhold til Ørestaden, jamen så kan det ikke finansiere metroen. Hvis vi gør det generelt i forhold til nogle andre kommunale grunde, så betyder det jo, at der ikke er penge til f.eks. skoler eller ældreomsorg. Sådan er det jo, fordi grundene er jo en indtægtskilde, og hvis man sælger dem billigere, så får man jo ikke den indtægt.

Det er jo så et valg, man kan tage, og der kan jeg forstå, at Socialdemokraterne vælger at sige, deres redskab til at opnå, fordi man åbenbart har fundet ud af, man ikke kan lave boliger til 5.000 kr. i København, jamen så ønsker man åbenbart at give et kommunalt tilskud ved at sælge grunden billigere, og det ønsker man så lovgivningen ændret for.

Der er Dansk Folkeparti bare ikke med, fordi vi vil gerne bruge de penge på at give dem til de områder, som er helt nødvendige, ældreomsorgen og skoler og andet godt, som vi bruger penge på i kommunen.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg er sikker på, at der er flere af de medlemmer, der har været herinde længe, der ved, at det ikke er tilladt herinde at tiltale hinanden direkte, så formen »du« må ikke anvendes.

Anne Vang (A): Jeg synes, det er lidt besynderligt, når Carl Christian Ebbesen lige pludselig gør det her til et spørgsmål om løn.

Boligmarkedet er en af de største motorer for ulighed, vi kender til i dagens Danmark. Det forholder sig sådan, at om du har valgt at købe en bolig på det rigtige tidspunkt, eller det om du ikke har, det afgør sådan set dine muligheder. Det er rigtig, rigtig ærgerligt.

Men det gør også, at det her sådan set ikke afhænger af løn. Vi kan godt give et lønløft, men det er overhovedet ikke sikkert, at det rammer målet. Det her handler om, at lige præcis de mennesker, som er så uheldige ikke at have købt en bolig på det rigtige tidspunkt og samtidig er kommunalt ansatte, det er de selvfølgelig ganske heldige at være, men det gør, at lønnen ikke er så fyrstelig, som den er i det private, ja, så har man sådan set et problem, for så kan man ikke bo tæt på sin arbejdsplads.

Det er det, det her handler om, og det er det, jeg synes, vi skal forholde os til.

(Kort bemærkning).

Lise Thorsen (A): Selvfølgelig er det kommunen, der er arbejdsgiver i lønspørgsmål over for FOA, men kommunen har jo ikke flere penge, end de har, så jeg håber da, at dine venner på Christiansborg, undskyld ... (Afbrydelse)...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Man taler her fra talerstolen.

Lise Thorsen (A): Ja, så er vi tilbage på Christiansborg nemlig, fordi det er partierne der, regeringen og dets støtteparti, der skal lette, sådan så skattestoppet forsvinder. Så tror jeg måske, der kan komme flere penge til de offentligt ansatte, til de kommunalt ansatte. Men det har jeg ikke set nogen som helst tegn i sol og måne på, at det vil ske foreløbig, tværtimod.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Og så skal jeg også indskærpe, at man taler heroppe fra talerstolen, og at man ikke råber fra sin plads.

Wallait Khan (U): Vi vil alle have boliger, der er ingen tvivl om det. Men problemet er, at der her er tale om valgløfter fra overborgmesteren, hun har lovet borgerne i Københavns Kommune, at hun vil være i stand til at skabe 5.000 boliger, som vil koste 5.000 kr. om måneden.

Men nu er der det problem, at det ikke er muligt, det er svært, så skal vi henvende os til regeringen. Hvis formålet var, at Københavns Kommune skal have lov til at sælge billige grunde for at skabe mange billige boliger i fremtiden, så var det i orden. Men det her handler om kun at opfylde et valgløfte, og det er overborgmesteren, som kom med det valgløfte, der var ikke grundlag for det.

Men nu er det, ligesom vi alle sammen er gidsler, hele Borgerrepræsentationen, hvis vi siger nej til det her, så er det, som om vi er modstandere af billige boliger i Københavns Kommune. Det er jo ikke rigtigt, alle vil have billige boliger i Københavns Kommune.

Men her handler det kun og kun om valgløfter, som var faktisk, jeg vil ikke sige, de var falske, men på den anden side var der ikke noget grundlag for det her. Man har bare sagt til vælgerne, og vælgerne har troet på det, og nu er der ikke mulighed for det, og så er vi alle sammen gidsler i det her.

Så derfor er det meget, meget svært faktisk at sige ja, siger man ja, og så siger man kun ja til at opfylde valgløfter fra Socialdemokraterne og overborgmesteren. Men hvis man siger nej, så er det ligesom om, vi er modstandere af billige boliger, sådan er det heller ikke.

Jeg synes, at det er et spil faktisk, hvor vi alle er gidsler, og jeg har svært ved at sige ja eller nej, derfor har jeg tænkt mig at undlade at stemme.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så er vi måske ved at være færdige med debatten, jeg har i hvert fald kun indtegnet Carl Christian Ebbesen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Og det var kun, fordi jeg blev tiltalt af Lise Thorsen, som talte om, at kommunen jo ikke havde flere penge på grund af skattestoppet. Jamen hvordan har man så råd til at gå ud sælge grundene billigere?

Jeg har været med i en budgetaftale, hvor det er bygget ind, hvor mange penge kommunen får ind i grundsalg. Hvis det er, at man ønsker at sælge dem billigere end markedsprisen, så må det jo betyde, at man får en lavere indtægt til kommunen. Det har man åbenbart råd til, kan jeg forstå, fordi nu ønsker man at bede regeringen om at lave loven om, så man kan begynde at forære de her grunde væk til under markedsprisen. Det har man åbenbart råd til.

Så det handler udelukkende om, hvad det er man vil som politiker. Jeg kan forstå, at Socialdemokratiet ønsker at forære nogle grunde væk til nogle københavnere, grunde, som ejes af alle københavnere, for at nogle få mennesker kan få nogle billige boliger at bo i, hvor vi fra Dansk Folkepartis side ønsker, at de mennesker, som ikke har råd til at bo i København, må vi i bund og grund arbejde for at give en højere løn. Det er forskellen på Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er stillet ændringsforslag af Venstre, og jeg har forstået det sådan, at Venstre ønsker to afstemninger om ændringsforslaget.

Venstre stillede følgende ændringsforslag:

1.

"at Borgerrepræsentationen opfordrer regeringen til at liberalisere andelsboligmarkedet, således at folk får frit valg af ejerform."

2.

"at Borgerrepræsentationen opfordrer regeringen til at fremme bestræbelserne på at sælge almene boliger."

Det af Venstre stillede ændringsforslag nr. 1 blev forkastet med 33 stemmer imod 10. 1 undlod.

For stemte: C, Wallait Khan (løsgænger) og V.

Imod stemte: A, B, F, O, Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: Finn Rudaizky (løsgænger).

Det af Venstre stillede ændringsforslag nr. 2 blev forkastet med 33 stemmer imod 10. 1 undlod.

For stemte: C, Wallait Khan (løsgænger) og V.

Imod stemte: A, B, F, O, Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: Finn Rudaizky (løsgænger).

Medlemsforslaget blev herefter godkendt med 30 stemmer imod 13. 1 undlod.

For stemte: A, B, F og Ø.

Imod stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: Wallait Khan (løsgænger).

Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"Vi finder ikke, at det er Folketingets opgave at indfri Ritt Bjerregaards valgløfter. Loven er uændret i forhold til, da overborgmester Ritt Bjerregaard fremsatte 5 x 5-planen."

=====

17) BR 37/07. Medlemsforslag om at igangsætte et arbejde med at identificere regler og krav, som ledere og medarbejdere i Sundhedsforvaltningen finder bør fjernes eller forenkles

(Stillet af Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre):

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen pålægger Sundheds- og Omsorgsforvaltningen og Økonomiforvaltningen at igangsætte et arbejde med at identificere regler og krav, som ledere og medarbejdere i Sundhedsforvaltningen finder bør fjernes eller forenkles, da de vurderes at være overflødige eller begrænsende i det daglige arbejde på ældreområdet,

at borgmester Mogens Lønborg og overborgmester Ritt Bjerregaard til brug for dette arbejde udsender vedlagte brev til de pågældende ledere og medarbejdere, samt

at Borgerrepræsentationen i april 2007 forelægges en indstilling med redegørelse for indkomne svar samt forslag til afskaffelse og forenkling af regler - både kommunale og statslige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Ikram Sarwar (A): Vi vil gerne sikre, at reglerne inden for ældreområdet er regler, der skal være der, at det ikke er regler, der kan undværes eller forenkles, det er vores hovedbudskab. Det er derfor, at vi Socialdemokrater sammen med SF og De Radikale har fremsat dette medlemsforslag. Med sin lange titel kan det nok opfordre til, at der er noget, der skal forenkles.

Vi vil gerne sikre, at unødige og utidssvarende regler inden for ældreplejen fjernes, at uforståelige og overdrevne regler forenkles, og at arbejdsmiljøet ændres, så medarbejderne ikke dagligt møder op til et maratonløb med forhindringer. Og vi vil gerne sikre, at der er så meget tid og så mange ressourcer til at passe de ældre med som muligt.

Sådan er det ikke nu. Lige nu er alle budskaber fra ældresektoren, at medarbejderne drukner i regler, kontrol og dokumentation. Og er det ikke en form for erklæret mistillid fra stat og kommune til medarbejderne: Vi stoler ikke på jeres evne til at vurdere og udføres jeres arbejde, derfor skal der kontrolleres og dokumenteres.

Det er jo ikke sådan, det hænger sammen, vi vil gerne stole på medarbejderne og vise, at vi anerkender deres arbejdsplads og arbejdsindsats. Vi vil gerne forsøge at gøre arbejdslivet mere tilfredsstillende og sammenhængende.

Ældrerådet støtter vores udmelding. I en pressemeddelelse den 16. januar underbygger de vores forslag med opfordringen: sæt livskvalitet over ringbind. Det er som svar på Ritt Bjerregaards indlæg et tilbud til regeringen i Politiken den 5. januar.

Vi opfordrer regeringen til at fjerne 10 dårlige statslige regler og tilbyder, at kommunen ligeledes fjerner 10 dårlige regler.

Ældrerådet jubler over, at de endelig bliver hørt, og at der endelig bliver taget et konkret skridt for at forbedre hverdagens arbejdsliv inden for ældreområdet.

Socialministeren mener godt nok ikke umiddelbart, at staten kan bidrage med regelforbedringer. Ifølge hendes debatindlæg i Politiken den 21. januar er det åbenbart kun kommunale hindringer, der er i vejen for et bedre arbejdsmiljø inden for ældreplejen.

Spørgsmålet er, hvordan finder vi præcis ud af, hvilke regler der kan fjernes eller forenkles, hvilke regler er unødvendige og bureaukratiske. Hvordan bliver hverdagen lettere, mere tilfredsstillende og gladere?

Vi foreslår en løsning, hvor vi spørger de mennesker, der rent faktisk ved det, de medarbejdere, der arbejder inden for ældresektoren, dem der har fingrene nede i det, vi vil ikke udelukkende arbejde på afstand og komme med vores politiske eller bureaukratiske løsninger. Vi mener, at det er på tide, at dem, der har erfaringen, også får lov til at ytre sig.

Vi vil lytte og lære for at kunne sætte ind de rigtige steder, og nogle af svarene vil vi formentlig også kunne sende videre til socialministeren, så hun også har nogle konkrete områder at tænke over og gerne ændre.

Målet med det hele er som sagt, at arbejdsmiljøet inden for ældreplejen bliver bedre, at de ældre får en bedre pleje. Det er jo pleje og omsorg, der er kerneområdet i ældreplejen, og at medarbejderne bliver i deres job, så vi undgår den store udskiftning og de for få ansøgninger til stillingerne.

Det er meget vigtigt for os Socialdemokrater, at vi alle i Borgerrepræsentationen er med til at bakke op om dette forslag. Forslaget skal ikke kun have signalværdi, vi mener, at det her er konkret, at det er en start, og det kan give gode resultater.

Derfor håber vi, at alle partier kan enes om at stemme for forslaget, så vi kan komme videre i det kæmpe arbejde, der ligger i at forbedre hverdagen i ældreplejen både for medarbejderne og for de ældre.

Tak for ordet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Tina Bostrup (B): Jeg forstår ikke, at Mogens Lønborg vælger at stå uden for dette forslag, fordi i dag så bliver Mogens Lønborg den politiker, som kommer til at stå og forsvare bureaukratiet i stedet for omsorg og pleje. Det havde jeg ikke troet, og det havde jeg ikke forventet. For det er jo det, det handler om.

Den enkelte plejehjemsbeboer er bedøvende ligeglad med, hvem der har lavet reglerne, og hvor de er vedtaget. Om det er Folketinget, eller om det er Borgerrepræsentationen, er ligeegyldigt. Det vigtige og det afgørende er, at det er regler, der forhindrer kvalitativt samvær mellem de ældre og dem, som vi har ansat til pleje og omsorg for de ældre.

Hverdagen på plejehjemmene er plaget af minutiøs programlægning, hvor alle aktiviteter og gøremål skal nedfældes og registreres. Hvor mange gange har fru Jensen været ud af sin seng i dag, har hun haft besøg, har hun været på toilettet, har hun sovet, har hun spist? Vi pålægger vores plejere at registrere alle hændelser i mindste detalje. Det betyder naturligvis, at der ikke længere er tid til menneskeligt samvær, til at drikke en kop kaffe, til at snakke eller til at gå en tur i den friske luft.

Det finder Det Radikale Venstre er dybt bekymrende, vi vil gerne sætte den offentlige sektor fri, vi vil gerne sætte mennesket frem for systemer og regler. Væk med forestillingen om, at det kun er politikere, der kan afgøre de ældres behov og valg. Vi vil have større frihed til institutioner, vi vil have, at ydelserne i den offentlig sektor hver gang er et møde mellem mennesker, som man ikke bare kan omgå med centrale reguleringer og tekniske målinger.

Vi ønsker, at det er medarbejderne, der selv skal bestemme, hvordan dagligdagen for de ældre bedst forløber. Det skal være medarbejderne, der skal bestemme, hvor vigtigt det er for fru Jensen at gå en tur i parken, gøre rent eller drikke en kop kaffe. Og vi mener, at vi som arbejdsgiver skal udvise tillid til, at personalet selv bedst ved, hvordan fru Jensens hverdag bedst kan afvikles.

Så derfor er det med glæde, at vi nu runder denne henvendelse til lederne og medarbejderne i forvaltningen og på institutionerne. Vi spørger om, hvilke regler er overflødige, hvilke forhindringer møder I i dagligdagen, hvilke anbefalinger kan I give os. Det er da det mindste, vi kan gøre.

I sommer da vi besøgte Fælledgården, der kom vi på en eller anden måde en postgang for sent, fordi inden vi besøgte Fælledgården, havde vi allerede vedtaget en handlingsplan om, hvordan vi retter op på Fælledgården.

Hvis vi nu bare havde gjort det i omvendt rækkefølge, så kunne det godt være, vi havde ramt lidt bedre, at vi havde ramt plet lidt bedre. For det, de savnede, både plejerne og beboerne, det var tid, det var samvær, og det var nærvær. I gamle dage var der tid til at gå en tur i Fælledparken, var der en, der fortalte mig. Sådan er det ikke længere, fordi i dag har personalet så travlt.

Det er det, vi gerne vil rette op på, og det er det, vi søger råd om nu. Derfor havde jeg ikke forventet, at hr. Mogens Lønborg ville modsætte sig det ønske.

Rikke Lauritzen (Ø): Ja, jeg må sige, at det er de store, flotte ord, der er fremme i dag. Jeg fortsætter lidt i samme linje.

Den 5. januar i år kunne man i Kroniken i Politiken læse om hjemmeplejen i København. Der stod:

"Personalet er tyngt af den store mængde af dokumentation og registrering, de pålægges. Hjemmehjælperne beskriver, hvordan deres gruppeleder bruger al deres tid på at få vagtplaner til at gå op, tale med andre administratorer om tildeling af timer, dokumentere leverede ydelser og alt muligt andet, der ikke har noget at gøre med ældreplejens kerneopgave, at sikre god pleje og omsorg til borgerne."

Og lidt længere nede:

"Det skal ikke være sådan, at arbejdstiden er skemalagt ned i mindste detalje, så der ikke reelt er mulighed for, at hjemmeplejen kan bruge sin faglighed og foretage fornuftige prioriteringer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Der må være rum for, at den enkelte medarbejder selv foretager fornuftige vurderinger. Det skaber arbejdsglæde, og det betyder bedre omsorg for de ældre."

Bravo, siger jeg bare. Jeg synes, det kunne være rigtig fantastisk, hvis det virkelig passer, at partierne herinde vil være med til at få dokumenteringen, minuttyranniet og registreringen ud af den københavnske ældrepleje. Det kræver en hidtil i hvert fald uset tillid til personalet, uset, fordi den tilsyneladende aldrig før har været der, i hvert fald er det flere år siden.

Det er en tillid, vi har i Enhedslisten, og jeg glæder mig til at se, om det også passer på de andre partier. Fordi i min optik betyder det, at vi skal begynde at rulle den privatisering, der har hersket de sidste mange år inden for ældreplejen tilbage. Det er jeg ikke sikker på, at folk vil være med til.

Overborgmesteren skriver i sin kronik, at det er regeringen, der står bag den her omfattende dokumentering og registrering. Jeg mindes ikke, at Socialdemokraterne hverken på Christiansborg eller København hidtil har stået uden for privatiseringen. Men som sagt, vi giver jer en chance og ser, om I lever op til de fine ord her i dag.

Dog har vi stillet et ændringsforslag om, at vi ud over at høre de ansatte også gerne vil høre beboergrupperne. Belært af Fælledgårdsagen så synes vi, at det er det rigtigste at gøre.

Derudover så oplevede vi jo også i fredags til vores dialogkonference ude i De Gamles By, at folk er jo ikke så uenige om, hvad det egentlig er, der skal til i ældreplejen i København. Det var forslaget.

Vi har nogle processuelle indsigelser i forhold til det her, kan man vel kalde det. Fordi vi synes, det er lidt underligt, hvad økonomiforvaltningen laver i det her forslag. Det her burde være en sag for omsorgsforvaltningen, og det har ikke noget med en personalesag, det har ikke noget med personalepolitik som sådan at gøre, det er udelukkende en undersøgelse blandt de ansatte i sundheds- og omsorgsforvaltningen.

Vi synes, det er en uskik, hvis økonomiforvaltningen begynder at få sådan en ypperrolle, eller hvad man skal kalde det, her i kommunen. Vi synes, at økonomiforvaltningen burde have en tillid til fagforvaltningerne.

Det her forslag handler om at have tillid til de ansatte, så økonomiforvaltningen burde også have tillid til fagforvaltningerne. Derfor så kommer vi med endnu et ændringsforslag, hvor det handler om, og nu citerer jeg fra forslaget:

"at"... og økonomiforvaltningen" udgår i 1. "at"-punkt, samt at "og overborgmester Ritt Bjerregaard" udgår i 2. "at"-punkt."

Det har nemlig undret os en del, nu kom Tina Bostrup ind på det lige før, hvor pokker fagborgmesteren er henne i det her game. Vi synes, det er underligt, at han er medunderskriver på det påtænkte brev, men ikke er forslagsstiller. Er borgmester Mogens Lønborg uenig i forslaget her?

Afslutningsvis, og det er af en lidt mere personlig karakter, det her handler sådan set bare om, at det brev, der skal være med, kommer ind over et kommunikationstjek. Som formidlingsnørd så gør det ondt, når man ikke engang har styr på sine modtagerforhold, man skriver både til ledere og til ansatte osv., og vi synes, det er ærgerligt at skulle sende sådan noget af sted.

Den her overordnede øvelse handler om tillid til de ansatte, og så kan man i det mindste lade være med at tale ned til dem, mens man gør det.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg vil godt starte med at slå fast, at lige siden jeg satte mig i stolen herinde efter valget i 2001, så har det været en mærkesag for mig at kæmpe for afbureaukratisering, forenkling, så meget frihed ud til vores institutioner, helt ud til medarbejderne, som overhovedet muligt.

I den forgangne valgperiode koncentrerede jeg mine kræfter om at få ændret på hele budgetsystemet, så man kom væk fra den der betonagtige demografimodel, som vi desværre i disse dage ser den ulyksalige konsekvens af på børne- og ungdomsområdet. Nu er den heldigvis lavet om og gjort mere smidig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Som konservativ politiker så ser jeg det som en af mine væsentligste opgaver at arbejde for at skabe gennemsigtighed og afskaffe de kvælende spændetrøjer, som unødigt begrænser medarbejdernes mulighed for at levere en god og ordentlig service til borgerne.

Derfor synes jeg desværre også, at dette forslag om en regelforenklingsproces, som vi behandler i dag, faktisk er alt, alt, alt for uambitiøst og i øvrigt for dårligt forberedt. Hvis processen udelukkende gennemføres på sundheds- og omsorgsforvaltningens område, ser jeg en risiko for, at vi ender i en ren skueproces. Det er særligt en risiko, hvis det viser sig, at de unødvendige regler, der begrænser kreativiteten og den individuelle indflydelse, i virkeligheden stammer fra andre områder eller gælder for hele den kommunale forvaltning.

Derfor er det også, at vi borgerlige partier har indleveret et forslag, som altså først bliver behandlet på næste møde, hvor vi sætter ambitionsniveauet væsentligt højere og tager med regler, regelforenklingskampagne for hele Københavns Kommune. For det er sandelig ikke kun medarbejderne inden for ældre- og omsorgsområdet, der skal have gavn at få frigjort sin regelspændetrøje, det skal vi selvfølgelig have gjort hele vejen rundt.

Så jo til Tina Bostrup, som var heroppe og spørge lidt til, om jeg ikke var med i tanken, i intentionen om at gennemføre regler. Jeg kan bekræfte, at det er jeg i allerhøjeste grad. Jeg vil så sige, at nu er det jo lidt svært på forhånd at vide, hvor mange regler der er derude. Det er jo også det, der er øvelsen og lagt op til, og det er fint, at vi finder ud af, hvor mange regler der er, som vi kan komme af med.

Jeg vil så sige det sådan, at jeg har ud fra det kendskab, jeg nu har til området, måske ikke helt samme forventning til, hvor mange regler medarbejderne egentlig ønsker at komme af med, end f.eks. de partier, som står bag forslaget. Men det skal ikke skille os.

Altså vi skal have de regler fjernet, som er spændetrøje for medarbejderne. Medarbejderne i sundheds- og omsorgsforvaltningen prioriterer, ved jeg fra en nylig sådan lidt uvidenskabelig undersøgelse, først og fremmest indflydelse på eget job frem for løn og alle mulige andre ting. Så vi skal fjerne alt, hvad der overhovedet er muligt at fjerne i forhold til at få nogle kreative medarbejdere, som baserer deres daglige virke på at vurdere konkret, hvad er der brug for for fru Jensen og hr. Hansen osv. Det er klart, det er helt, helt afgørende.

Men en så stor og vigtig sag skal altså også forberedes rigtig grundigt, og det er denne sag ikke. Det er jo mærkværdigt at skulle sidde og have sådan et slags udvalgs-møde her i Borgerrepræsentationen. Jeg har fuld forståelse for en vis utålmodighed, det tager jeg som noget positivt, at man gerne vil i gang. Men jeg undrer mig en del over, at man ikke har haft tid til at lave et stykke ordentligt udvalgsarbejde på denne sag.

Derfor så skal jeg foreslå, at sagen bliver udvalgshenvist, så vi kan få en god drøftelse af det. Det afgørende er, at det her tiltag ikke i sig selv bliver for bureaukratisk. Altså man skal jo lige huske på, hvad det egentlig er, man sætter i gang, det kunne jo godt være, der var andre metoder, der var bedre, som gav et større afkast så at sige end bare at sende et brev ud.

Det er jo også vigtigt, at de andre initiativer til at forenkle tingene, selvforvaltningssporet, som vi er meget, meget optaget af i sundheds- og omsorgsforvaltningen, at det ikke bliver så at sige undergravet af det her. Tingene skal nu engang koordineres. Det er jeg også sikker på, medarbejderne vil synes.

Det ville dog være ærgerligt, hvis man i denne gode sags tjeneste endte med, at medarbejderne syntes, hvad er nu det for et papir, vi skal sidde og udfylde, nu har vi da papir nok, vi har ringbind, hører vi nogle sige, og nu skal vi altså til at skrive flere papirer. Det ville være en skam.

Så derfor er der et forslag om udvalgshenvisning fra vores side, så vi kan få en grundig behandling. Det er nu engang sådan, at hastværk ofte er lastværk.

Så synes jeg altså, det er vigtigt også at værne om udvalgsstyret, at det ikke bliver mere eller mindre sat ud af kraft.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Jeg bliver nødt til sådan, når Tina Bostrup fra Det Radikale Venstre spørger, hvorfor jeg dog ikke er medforslagsstiller, at svare: Ja, Tina Bostrup, det kunne jeg egentlig også godt tænke mig at spørge om. Men nu er det bare sådan, at jeg slet ikke har fået lov til at være medforslagsstiller, overhovedet ikke.

Jeg er blevet spurgt af overborgmesteren torsdagen før, det her bliver indleveret, om ikke det var en god ide, at vi skrev et brev sammen ud, sådan og sådan. Det brev drøftede vi om torsdagen, og jeg siger, jamen indholdet det kan jeg bakke ethundrede procent op og kvitterede over for overborgmesteren for den her fremragende kronik, og det er i øvrigt rigtigt, at ældrerådene går ind for kronikken, men ikke nødvendigvis lige brevs formulering.

Men jeg ville godt lige sikre mig, at det blev gjort på en rigtig måde, herunder at vi koordinerer det med andre ting i forvaltningen. Det er dog et rimeligt ønske.

Mandag, hvor jeg i øvrigt er hjemme og passe syge børn og kone og alt muligt andet, får jeg at vide, at nu presser økonomiforvaltningen for at få en afklaring fra borgmesteren, om han vil være med til at skrive et brev. På det tidspunkt er der ikke noget som helst medlemsforslag. Ved totiden samme tirsdag melder mit system så tilbage, at intentionerne er vi enige i, men vi vil gerne sørge for, at det bliver koordineret med de andre ting. Vi vil i øvrigt gerne sørge for, at overborgmesteren bliver krediteret for det gode initiativ, hun har taget på dette område.

Næste dag hører jeg så, at 2 timer før mit svar forelå, var der indleveret et medlemsforslag. Altså borgmesteren nåede ikke engang at give melding tilbage, om man ville skrive det her brev, før man så at sige havde brugt sit flertal, sender et medlemsforslag ind inden kl. 12.

Samme aften, tirsdag aften, kan jeg i øvrigt høre overborgmesteren ude i Vanløse, hvor alle borgmestrene er til debatmøde, tale entydigt om samarbejde, samarbejde, samarbejde, samarbejde. Det var lidt hult.

Da jeg så næste formiddag fik at vide, at på dette område skulle der altså ikke samarbejdes, der skulle man altså uden om den pågældende fagborgmester og uden om det pågældende fagudvalg lige indlevere sådan et medlemsforslag, som jo i hele sit indhold helt klart er noget, som man bør drøfte i et udvalg.

Jeg håber, at det i dette tilfælde er en hovsaløsning, overborgmesteren har valgt, fordi iveren, utålmodigheden har været så stærk, så man ikke lige har haft tid til sådan at respektere de gængse spilleregler for samarbejdet herinde, sådan at det er både første og sidste gang, at man oplever noget sådant.

Men jeg håber, at vi kan komme ned i sporet på denne gode sag, få den drøftet i udvalget, få lagt en proces, for er der nogen, der går ind for de intentioner, der ligger i dette forslag, så er det altså sundheds- og omsorgsborgmesteren.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg takker for borgmester Mogens Lønborgs understregning af, at der selvsagt var en kontakt og et tilbud om samarbejde, før medlemsforslaget blev fremlagt.

Martin Hirsch (V): Kære forslagsstillere, lad nu være med at lade det her være et rent drilleforslag. Som Mogens Lønborg sagde fra talerstolen, så er det jo den borgerlige lejr meget magtpåliggende at sige, at vi selvfølgelig går ind for at arbejde for regelsanering, for en stramning og i det hele taget en sanering alle de steder, det er muligt at luge i noget, som ikke bør være til skade og til ikke særlig stor gavn for i sidste ende at skulle behandle borgerne på den rigtige måde.

Det er klart, at regler og retningslinjer, der kan saneres, skal vi ikke komme og fortælle, at vi i den borgerlige lejr ikke gerne ser ud til højre eller ud til venstre, alt afhængigt af, hvordan man nu lægger trykket, det skal selvfølgelig væk.

Man er også vidende, vil jeg vove at påstå, blandt forslagsstillerne om, at netop i den borgerlige lejr vil vi komme med et meget mere, et langt mere vidtgående forslag om, hvordan man skal ind og se

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

---

på regler og retningslinjer osv. i det at drive Københavns Kommune som den store virksomhed, som den er.

I starten af vores valgperiode lancerede overborgmesteren, at man skulle have en vis Kurt Thorsen ind og kigge på, hvordan den fungerer på nogle områder, det var vel også en del af det her med at gå ind og se på, kan der regelsaneres. Der er ikke sket meget, jeg har ikke hørt ret meget om, hvad der er kommet ud af det, men det var et skridt, som man selvfølgelig kan have en holdning til, om man skal bruge en samfundstjenesteperson til det eller ej. Men det at man netop ville gå ind og kigge på, om der var noget omkring noget byggesagsbehandling, eller hvad det nu var, der kunne gøres bedre, det var selvfølgelig fornuftigt nok.

Når man sammenholder det med, at der i teknik- og miljøforvaltningen blandt borgerne opleves utroligt lange svartider på spørgsmål og henvendelser, når man samtidig med også fra socialforvaltningen oplever, at socialcentre ikke fungerer godt nok, det siges, at der mangler medarbejdere. Klienter, borgere, kunder har svært ved at komme igennem, har svært ved at komme i kontakt med sagsbehandlerne.

Når man taler om hele børne- og ungdomsområdet, og jeg behøver næsten ikke sige mere, vi ved alle sammen, hvad der sker og er af aktuelle problemer med besparelser, der skal lægges op til i burokratiets navn.

Når man taler om, at der på beskæftigelses- og integrationsområdets jobcentre er ganske store problemer omkring behandlingen af sagsbunker, man mangler tid, klienterne har svært ved at få den opmærksomhed, som man inden for den forvaltning må sige, borgerne har krav på, så skriger det jo til himlen, at det her forslag for os er et drilleforslag. Fordi der tilfældigvis er en borgmester, som kommer fra Det Konservative Folkeparti, eller det kunne for den sags skyld måske være en anden borgerlig borgmester, så vil man også prøve det af.

Så lad os dog løfte den her opgave meget højere op og få kigget på, hvordan fungerer vi i København, hvad er det for nogle regler, der hindrer, at den service, vi gerne vil give borgerne, hvad er det, der hindrer, at vi netop kan få skabt en meget mere effektiv kommune.

Der kommer et punkt på dagsordenen om et øjeblik omkring noget udbud osv., vi tager den debat, når den kommer. Men på dette område omkring regler og retningslinjer, der kan vi gøre utrolig meget, hvis vi gider tage et spadestik dybere end bare at tale om sundheds- og omsorgsforvaltningen. For der er ingen som helst tvivl om, det synes jeg egentlig også, borgmester Mogens Lønborg sagde fra talerstolen, at vi selvfølgelig også kan kigge på sundheds- og omsorgsområdet, om der er områder der, vi kan gøre, og vi kan forbedre regler og retningslinjer, som i sidste ende så hjælper også både de ansatte og også den service, vi udleverer, havde jeg nær sagt, den service, som vi tilbyder borgerne.

Så vi kan selvfølgelig i Venstre bakke op om, at vi udvalghenviser denne sag, og så vil vi gerne appellere til, at når sagen kommer op meget snart, hvor vi vil se på hele Københavns Kommunes forvaltningsmæssige område omkring det at kigge på regler og retningslinjer, at der er den samme fornuftige debat, som der i dag jo gives, når vi skal se på hele Københavns Kommunes område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

Wallait Khan (U): Ja, det bliver ikke nogen lang tale, jeg er enig med forslagsstillerne. Det ville lette medarbejdernes hverdag, i den sidste ende gavne de ældre.

Men så vil jeg også ligesom Enhedslisten sige, at i stedet for økonomiforvaltningen og overborgmesteren vil jeg hellere se sundhedsforvaltningen og sundhedsborgmesteren mere på banen. Men når sundhedsborgmesteren siger, at han ikke er blevet inddraget, det er ikke kun ham, det er også mange andre. Men nu får vi mulighed for at diskutere det i udvalget.

Men jeg er enig med forslagsstillerne, og vi støtter forslaget.

Ikram Sarwar (A): Jeg vil lige starte med at sige, at umiddelbart synes jeg, det er positivt, at langt de fleste heroppe fra talerstolen har sagt, at de er enige i at fjerne de utidssvarende regler, der evt. kunne findes på området.

Så vil jeg lige sige til hr. Martin Hirsch, at efterhånden er det en kutyme her på Borgerrepræsentationens møder, at man inden for nogle enkelte punkter kan diskutere helt andre problemstillinger. Jeg siger ikke, at der ikke er udfordringer/problemer andre steder, som kunne løses, men nu snakker vi om sundheds- og omsorgsforvaltningen. Lad os nu holde vores fokus omkring vores egen forvaltning, hvor vi sidder i udvalget sammen, Martin Hirsch.

Du siger, om der er nogle regler, der kan elimineres eller forenkles, det tror jeg ikke, vi er i tvivl om, naturligvis findes de regler, og det er derfor, vi stiller dette medlemsforslag, og det er også derfor, vi har fået positive tilbagemeldinger bl.a. fra ælde rådene. Men også rundt omkring på plejehjemmene ude i hjemmeplejen hører vi tit lederne og medarbejderne sige, at der er altså regler, som de ikke rigtigt kan forstå, hvordan de kan have deres gang på jorden. Og de forstår ikke, hvordan vi politikere, der sidder i udvalget, ikke rigtigt kan indse, at disse regler er forhindringer i arbejdet, og at de derved tager tid fra ansigt til ansigt-tid, og de er nødt til at sidde og dokumentere en hel masse ting, som er fuldstændig unødvendige.

Så synes jeg faktisk, at borgmester Mogens Lønborg skuffer mig. Jeg forstår ikke, at han ikke tager tilbuddet her med kyshånd og siger, lad os dog komme i gang, lad os da endelig tage fat, hvis du har kæmpet for det siden 2001, så forstår jeg ikke, at han henviser det tilbage til udvalget.

Men o.k., jeg kan godt gå med til sammen med medforslagsstillerne, at vi diskuterer forslaget i udvalget. Men der stiller vi lige en betingelse for, at vi skal diskutere medlemsforslaget ved det først kommende sundheds- og omsorgsudvalgsmøde den 1. februar, plus at vi derefter skal diskutere medlemsforslaget igen til næste BR-møde, den 8. februar.

Lad mig lige fortælle en ting om, hvorfor det er vigtigt at spørge medarbejderne om disse utidssvarende regler. Vi har jo lignende eksempler før i kommunen, vi har eksempler fra firmaet R98, hvor man indførte nogle nye procedurer, som gjorde, at medarbejderne begyndte at melde sig syge. Det kunne ledelsen sådan set ikke forstå, og der gik faktisk nogle måneder, før ledelsen gik i dialog med medarbejderne og spurgte, hvad er det, der er galt her, hvorfor er sygefraværet eksploderet?

Og så kom det frem via medarbejderne, at de var skraldemænd, og de var ikke i stand til at dokumentere via nogle computere og nogle andre metoder og systemer, hvor de havde hentet storaffald osv. osv. Der indså ledelsen, at der var et problem der, og man sendte medarbejderne på efteruddannelse, hvorved de fik kompetenceløft, og efterfølgende er R98 blevet anerkendt som bedste arbejdsplads, to gange faktisk. Det er jo på grund af, at der har været en misforståelse mellem ledelsen og medarbejderne, ved at man indførte nogle procedurer, som medarbejderne ikke magtede.

Det leder mig hen til at sige, at lige så snart kommunen eller andre indfører nye procedurer, så skal vi altså også huske på, at medarbejderne, som skal overtage disse procedurer, kan komme ud for noget stress. Stress er jo en underlig faktor, faktisk er for lidt arbejde også med til at stresser folk, og for meget arbejde er også med til at stresser folk.

Vi skal som politikere sørge for, at medarbejderne kommer i balance, dvs. at de udvikler sig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Nu siger borgmester Mogens Lønborg, at hastværk er mange gange lastværk, og det kan godt være korrekt, borgmester Mogens Lønborg. Derfor så synes jeg også, at vi går med til at udvalgshenviser det, men lad os holde fokus omkring forvaltningen her, som er på dagsordenen i dag. Der kan godt være andre problemstillinger rundt omkring i kommunen. Lad os tage dem en ad gangen, Martin Hirsch.

Det var vist det. Tak.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det passede med tiden.

Tina Bostrup (B): Jeg skal gøre det ganske kort. Jeg vil bare sige til dig Mogens, til hr. Mogens Lønborg, til borgmester Mogens Lønborg, at vi er rigtig glade for borgmesterens opbakning. Vi går med til at udvalgshenviser den, fordi vi har også stor respekt for udvalgsarbejdet omkring det. Men vi vil dog kræve, at den så kommer op på næste BR-møde.

Det er alt fra mig.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg vil gerne sige forslagsstillerne tak for, at man vil lade udvalget behandle denne sag. Jeg undrede mig lidt over, hvorfor man ikke startede der, men nu er det sådan. Jeg synes, det er rigtig godt.

Jeg vil gerne sige til Ikram Sarwar, så der ikke skal være nogen misforståelser, jeg synes da, det er helt, helt lige i øjet at inddrage medarbejderne i at finde ud af, hvad for nogle regler der snærer i deres dagligdag. Hvem ellers ved det?

Det, man så kan diskutere i udvalget, det er, skal man for at jagte de her regler sende et spørgeskema ud til, lad os sige 10.000 medarbejdere, eller kunne man tage en stikprøve? Altså vi skal da tage en diskussion af, hvad er det bedste middel også henset til, hvor stort et bureaukrati vi sætter i værk.

Vi skal jagte de her unødvendige regler, det er der ingen tvivl om. Nu har vi snart også en rapport fra Fælledgården, fra konsulentundersøgelserapporten, og den giver os også formentlig nogle gode indspark til hele den her debat om at få forenklet tingene.

Så jeg glæder mig bare til, at vi kan komme i gang med arbejdet. Det skal ikke blive forsinket på grund af mig, vil jeg skynde mig at sige, jeg vil være meget, meget fremme i skoene, så vi får den her sag ekspederet så hurtigt som overhovedet muligt.

Men lad os være enige om, og måske ikke mindst nu, hvor Ikram Sarwar også undrede sig lidt over, at jeg ikke tog imod med kyshånd, jeg føler trods alt som borgmester et eller andet sted, når jeg sidder med det overordnede administrative ansvar for mit område, og jeg vil gerne gøre det rigtig godt, og derfor vil jeg også gøre sådan noget her rigtig, rigtig godt.

Derfor er det altså også meget godt lige at få snakket det igennem, hvordan vi griber det an, så vi er sikre på, at det bliver en succes, og så medarbejderne ikke i udgangspunktet siger, nej, hvad er nu det for noget papir, der kommer, hvad skal vi med det. Det er det, der er afgørende.

Men jeg er ethundrede procent bag selve ideen. Det ved ældrerådene i øvrigt også, skal jeg sige, og derfor er jeg også så glad for, at ældrerådene ikke bare bakkede op om Ritt Bjerregaards kronik, som jeg indholdsmæssigt, bortset fra selvfølgelig drillerierne af regeringen, også har bakket op. Så vi er så meget på linje, man næsten kan være i denne sag.

Så derfor synes jeg, det var lidt ærgerligt, vi lige skulle have den her lille, men lad os glemme det, lad os komme videre, det handler om at få unødvendigt regelbureaukrati fjernet.

Så skulle jeg måske lige sige, at jeg vil også samtidig på Enhedslistens vegne vil foreslå, at Enhedslistens ændringsforslag også bliver udvalgshenvist.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag til 1. at-punkt:

"Følgende tilføjes efter ordene 'medarbejdere i Sundhedsforvaltningen' og før ordene 'finder bør fjernes':

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

"samt ældreråd, brugerråd, pårørenderåd o.l.""

Enhedslisten stillede endvidere følgende ændringsforslag:

"at "... og Økonomiforvaltningen" udgår i 1. at-punkt, samt at "og overborgmester Ritt Bjerregaard" udgår i 2. at-punkt)"

Et forslag fra Det Konservative Folkeparti om at henvise medlemsforslaget samt de af Enhedslisten stillede ændringsforslag til Sundheds- og Omsorgsudvalget blev godkendt uden afstemning.

Det blev samtidig besluttet, efter forslag fra Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre, at medlemsforslaget skal behandles på førstkommende møde i Sundheds- og Omsorgsudvalget og efterfølgende på førstkommende møde i Borgerrepræsentationen.

=====

18) BR 39/07. Medlemsforslag om konkurrenceudsættelse af Københavns Kommune

(Stillet af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti)

Det foreslås,

at Københavns Kommunes politiske udvalg efter indstilling fra kommunens syv forvaltninger en gang årligt gennemgår samtlige driftsopgaver med henblik på en vurdering af det økonomiske og kvalitetsmæssige potentiale ved at udbyde flere opgaver. Herunder tager stilling til, hvilke opgaver, der skal udbydes,

at Københavns Kommune i løbet af de kommende år lancerer kampagner over for byens virksomheder, som indeholder budskabet om, hvordan man nemt og enkelt kan byde på opgaver i Københavns Kommune. Første del af kampagne løber af stablen i foråret 2007,

at Københavns Kommune etablerer et Udbudssekretariat, som skal informere og rådgive private virksomheder i at byde på kommunale driftsopgaver. Herunder etablerer en Udbudslinie: Én indgang for virksomheder, som vil udfordre kommunen på driftsopgaver,

at Københavns Kommunes årligt offentliggør en sammenligning af egen udbudsfrekvens med udbudsfrekvensen i landets øvrige kommuner. Sammenligningen skal både være generel og udspecificeret på samtlige driftsopgaver,

at Københavns Kommune etablerer en udbudsportal under kommunens hjemmeside. Alle beregninger over potentiale ved udbud og udlicitering skal være tilgængelige på kommunens hjemmeside. Herunder også best-practice på udbudsområdet i og uden for Københavns Kommune,

at Københavns Kommune en gang årligt inviterer samtlige virksomhedsledere i Københavns Kommune til seminar om mulighederne for at byde på opgaver i kommunen, samt

at Borgerrepræsentationen lader eventuelle udgiftskrævende forslag indgå i budgetdrøftelserne for budget 2008.

Martin Hirsch (V): Dette forslag burde i bund og grund slet ikke være nødvendigt at stille.

Når vi som borgere i hverdagen i dagens Danmark går ud og køber varer, ydelser, så går vi ud og vurderer, hvad er indholdet i de varer, vi så gerne vil købe, hvad er selvfølgelig så prisen for den vare, vi gerne vil købe. Vi går med andre ord ud og finder ud af, hvad er den bedst egnede vare ud fra et forskelligt muligt spekter af valgmuligheder, hvad er den bedste vare for os.

Vi elsker som borgere at gå ud og se på de forskellige muligheder, vi har netop at købe varer af forskellig indholdsmæssig karakter, prismæssig karakter. Det ligger helt naturligt i det at være en borger ikke bare kun i København, men i Danmark og for den sags skyld uden for landets grænser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Men når det så kommer til de offentlige varer, så er det egentlig sjovt nok, fordi vi som politikere, der har ansvaret for borgernes penge, så er det ligesom om, at så flytter man fokus lidt væk, nå jamen så er det ikke så nødvendigt med det, vi i øvrigt i hverdagen gør os umage med netop det at gå ind og kigge på, hvordan får vi en vare, der er bedst, måske billigst, men i hvert fald i andre sammenhænge kvalitetsmæssigt det bedste og det bedst egnede i den givne situation.

Vores fælles offentlige husholdningskasse den skal simpelt hen forvaltes meget bedre økonomisk, indholdsmæssigt, der skal være meget mere sans for at sikre, at de får de rigtige ydelser, også når vi ser på det offentliges fremtidige råderum, de muligheder, der ligger i, og nok også stramminger i i forhold til de økonomiske muligheder, som vi i Københavns Kommune og sikkert også i landets øvrige kommuner bliver stillet overfor. Sådan er hverdagen. Der er en meget større bevidsthed om, hvad bliver offentlige kroner brugt til, og det er vel også ganske naturligt.

Vi sidder her som politikere, der er valgt af nogle borgere, nogle brugere med den selvfølgelig tilgang til, som jeg var inde på før, at når vi handler ind hver især, så gør vi det ud fra, at det er det bedst opnåelige, det er det, vi helst vil. Det skal vi også fuldstændig naturligt kunne agere indenfor, når vi arbejder med vores alle sammens penge eller i hvert fald en del af dem, det der så i forhold til kommuneskatten indgår som en del af betalingen for det at være borger i Københavns Kommune.

Derfor bør en række af kommunens serviceydelser naturligvis prisafprøves. Og når jeg så indledningsvis siger, at det her forslag var slet ikke engang nødvendigt at stille, så er det, fordi det er helt naturligt, at der bliver prisafprøvet. Hvem er det, der er så berøringsangste med, at det ikke kun er kommunen selv, der skal løse opgaver.

Nuvel, der er visse opgaver, der også løses af eksterne leverandører, men i langt, langt højere grad kunne man godt prisafprøve nogle områder af Københavns Kommune.

Så lad os dog starte med, hvad skal vi sige de hårde værdier fra start. Hvad er de hårde værdier, det er selvfølgelig det kommunaltekniske område, borgmester Klaus Bondam, det er der, vi skal have fat. Som god socialliberal går man vel også ind for det at skulle afprøve ydelser inden for Det Radikale Venstre, så man får de bedste ydelser til bedst pris, bedst kvalitet. Og i det hele taget er på forkant med at sikre en optimal brug og anvendelse af borgernes kroner.

Så det vil jeg finde naturligt, at man fra borgmester Klaus Bondams side selvfølgelig vil gå herop på talerstolen og bakke op om de synspunkter på dette område ... jeg fortsætter, formand.

Når man så taler om, hvad er det for nogle redskaber, der skal bruges, ikke fordi de nødvendigvis er det eneste saliggørende, men det kan være nogle blandt flere til at sikre prisafprøvning, konkurrenceudsættelse, udbud.

Der synes vi f.eks., der engang årligt skal ske en vurdering af, hvor er vi så henne omkring det her med udbud, kan vi gøre det meget bedre. Er der oplagte opgaver, der kan prøves endnu bedre af i en konkurrencesituation. Og lad være med hele tiden at bruge argumentet eller et modargument om, at det private ikke kan løse opgaverne godt nok. Jeg tror, inden for det kommunaltekniske område er der så stor mulighed for at indhente gevinster, som vi ikke har udnyttet i Københavns Kommune endnu. Lad os prøve det af, det ligger til højrebenet.

Så vil vi hen ad vejen selvfølgelig også kunne finde andre ydelser, der er sikkert også områder inden for sundhed og omsorg med borgmester Lønborg ved roret, der vil kunne prøves af.

Vi var for nylig udvalgmæssigt på en ganske udmærket studietur til USA og Canada, og der bruger man jo samspillet mellem private leverandører og det offentlige langt, lang mere udviklet, end vi gør i Danmark. Det var egentlig befriende og også meget udbytterigt at være på sådan en tur. Så der kan også være noget der, man skal arbejde med.

Men lad os starte der, hvor den ligger, smartest er selvfølgelig, eller nemmest om man så må sige, hvorfor gøre det mere besværligt for os selv, starte med det kommunaltekniske område. Man skal over for byens virksomheder skabe bedre mulighed for at løse opgaver for kommunen, der skal være mere

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

åbenhed, der skal være mere end kontaktsøgning over for virksomhederne. Lad dem dog komme ind og være med.

Tilbage i midten af halvfemserne sad jeg i Københavns Erhvervsråd som medlem, nu sidder jeg som suppleant, og man snakkede rundt omkring bordet. Der blev nikket fra den daværende overborgmester, Jens Kramer Mikkelsen, at nu skulle man i bedre dialog med virksomhederne. Det er man sikkert også kommet på mange områder, men tallene viser os i dag, at hvad angår det at løse driftsopgaver, som er flyttet over på en privat leverandør, har det ikke haft det samme positive sindelag, som der egentlig blev lagt op til i erhvervsrådet dengang.

Der skal etableres et udbudssekretariat, hvor man netop hertil kan understøtte hele den fremadrettethed, det at få tingene prøvet af og få de mange kompetente private virksomheder ind og løse opgaver for kommunen.

Så skal der skabes mere åbenhed om udviklingen i udbuddet af opgaver. Jeg føler indimellem, at det er sådan lidt indspist, der er sådan lidt fordækt over det, jeg ved ikke rigtigt, hvad der foregår.

At der i det hele taget bliver taget væsentligt tættere dialog med byens virksomheder med det mål, at en række opgaver bliver budt ud, fordi ifølge Venstre ligger der altså utrolig mange opgaver til højrebenet, der kan bydes ud. Jeg skal ikke nævne dem alle konkret her, men hele vejområdet og hele parkområdet osv. osv., der er masser, masser at tage fat i.

Så jeg vil sige, det glædede mig i forbindelse med budgetforhandlingerne, at overborgmesteren netop i de forhandlinger, vi var inde i, var positivt stemt over for det, at der prøves mere af i konkurrence og mere i udbud.

Så når overborgmesteren giver de meldinger, og når borgmester Klaus Bondam, som jeg var inde på tidligere, også ud fra hans liberale tilgang til tingene må kunne se, at der ligger et kæmpepotentiale her, så vil jeg forvente, at der bakkes op om dette forslag, at man hylder, at der er stillet et så fremadrettet forslag, så vi kan komme videre i netop at få prøvet af, så vi får nogle opgaver løst, så får vi nogle serviceydelser til størst mulig gavn for borgere og brugere af vores by.

Lise Thorsen (A): Der skal ikke herske tvivl om, at vi også ønsker selvfølgelig at bruge skatteydernes kroner bedst muligt, og vi altid vil gå efter det, der er bedst og billigst.

Vi gør allerede meget i kommunen, vi har pr. 1. april lavet en koncernservice, som skal lette udbuddene inden for bestemte områder, nemlig it, bogføring, regnskab og indkøb, og vi har stået for en udbudsportal. Så vi er godt på vej.

Men man skal jo ikke ukritisk bare tro, at hvis man udliciterer alting, så er tusindårsriget lige inden for rækkevidde. Det er kommunen, der har ansvaret i sidste ende. Der er en masse administration forbundet med det, og de ting, vi har set indtil videre, har jo vist, at der også godt kan være problemer med at udlicitere til andre. Kommunen er ikke en stor bureaukratisk maskine, så det, at opgaverne ligger i kommunalt regi, betyder altså ikke nødvendigvis, at det er helt forfærdeligt.

Men selvfølgelig skal vi til enhver tid se på, hvad der er bedst for skatteydernes penge, og derfor vil vi gerne henvise sagen til Økonomiudvalget.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Martin Hirsch startede med at sige, at forslaget i virkeligheden slet ikke er nødvendigt. Det er jeg sådan set enig i, der er allerede en række krav til udbud, ligesom økonomiforvaltningen har systematiseret vores udliciteringer og det, der foregår på den måde.

Så jeg opfatter dette forslag, som Venstre stiller, i virkeligheden som et dybt ideologisk forslag. Det er et led i Venstres forslag, der arbejder med at afvikle den offentlige sektor og sikre, at mere og mere bliver markedsgjort og privatiseret.

Jeg forstår selvfølgelig godt, at Venstre gerne vil komme deres nødlidende statsminister til undsætning, udlicitering og udbud er ligesom skatkestop mantraer, som regeringen stædigt mæsser, uden det kommer nogen som helst til gavn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Det er ikke SF's dagsorden, SF's dagsorden er, at vi i stedet for bruger midler til at sikre og udvikle en mere professionel ledelse af det offentlige. SF's dagsorden er, at vi skal sikre bedre kvalitet i folkeskolen, i daginstitutionerne, på ældreområdet frem for blot at kaste håndklædet i ringen og overlade det til andre.

Jeg synes ikke, der er nogen grund til at tro, at det private skulle være så meget bedre end det offentlige, men det kræver selvfølgelig, at vi tager ansvaret på os.

Vi har i dag allerede en række lovkrav og EU-krav om udbud, der er også udfordringsretten, så private har rige muligheder for at komme ind i den offentlige sektor.

I SF er vi imod, at vi oven i alle de krav, der i forvejen er om udbud og udlicitering, skal spille serviceorgan for private virksomheder og hjælpe dem med at afvikle den offentlige velfærd. Vi vil hellere bruge ressourcer på at udvikle den offentlige velfærd, ikke på at afvikle den. Vi vil gerne efteruddanne vores ansatte, udvikle ledelsen, sikre dialogen med borgerne, sikre at de får de velfærdsydelse, de har krav på og sikre, at det offentlige gør det så billigt som overhovedet muligt.

Så i SF er vi imod forslaget, vi vil en helt anden vej, og vi ser heller ikke nogen grund til, at man behandler det i udvalget.

Borgmester **Klaus Bondam**: Ja, nu gjorde Martin Hirsch sig så klog på radikal politik. Jeg skal nok lade være med at gøre mig klog på den absurde glidning, partiet Venstre har været igennem fra at have været et liberalt parti til at blive en lidt kedsommelig blegfesen udgave af Socialdemokratiet. Lad os holde os til sagens substans. Den omhandler konkurrenceudsættelse af driftsopgaver. Jeg vil gå til sagen og forholde mig til den såvel som borgmester for teknik- og miljøforvaltningen i København og naturligvis også som radikal.

Tager vi det sidste, ja, så er det radikal politik at konkurrenceudsætte, om end vi ikke går til det med helt samme ideologiske udgangspunkt som Venstre og sikkert også Konservative. For os er der tale om en konkret faglig vurdering af, hvad der tjener københavnerne bedst, og hvad der tjener vores personale bedst.

Inden for staten har De Radikale været med til at gennemføre massive udbud af driftsopgaver oftest med rigtig gode erfaringer til følge. Vi er helt enige med forslagsstillerne i, at vi bør se mere struktureret og også mere proaktivt på det her i Københavns Kommune, og vi går som sådan også ind for, at vi går endnu mere i dybden med forslaget.

Jeg vil dog alligevel give det et par kommentarer med på vejen. Udbuddet af driftsopgaver skal altså gøres efter nøje overvejelser. For det første vil der være mange af vores kommunalt ansatte involveret, tabes en opgave til eksterne entreprenører, så vil disse skulle virksomhedsoverdrages. Det siger sig selv, at dette naturligvis er en proces, som kræver både forberedelse og involvering.

Det har også betydning, at en del af medarbejderne kan takke nej til en sådan virksomhedsoverdragelse, da de er ansat på et tjenestemandsvilkår. Derfor så skal det naturligvis overvejes, om der er en potentiel økonomisk gevinst i hvert enkelt tilfælde.

Endelig så skal det selvfølgelig sikres, at arbejdsmiljø, sociale klausuler, miljøprofil osv. videreføres med samme standard, som vi kender for kommunens interne produktion.

I teknik- og miljøforvaltningen er vi, og i Teknik- og Miljøudvalget er vi lige gået i gang med at diskutere det kommende store udbud af hele affaldshåndteringsindsatsen i København. Vi er også i gang med en perspektivudredning af KTK, Københavns Kommune Teknisk område.

Personligt så finder jeg, at en kombination af intern og ekstern produktion er mest hensigtsmæssig, men procenterne de skal nøje vurderes, og dette det rummer medlemsforslaget heldigvis også.

Så derfor så skal jeg fra radikal side sige, at vi i udgangspunktet kan bakke op om forslaget, vi vil også gerne bakke op om en nærmere vurdering. Derfor så vil vi tilslutte os, at forslaget henvises til Økonomiudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Borgmester **Mikkel Warming**: Det er jo rart at høre på den sidste taler, at der stadig væk er ægte liberalister tilbage i forsamlingen, der ønsker udlicitering og udbud i modsætning til Venstre på landsplan, forstår jeg.

Nej, vi synes, det her er et noget sært forslag, som i næsten husmoderlige vendinger, når man kigger på både motivationen, den skriftlige og den mundtlige fra Martin Hirsch, har uhyre omhu for skattekroneerne, for københavnernes kan med rette forlange, at politikerne varetager skattekroneerne ordentligt og anstændigt. Det er jo svært at være uenig i.

Så kom han så til at sige, hvad husmødrene i Venstre meget gerne vil have, vi skal bruge vores skattekrone til, vi skal nemlig ansætte nogle DJØF'ere skal vi, vi skal ansætte nogle bureaukrater til at gennemgå samtlige driftsopgaver med henblik på en vurdering af det økonomiske og kvalitative osv., det skal der altså kolde hænder til at lave.

Der skal lanceres kampagner, o.k. det er måske ikke DJØF'ere, det kan godt være, det er medie-konsulenter, der skal lave disse kampagner, men kolde hænder vil jeg nu godt kalde dem alligevel.

Der skal laves et udbudssekretariat. Det er vel også en enkelt administrativ hånd eller to, der skal sidde i pågældende udbudssekretariat, og man skal lave nogle sammenligninger, som jo skal laves af nogen. De skal vel ansættes til at lave det, de skal vel have penge for det.

Vi skal etablere en udbudsportal, o.k. så er vi ovre i it-branchen og ansætter nogle af dem til at lave udbudsportalen.

Vi skal også invitere nogle virksomhedsledere, der begynder vi at nærme os nogle varme hænder, fordi jeg går ud fra, at der skal være noget servering ved de møder, som virksomhedslederne skal inviteres til. Og selvfølgelig skal vi så finansiere hele dynen i budget 2008, som om vi ikke har noget bedre at bruge pengene på.

Altså ærlig talt, det er ideologi i den forstand, at man tror, at tingene bliver bedre af at komme i udbud, det er der en række praktiske, konkrete erfaringer for, at det gør de ikke. Hvis nogen skal være i tvivl så se på, hvordan det gik, da ISS ville lave daginstitutioner og køre dem som privat virksomhed, det kunne de ikke, det kunne ikke løbe rundt, for de kunne ikke få folk til at løbe lige så stærkt og lave lige så godt arbejde som de offentligt ansatte.

Jeg synes, det er interessant at høre partier som Venstre, der med deres borgmester ikke forsømmer mange lejligheder til at fortælle om det vigtige i at sørge for, at vi har ordentligt personale, rekruttere bedre, efteruddanne bedre osv., at Venstre samtidig mener, at de offentligt ansatte i København er så dovne og så dårlige, at man bare ved at lave et udbud kan spare en masse penge.

Jeg tror ikke på det, erfaringerne viser det modsatte. De konkrete erfaringer også fra udbud viser det modsatte.

Så det her forslag synes vi oprigtig talt ikke fortjener nogen bedre skæbne end at blive stemt ned i aften.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Det er ikke første gang, jeg er blevet kaldt her på talerstolen af en Enhedslistetale herfra. Det er Mikkel Warmings betragtninger omkring det bureaukrati, som skal etableres i forbindelse med den her ordning.

Det er jo ikke forkert, når Mikkel Warming siger, at der skal ansættes nogle kolde hænder, nogle DJØF'ere til de her ting. Ja, det skal der jo altså, ligesom der skal, og det tror jeg i et større omfang, skal ansættes nogle kolde hænder, når man f.eks. gerne vil have et billig bolig-projekt igennem, så er der ansat rigtig mange kolde hænder for at få gennemført det projekt.

Men hvis det er det, det skal komme an på, Mikkel Warming, altså betragtningen omkring at man bruger skattekroneerne unødigt, så kunne man måske lave den deal, at hvis Mikkel Warming, og hvis vi på en eller anden måde kunne lave en aftale om, at disse administrative udgifter var mindre end den besparelse, der lå i et udbud, fordi det er sådan set en relevant betragtning at sige, der er nogle ekstra-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

---

omkostninger her og nu til et par mennesker, der skal sidde i et udbudssekretariat. Hvis udliciteringen ikke mere end henter det hjem, jamen så har vi jo totalt set opnået noget rent effektivitetsmæssigt.

Nu er jeg af den faste overbevisning, at når vi lægger noget ud, så vil besparelsen blive af sådan et omfang, så det sagtens kan finansiere det.

Men skal jeg forstå Mikkel Warmings bekymring for en administration, at han sådan set vil være med, hvis det bare er, at vi på en eller anden måde kan lave den deal, at besparelsen skal altså være mere end, hvad der kan finansiere de her ekstra få mennesker, der skal ansættes?

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Så går vi over til 2. runde.

Martin Hirsch (V): Det er jo egentlig en debat, der fortjener sådan en 2-3 timers god drøftelse, er det ikke? Vi skal vel ikke hjem foreløbig, så lad os gøre det. Nej, jeg vil egentlig kommentere nogle af de indlæg, der er kommet her.

Når borgmester Bo Asmus Kjeldgaard så overfortolket siger, at jeg skulle have sagt fra talerstolen, at det ikke er nødvendigt at stille forslaget, så tror jeg, vi lige skal præcisere, jeg sagde indledningsvis, at det burde ikke være nødvendigt at stille forslaget, men det er desværre nødvendigt i den givne situation.

Så nævner borgmesteren noget omkring udfordringsretten. Borgmesteren ved lige så godt som jeg, at den er ikke blevet brugt i den selvfølgelig positive ånd, den var ment for år tilbage, da man indførte den, fordi man i det kommunale system kan trække i nødbremsen og sige, vi beholder opgaverne in house, selv om der i øvrigt er nogle private leverandører, der er kommet ind og givet tilbud og vil udfordre på en lang række områder. Det er den ene ting.

Og man har simpelt hen følt fra nogle, jeg har talt med, der er alt for meget bureaukrati i det at skulle prøve på at gå ind og give tilbud, ja komme ind i kommunen i henhold til udfordringsretten. Den virker simpelt hen ikke.

Så synes jeg, det er noget af et snigløb at sige, at vi ikke vil velfærd i Venstre, tværtimod. Det er netop ved at bruge borgernes penge, ressourcerne, bedre, mere optimalt, det er med til at skabe øget velfærd. Det er vi helt overbeviste om.

Så vi vil ikke afvikle velfærd, vi vil udvikle velfærd.

Og så var borgmester Klaus Bondam inde på, at vi er sådan lidt blegfese. Jamen det er rigtigt, vi får ikke så meget sol i øjeblikket, så vi bliver sådan lidt blegfisede at se på, noget der tangerer til sådan en liter letmælk, du ved, så det vil jeg da give borgmester Klaus Bondam ret i, hvis vi sådan taler om det på så overfladisk et plan.

Fordi vi taler ikke om, at det her er noget med et ideologisk udgangspunkt, at vi vil gennemføre det her forslag. Forslaget bliver stillet, fordi der er et reelt behov for og en nødvendighed i, at vi bruger de ressourcer, ikke mindst set i fremadrettet perspektiv på en mere optimal måde, det ligger simpelt hen som en naturlig del.

Lad være med at komme til os om 5-10 år og sig, vi skulle have snakket, vi skulle have hørt på jer Venstre, men det bliver simpelt hen konsekvensen, hvis man ikke tør tage det her i den positive ånd.

Derfor synes jeg egentlig også, det var meget opløftende, når borgmester Klaus Bondam alligevel til sidst i sin tale sagde, vi vil meget gerne se på det her. Der er ingen tvivl om, at man skal arbejde mere struktureret og proaktivt med driftsopgaver og løsning af dem osv. Så det synes vi er rigtig godt.

Det er rigtigt, der vil være en del medarbejdere, der selvfølgelig vil komme i noget omkring en virksomhedsoverdragelse, men der er der faktisk nogle erfaringer, som jeg har indhøstet andet sted fra, vist sig, at nogle af de medarbejdere, som er kommet fra det offentlige system og blevet virksomheds-overdraget til en privat leverandør, faktisk bagefter har syntes, at det var spændende at prøve noget nyt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Det kan måske mange gange godt være ligesom, når vi andre gerne vil prøve et nyt job, at så søger vi nogle nye udfordringer, der kan være anledningen til, at man får prøvet nye udfordringer.

Så derfor til borgmester Mikkel Warming, jeg taler på ingen måde om dovne medarbejdere i Københavns Kommune. Der findes masser, fantastisk mange, gode, energiske medarbejdere i Københavns Kommune. Men ligesom jeg, ligesom borgmesteren og måske andre engang imellem har brug for lidt luftforandring, kan sådan en proces i det at få prøvet opgaver af og det med måske at blive virksomhedsoverdraget og skal arbejde inden for private leverandører være med til at sætte noget nyt og noget mere dynamisk i gang blandt nogle.

Så jeg vil sige, ressourcerne er der i Københavns Kommune, lad os måske, når det kommer til stykket, få lov til, at de bliver prøvet af i anden virksomhedskontekst.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Jeg vil gerne love Martin Hirsch, at vi i Enhedslisten under ingen omstændigheder kommer om 5-10 år og siger, at vi skulle have hørt på Venstre, det vil jeg godt garantere.

Specielt ikke det sidste, det er jo en ny og spændende personalepolitik i København, der nu bliver introduceret, det er sundt sådan at blive udbudt engang imellem og blive virksomhedsoverdraget, det vil sætte lidt fut i fejemoget. Det er spændende tanker, man gør sig i Venstre, det vil have interessante konsekvenser for muligheden af at rekruttere personalet, muligheden af at fastholde personale, hvis man sådan, jeg går ud fra med 5-7 års mellemrum skal udbyde tingene for, at folk kan blive virksomhedsoverdraget.

Vi har meget lyst til at virksomhedsoverdrage Venstre, men det kan vi nok desværre ikke.

Og så bare en enkelt ting omkring udfordringsretten. Den er nemlig ikke blevet brugt, faktisk har den fungerer så elendigt, at regeringen med Lars Løkke Rasmussen som afsender, han er mig bekendt fra Venstre, nu foreslår den afskaffet.

Så altså hvis det var kommunernes skyld, ville Lars Løkke Rasmussen, medlem af partiet Venstre, så foreslå den afskaffet, det giver ikke megen mening. Fordi hvis der er noget, denne her regering er god til, så er det at sige, det er kommunernes skyld, så nu må vi stramme op på dem.

Altså kort sagt det her giver stadig ikke nogen mening, go det giver stadig væk ikke nogen mening at spille nogen som helst tid med at diskutere det her forslag i et udvalg.

Anne Vang (A): Som Lise Thorsen var oppe og sige, så forholder vi os i Socialdemokratiet komplet uideologisk til det her spørgsmål. Udlicitering, konkurrenceudsættelse kan aldrig være et mål i sig selv. Men vi vil da meget gerne diskutere det som middel, hvis det kan bruges til at nå andre mål.

Derfor synes jeg måske nok også, at det er på sin plads at afvise, når Martin Hirsch siger, at det her er et konkret og presserende behov, som vi skal løse. For det første mener vi ikke, at man kan tale om at have et behov for udlicitering, vi kan have et behov for at løse nogle mål, og så kan vi måske snakke om, om udlicitering er en måde at nå de mål på.

For det andet er det måske lidt overkill at snakke om et konkret presserende behov om et forslag, hvis elementer rent faktisk allerede er i gang for hovedpartens vedkommende.

Men vi er da positive i forhold til at diskutere videre i Økonomiudvalget, så det synes jeg, vi skal gøre.

Et forslag fra Socialdemokraterne om at henvise medlemsforslaget til Økonomiudvalget blev godkendt med 32 stemmer imod 12.

For stemte: A, B, C, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: F og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

---

19) BR 24/07. Fordeling af 7 mio. kr. til vedligeholdelsesopgaver i kulturhusene

Indstilling om,

at der gives en anlægsbevilling på 4,0 mio. kr. til Kultur- og Fritidsudvalget, Københavns Ejendomme, konto 0.35.3 til renovering af Valby Medborgerhus,

at der gives en tillægsbevilling på 3,0 mio. kr. til Kultur- og Fritidsudvalget, Kultur og Fritid, konto 0.35.1 til mindre renoveringsarbejder i kulturhusene i henhold til sagsbeskrivelsen, samt

at der anvises kasse-mæssig dækning for 7,0 mio. kr. på Kultur- og Fritidsudvalget, Kultur og Fritid, konto 0.35.3. Andre Fritidsfaciliteter.

Det forudsættes, at udgifter i forbindelse med en evt. ombygning af Bygning 66 i den Brune Kødby afholdes indenfor Kultur- og Fritidsudvalgets egen budgetramme.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**20) BR 8/07. Overførsel af stiftelse fra Sundheds- og Omsorgsudvalget til Kultur- og Fritidsudvalget (ændring af styrelsesvedtægten)**

Indstilling om,

at stiftelsen Det Harboeske Enkefrukloster overføres fra Sundheds- og Omsorgsudvalget til Kultur- og Fritidsudvalget, samt

at styrelsesvedtægten for Københavns Kommune ændres i overensstemmelse hermed.

(Kultur- og Fritidsudvalget) (2. behandling)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**21) BR 32/07. Ændring af R98's vedtægt**

Indstilling om,

at forslag om ændring af vedtægten for Renholdningsselskabet af 1898 (R98) godkendes.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**22) BR 21/07. Købmagergade, Hauser Plads og Kultorget**

Indstilling om,

at Teknik- og Miljøforvaltningen meddeler Knud Højgaards Fond, at Københavns Kommune gerne vil tage imod fondens tilbud om medfinansiering af projektudvikling af et projekt for Kultorget og Hauser Plads med 50 % af udgifterne, svarende til maksimum 1.762.500 kr. inkl. fondsmoms (1,5 mio. kr. ekskl. fondsmoms), samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

---

at der gives en anlægsbevilling på 1,5 mio. kr. på Vej & Parks anlægsramme konto 2.28.23.3 (Standardforbedringer af færdselsarealer) i 2007 i form af en udgiftsbevilling på 3 mio. kr. og en indtægtsbevilling på 1,5 mio. kr. svarende til Fondens medfinansiering af projektudvikling.

Det bemærkes, at projektets styregruppe består af repræsentanter for Knud Højgaards Fond, direktør Ole Bach, Vej & Park, samt yderligere to kommunale embedsmænd.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter til det samlede projekt for Hauser Plads, Kultorget og Købmagergade samt Frederiksborggade fra Nørrevoldgade til Kultorget ud over de 40 mio. kr., der er afsat til projektet i forbindelse med budget 2007, finansieres inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

23) BR 19/07. Cykelrute langs søerne

Indstilling om,

at sammenfatningen af borgerdialogen tages til efterretning,

at forslag til cykelvej langs vestsiden af søerne - eventuelt indrettet som fællessti med cykling på de svageste trafikanters præmisser - anvendes som princip for den videre projektudvikling.

at der gives en anlægsbevilling på 0,5 mio. kr., finansieret af Vej & Parks anlægsramme for 2007, konto 2.28.23.3 (Standardforbedringer af færdselsarealer) til projektering af cykelvej langs den vestlige side af søerne, samt

at projektet, forvaltningen udvikler, sendes i borgerhøring før endelig vedtagelse.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter til drift eller anlæg af det i indstillingen beskrevne projekt udover de 7 mio. kr., der er afsat til projektet i forbindelse med budget 2007, finansieres inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme. Det bemærkes i den forbindelse, at der i budget 2007 er afsat 25 mio. kr. ekstra årligt til cykelfremkommelse i 2007-2009, hvoraf der maksimalt skal anvendes 7 mio. kr. til etablering af en cykelsti ved søerne.

(Teknik- og Miljøudvalget) (Initiativret)

Winnie Larsen-Jensen (A): Jeg vil gøre det meget kort.

Jeg synes, det er en god proces, vi har været igennem. Det her er jo en gammel sag, hvor der har været diskuteret frem og tilbage. Én ting er kendsgerningerne, at der bliver cyklet der til daglig, men at cykle der, når det ikke er indrettet til det, så begynder det at blive utrygt for brugerne.

Jeg er også glad for, at vi undervejs i udvalgsbehandlingen har ændret navnet fra cykelrute til cykelvej, fordi en cykelrute er sådan lidt nærmere defineret som noget, hvor man skal kunne køre stærkt og uanfægtet som cyklist, og det er området ikke egnet til. Men det er rigtig godt egnet til, at man kan køre der bl.a. med børn og nyde udsigten.

Jeg må indrømme, at hvis jeg var småbørnsforældre, så ville jeg også bede mine børn om at køre på den side af søen. Når man tænker på, hvor farlig krydsningen er f.eks. ved Dr. Louises Bro, så er det væsentligt mere betryggende at cykle under broen end at cykle hen over Søtorvet.

Så derfor synes jeg, at denne start på projekteringen plus den konstruktive debat, der har været i Teknik- og Miljøudvalget om, hvordan vi kunne forene, at der fortsat kunne være restauranter, at der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

---

fortsat kan være plads til plejehjemsbeboerne, som vil køre ud, eller dem der har haver direkte ud til stien, kan være der.

Man kan overveje, hvorvidt der skal nedlægges et antal parkeringspladser flere eller færre, så det bliver til glæde og gavn for alle parter og ikke på nogens bekostning, men en konstruktiv udnyttelse af en meget, meget spændende stiforbindelse midt inde i den bedste del af København.

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg skal starte med at sige, at jeg er rigtig glad for, at Teknik- og Miljøudvalget med et overvejende flertal har anbefalet, at der kan etableres en cykelvej langs vestsiden af Søerne fra Østerbrogade i nord og til Gammel Kongevej i syd.

Der har i det hidtidige forløb været en omfattende borgerdialog, og den har så sandelig haft stor bevågenhed. På trods af en modstand mod projektet, en modstand som primært kommer fra borgere, som er de nærmeste naboer til projektet, så har det dog været en, synes jeg, god og meget frugtbar dialog, hvor der er kommet mange gode input til, hvordan vi kan etablere denne cykelmulighed. En cykelmulighed, som både tilgodeser de cyklende, men som samtidig kan bidrage til den nuværende anvendelse af vejforløbet, altså også for borgere, som ikke cykler.

Udformningen af cykelvejen, ja, det kan f.eks. være en fælles gang- og cykelsti på hele strækningen. Lad mig gentage, hvad jeg har sagt, igen og igen og igen. Når vi snakker om at etablere mulighed for at cykle langs Søerne, ja, så sker det på fodgængernes præmisser, på de svageste trafikanters præmisser.

Jeg ser gerne, at forvaltningen kan fortsætte med at udvikle det her spændende projekt, og det er klart, at projektet også skal sendes i en borgerhøring før en endelig vedtagelse.

Med andre ord så kan jeg stærkt anbefale Borgerrepræsentationen at stemme for denne sag, der vil give endnu flere københavnere mulighed for at opleve Søerne, og som også vil gøre rigtig mange københavnere glade, for det er noget, der er rigtig mange, der vil.

Så har jeg fået en rolle som stikirenddrenge i aften, fordi Venstre har nemlig bedt mig meddele, at de viderefører deres protokolbemærkning.

Louise Frevert (O): Som det tidligere er blevet sagt heroppefra, så har denne sag jo været lang tid undervejs, i flere år oven i købet i flere perioder herinde, hvor jeg også har siddet her, har man diskuteret den her, der var det en cykelsti, nu er det blevet en cykelvej.

Det skal da ærligt indrømmes, at det ikke er en ide, der har groet i vores baghave. Men det ser nu ud til at blive en realitet, men det forandrer jo ikke, at vi har haft nogle meget stålfaste meninger omkring denne sag, og det har vi rent faktisk stadig væk.

Så vi vil også videreføre vores protokolbemærkning, og det er altså smadderhamrende ærgerligt også med de der parkeringspladser, der skal nedlægges. Det er også en af de anketings, der er ved det her, det er et af vores hjertebørn, oven i købet et sted derinde i den del af København, hvor der er så få parkeringspladser, at jeg synes, det er ganske fatalt, at man bare har skrottet dem. Altså det er 100 stk., og de kommer til at blive meget kede af det, de beboere, der bor derinde. Men der er jo ikke noget at gøre ved det.

Jeg vil nok sige, at i loyalitet og respekt over for det budgetforlig, vi selv er med i, så stemmer vi i aften for forslaget.

Winnie Berndtson (U): Ja. Jeg vidste ikke, at man kunne bede udvalgsformanden, borgmester Klaus Bondam, om at videreføre protokolbemærkninger. Så ville jeg også have gjort det, jeg vil også gerne have videreført min protokolbemærkning.

Det her er en meget, meget kompliceret sag, og hvis man kigger på afstemningerne, så kan man også se, at det sådan set har været meget grundigt behandlet, også realitetsbehandlet for at prøve at finde en eller anden løsning på noget, som vi jo alle sammen synes er en god ide, nemlig at vores re-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

---

kreative områder kan bruges til cykling, fordi det er bedre at cykle der, end det er at cykle uden blandt bilerne.

På den anden side, at de rekreative områder også bliver brugt af nogle andre, i det her tilfælde fodgængere og børnefamilier og børnehaver og skoleklasser og ned mod Østerbroenden ikke mindst de ældre fra Sølund. Det kan man også se, hvis man har fulgt debatten, at det er her, en af knasterne er.

Borgmester Klaus Bondam roste den gode og frugtbare dialog. Jeg tror ikke, han hentyder til de kommentarer, der var til det møde, vi begge to var til, på Søpavillonen, fordi der var hovedindtrykket jo, at borgerne var rasende over ikke at have indgået i den her dialog og var blevet taget ordentligt og alvorligt af forvaltningen, men tværtom var blevet misbrugt.

Det var også derfor, der har været en afstemning omkring borgerdialogen, fordi den borgerdialog, der er refereret her, ikke er den borgerdialog, borgerne syntes, de var en del af. Det er jo højst mærkværdigt at stemme om at tage noget til efterretning, men i dette tilfælde føler borgerne i den grad, at de er taget til indtægt for noget, som de ikke mener, at jeg synes, der er en god grund til, at vi faktisk har stemt om det. Derfor ønsker jeg også, at vi stemmer om det i aften.

Ligesom jeg går ud fra, at man også ønsker, at der skal stemmes om de andre ændringsforslag fra Teknik- og Miljøudvalget.

Jeg er sådan set enig med borgmester Klaus Bondam om, at det er vigtigt at understrege, og det bliver der også gjort i det 2. "at", at det her sker med udgangspunkt i de svageste trafikanter.

Det kan man sige, det kan vi også andre steder, vi kan blande alle trafikformer, det gør vi f.eks. nede i Strædet, der blander vi faktisk biler med gående, med cyklister, med cafeer og opholdsarealer, og det kan godt lade sig gøre at indrette arealer på den måde.

Det den her halve million skal bruges til at prøve at se, om vi kan finde det gode projekt. Det gode projekt er ikke en del af cykelruten, men jeg er meget enig med Winnie Larsen-Jensen, der siger, at en cykelrute er et sted, hvor cyklisterne kan komme hurtigt frem, det er vores cykelmotorveje, der hvor man ikke skal tage hensyn til nogen andre.

Så derfor vil der fortsat være behov for en cykelrute også ind over det her sted, hvis cykelruterne ude fra Østerbro skal ind til den Indre By.

Derfor har jeg så lavet en protokolbemærkning, jeg har ikke stillet det som et forslag, det har jeg ikke, fordi det er ikke finansieret, pengene er der ikke.

Til trøst for Louise Frevert og hendes loyalitet i forhold til budgetaftaler kan man sige, at der er jo afsat forholdsvis få penge til dette projekt, så det bliver nok ikke det store voldsomme projekt. Det kan man så måske trøste sig med hos Dansk Folkeparti, som måske dybest set ikke vil have det.

Peter Schlüter (C): Det Konservative Folkeparti hæfter sig ved, at med hensyn til fjernelse af parkeringspladser så vil de parkeringspladser, som måtte lide den tort at blive fjernet i forbindelse med dette projekt, blive suppleret, i og med at vi har lavet en samlet aftale på det område, som gør, at hvad der bliver fjernet, det skal reetableres. Det hæfter vi os ved, og det vil vi også hænge de aftaleansvarlige op på.

Så er der en anden ting. Som tidligere nørrebroborger gennem mange år så ved jeg, at lige nøjagtigt området omkring Søerne har en meget vigtig rekreativ rolle at spille for en bydel, som er en af de mest befolkningstætte i kongeriget. Der er et udtalt behov for, at vi kan tilbyde folk på Nørrebro fortsat at kunne færdes omkring Søerne i det pragtfulde område uden at frygte for liv og lemmer.

Det vil sige, vi betinger os selvfølgelig, og vi regner da også helt klart med fra borgmester Klaus Bondams side, nu han er heroppe og tale så kærligt for trafikanternes sag, altså ikke de svageste, men kan man sige de næstsvageste, altså cyklisterne sag.

Vi har jo i forvejen set, at der er problemer netop med cyklisternes adfærd i byen, så derfor går vi stærkt ud fra, at denne cykelrute bliver opført på en måde, så der vil være en balance, der vil være en klar afgrænsning i forhold til, hvad er cyklist-, og hvad er fodgængerområder. Vi skal ikke have mere

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

---

ballade blandt de trafikantgrupper, det må kunne lade sig gøre dels at tilgodese området som fortsat værende rekreativt primært.

Så skal der være mulighed for alle dem, som bruger området omkring Søerne til at løb rundt om. Det er også noget, vi går ind for, det ved jeg også, at det ligger Det Radikale Venstre på hjerte, at vi fortsat skal kunne rekreere os og dyrke kondi og forbedre helbredet.

Så jo, vi skal have en cykelrute, vi bliver nødt til det, det har vi indgået en aftale om, men ikke på bekostning af alle de andre brugere af området omkring Søerne.

Louise Frevert (O): Nu er det så sådan, at jeg er blevet cykelordfører her i aften, eftersom jeg er den eneste, der cykler i min gruppe hele året rundt.

Men som sagt kan man ikke altid få det, som man vil have det, men det er bare for at gøre opmærksom på, at vi selvfølgelig gerne vil forbedre kårerne for cyklisterne i København. Men det har Winnie Berndtson så i sin protokolbemærkning taget højde for, at vi faktisk i virkeligheden godt kunne have forestillet os, at cykelstien kunne være blevet etableret på den anden side, nemlig ovre i Fari-magsgaderne hele vejen ned i den sydøstlige side af Søerne.

Så vi skal altså tilslutte os Winnie Berndtsons protokolbemærkning, plus at vi gerne vil videreføre vores egen.

Borgmester **Klaus Bondam:** Jeg skal blot kvittere for de positive meldinger, som er kommet her fra talerstolen i denne her debat. Og så skal jeg endnu en gang gøre opmærksom på, at det, vi gør nu, det er, at nu sætter vi gang i en projektudarbejdelse, og vi skal nok få lejlighed til både i Teknik- og Miljøudvalget og sikkert også her i salen og sammen med københavnernes at debattere denne sag igen om, hvordan en cykelvej langs Søerne skal udformes.

Der ønskedes afstemning om indstillingens 1. at-punkt.

Indstillingens 1. at-punkt blev godkendt med 38 stemmer imod 2. 1 undlod.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), 4 medlemmer af V (Martin Geertsen, Martin Hirsch, Pia Allerslev og Jesper Schou Hansen) og Ø.

Imod stemte: Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af V (Leslie Arentoft).

Den resterende del af indstillingen blev godkendt med 40 stemmer imod 0. 1 undlod.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), 4 medlemmer af V (Martin Geertsen, Martin Hirsch, Pia Allerslev og Jesper Schou Hansen), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af V (Leslie Arentoft).

Venstre og Dansk Folkeparti ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Venstre og Dansk Folkeparti kan ikke acceptere, at der i forbindelse med projektet nedlægges parkeringspladser."

Dansk Folkeparti ønskede endvidere at videreføre følgende protokolbemærkning:

"Dansk Folkeparti kan ikke tilslutte sig indstillingen, idet vi er af den opfattelse, at man ikke har lyttet til borgerne, hverken de ca. 500 indkomne høringssvar eller konklusionerne på workshoppen 16/9-2006."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Winnie Berndtson (løsgænger) ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen, og Det Konservative Folkeparti valgte at tilslutte sig denne:

"Winnie Berndtson ønsker at tilkendegive at hun ønsker, at der etableres en cykelrute enten på sydøstsiden eller i gaderne bag søerne på Nørrebro siden."

=====

24) BR 22/07. P-anlæg i Indre By: Udsendelse af udbudsbekendtgørelse vedr. Borgergade

Indstilling om,

at der indrykkes EU udbudsbekendtgørelse for udbud vedr. Borgergade, som udbydes som salg af fast ejendom med mulighed for etablering af bolig og erhverv og tilhørende koncession vedrørende etablering og drift af et parkeringsanlæg,

at tidligere beslutning om udbud af P-anlæg under Vesterbrogade, udskydes og afventer resultaterne af de igangværende aktiviteter vedr. udviklingsmulighederne i Metropolzonen, samt

at der gives en anlægsbevilling på 0,5 mio. kr. finansieret af Vej & Park anlægsramme konto 2.28.23.3 (Standardforbedringer af færdselsarealer) til videreførelse af udbud og efterfølgende tilbudsvurdering. (Teknik- og Miljøudvalget)

Jesper Schou Hansen (V): I denne sag har man jo benyttet en strategi, som ellers mest er kendt i amerikansk praksis, nemlig at man i et hovedforslag får pakket nogle andre ting ind under, som egentlig burde være sagen irrelevant.

I denne sag omkring udsendelse af en udbudsbekendtgørelse vedrørende et p-anlæg i Borgergade har man fået indsnæget et 2. "at" om, at beslutningen om udbud af p-anlæg under Vesterbrogade udskydes og afventer resultaterne af de igangværende aktiviteter vedrørende udviklingsmulighederne i metropolzonen.

Derfor så ønsker Venstre, at der kommer separat afstemning om det 2. "at", idet vi er af den opfattelse, at vi har en aftale om, at vi skal have etableret et parkeringsanlæg under Vesterbrogade, og der som sådan fra vores side ikke er noget ønske om, at vi skal løbe fra denne her aftale.

Men vi vil da gerne se, hvad det er for nogle politikere, der vil løbe fra den aftale, vi har lavet omkring parkeringsanlæg, så derfor vil vi gerne have en afstemning om det 2. "at".

Der ønskedes delt afstemning om indstillingen.

Indstillingens 1. at-punkt blev godkendt med 37 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: Ø.

Indstillingens 2. at-punkt blev godkendt med 30 stemmer imod 12.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Indstillingens 3. at-punkt blev godkendt med 36 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: Ø.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

---

25) BR 23/07. Betaling for nedtagning af valgplakater

Indstilling om,

at prisen for nedtagning af valgplakater i forbindelse med valget i november 2005 fastsættes til kr. 25 ekskl. moms pr. plakat, samt

at Teknik- og Miljøforvaltningen i foråret 2007 fremlægger forslag til retningslinjer for betaling for nedtagning valgplakater.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**26) BR 25/07. Hastighedsplanprojekter 2007 og 2008**

Indstilling om,

at der til projektudvikling af 40 km/t hastighedszoner i lokalområder i Indre By og Christianshavn i 2007 gives en anlægsbevilling på 0,6 mio. kr. finansieret af Vej & Parks anlægsramme (konto 2.28.23.3 Standardforbedringer af færdselsarealer), samt

at projektudviklingen opstartes ved at udbyde rådgiverydelsen i underhåndsudbud

Det forudsættes, at evt. merudgifter som følge af sagen finansieres indenfor Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**27) BR 26/07. Trafiksikkerhedsplan - projekter 2007 og 2008**

Indstilling om,

at der gives en anlægsbevilling på netto 1,7 mio. kr. i 2007 til finansiering af projektudvikling af fire trafiksikkerhedsprojekter; jf. Trafiksikkerhedsplan 2007-2012, finansieret af Vej og Parks anlægsramme (konto 2.28.23.3 Standardforbedringer af færdselsarealer), samt

at projektudviklingen opstartes ved at udbyde rådgiverydelsen i EU udbud.

Det forudsættes, at evt. merudgifter som følge af sagen finansieres indenfor Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**28) BR 30/07. Forvaltningens samarbejde med en konsulentvirksomhed**

Indstilling om,

at Teknik- og Miljøforvaltningen kan indgå aftale med landskabsarkitekt mdl Jacob Kamp om konsulentopgaver, han er bedst kvalificeret til, og som har en størrelse, der ikke fordrer udbud.

(Teknik- og Miljøudvalget)(Standsningsret)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

---

2. næstformand (**Jesper Christensen**): BR's Sekretariat har i denne sag vurderet, at borgmester Klaus Bondam er inhabil. Er der bemærkninger til dette? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Karin Storgaard og Lotte Thiim Bertelsen har benyttet sig af deres standsningsret, og Karin Storgaard har meldt afbud til mødet i dag. Jeg skal derfor give ordet til Lotte Thiim Bertelsen.

Lotte Thiim Bertelsen (F): Det er jo en lidt mærkelig situation at stå her i, fordi jeg ville ønske, at jeg ikke havde været nødt til at benytte min standsningsret, for jeg synes faktisk ikke, at denne sag nogen sinde skulle have været på dagsordenen hverken i Teknik- og Miljøudvalget eller i Borgerrepræsentationen.

Når den så alligevel kom på dagsordenen i Teknik- og Miljøudvalget, og vi ikke kunne klare det ved en simpel drøftelse, men at der var nogle, som ville gøre det til en politisk sag og krævede afstemning, så mente jeg, at det var vigtigt, at vi tog snakken her i Borgerrepræsentationen i fuld offentlighed, så det er en samlet Borgerrepræsentation, der kan afklare det her.

Jeg synes, det er et stort problem, hvis vi som kommune går ind og handicapper venner, søskende, børn, forældre og andre, som har nogen som helst tilknytning til medlemmer af Borgerrepræsentationen. Det skal vel ikke være sådan, at fordi man kender en eller er gift med en, så kan man ikke få job i Københavns Kommune. Københavns Kommune er en virkelig, virkelig stor arbejdsplads i København, og det betyder altså, at man skal tage nogle helt andre forhandlinger hjemme ved køkkenbordet, om hvorvidt man skal stille op eller ikke stille op, hvis det lige pludselig får indflydelse på ens familie, ens vennekreds. Eller jeg ved ikke, om forslagsstillerne mener, det kun skal have indflydelse på ens ægtefælle, hvorvidt man må arbejde for Københavns Kommune, hvis ens ægtefælle er medlem af Borgerrepræsentationen.

Så vidt jeg har forstået denne her sag på Dansk Folkeparti, som jo har rejst den i udvalget, så er den rejst, ikke fordi de mener, der er foregået magtmisbrug, men fordi de frygter, at det bliver begået i fremtiden.

Der skal ikke herske tvivl om, at SF på ingen måde vil tolerere magtmisbrug eller nepotisme, vi mener, der skal være offentlighed, og der skal være klarhed omkring hvornår og hvorfor, at en i det her tilfælde arkitekt får en konsulentopgave af forvaltningen. Der skal være faglige, sagligt rigtige gode grunde til det, men det mener vi også, at der er i dette tilfælde.

Vi mener, det er meget problematisk, at man rejser en sag om noget, som vi mener er et politisk korstog og en mistænkeliggørelse af et forhold, frem for at det er en saglig begrundelse af, at man ikke mener, at den pågældende sagligt og fagligt opfylder kravene og kvalifikationerne til at løse opgaven, og man derfor mener, at det er en sag, der handler om magtmisbrug og nepotisme. Det er jo ikke tilfældet.

Tilfældet er, at der er nogle, der vil mistænkeliggøre, blot fordi man er gift med borgmesteren, og ikke fordi man mener, at de saglige grunde ikke er i orden.

Derfor har jeg rejst sagen her, og jeg håber, at en enig Borgerrepræsentation vil mene, at det selvfølgelig til hver en tid står forvaltningen frit for at hyre dem, de har lyst til.

Louise Frevert (O): Så er jeg også blevet ordfører, "Kampordfører" på denne sag.

Men det er fuldstændig rigtigt, som den tidligere ordfører sagde, at vi faktisk er lidt nervøse for, at der kan komme til at ske en skævvridning i et forhold, hvor det er så tæt på. Der er jo uendelig stor forskel på, fru Lotte Thiim, om det er vennekreds, eller det er grandkusiner eller andre perifere familiemedlemmer eller venner, der arbejder i en forvaltning eller i Københavns Kommune.

Jeg tror, der er flere herinde, der har et eller andet familiemedlem af det ene eller det andet køn, der arbejder i kommunen, men det er ikke i en så tæt linje og relation som lige nøjagtigt dette forhold vil blive. Det er det, som jeg også synes kan være lidt mistænkeligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Vi ved jo alle sammen, at der er mange ting, der bliver raflet af over morgenbordet, der er også ting, som man kan diskutere i henhold til tavshedspligten, når man er derhjemme. Jeg synes, at det er lidt farligt at have en ansat, som er så tæt under en borgmester, også fordi at forskellen på en almindelig borgerrepræsentant og en borgmester er jo, at borgmesteren jo også er personalechef i forvaltningen. Det gør jo også, at der kommer et andet forhold til den ansatte eksempelvis som ægtefællen i det her tilfælde.

Så i stedet for at man skal til at være bagstræberisk, hvis der evt. skulle opstå en sag, eksempelvis ville jeg kunne sige, hvis nu vedkommende arkitekt bliver fastansat som konsulent med vedvarende opgaver, så kan vi komme til, at denne person kan opnå at tjene et eksorbitant beløb. Og så kunne man jo forestille sig, ikke fordi jeg behøver at tage de radikale i forsvar på nogen som helst måde, men man kan jo godt være lidt venlig her i de sene nattetimer alligevel, at man kunne forestille sig, at vedkommende ville blive klandret for at have kunnet optjene mange tusindvis af kroner i nøjagtigt et regi, hvor hans mand havde været borgmester. Det er da en smaddersmadderkedelig sag at få på halsen og helt unødvendigt.

Vi havde helst set også at det af etiske grunde, vi havde helst set, at man havde haft en forståelse for, at man selvfølgelig med åbne øjne siger, det her er simpelt hen for tæt på, der må være andre kompetente folk. I skal da ikke bilde mig ind her og kigge mig direkte ind i øjnene og sige, at denne mand er den bedst egnede. Det kan godt være, han umiddelbart er, men det kan da ikke være rigtigt, at andre fantastiske landskabsarkitekter i dagens Danmark, der kunne blive ansat i pågældende forvaltning, mine damer og herrer, den tror jeg simpelt hen ikke på. Ikke at han ikke er kompetent og duelig, men han er jo ikke den eneste ene, om jeg så må sige, jo måske for hr. Klaus Bondam, men altså ikke for forvaltningen.

Så jeg tror, at hvis man ser på det med åbne øjne og etiske briller, så bliver I simpelt hen nødt til at kunne se, at det er for tæt på, og der kan ske nogle fejltagelser undervejs.

Vi ved godt, vi har ligesom vejret aftenluften her og kan godt fornemme, at vi bliver stemt ikke ud af banen, men nedstemt, så vi vil stemme for Venstres konstruktive forslag, hvor man i forvaltningen så kan tage stilling fra gang til gang til ansættelsesforholdet. Vi er nødt til at være lidt konstruktive, vi prøver at være fremkommelige her.

Men som sagt jeg synes altså, at man som forsvarlige partier her i Borgerrepræsentationen bør tænke sig om en ekstra gang, før man stemmer for sådan et forslag her.

Anne Vang (A): Jeg synes, det er dybt, dybt problematisk og meget meget ubehageligt, at der er nogle, der kan finde på at foreslå, at man skulle undlade at ansætte nogen, blot på grund af dem, de er gift med. Det at ansætte efter kvalifikationer er et meget, meget fint princip, og det skal vi selvfølgelig holde fast ved, alt andet ville i øvrigt også være ulovligt.

Jeg er glad for, at vi da har noget at holde os til, nemlig et notat, der klargør juraen i det her, nemlig at forvaltningens indgåelse af samarbejde med landskabsarkitekt Jacob Kamp skal baseres på lovlige kriterier:

"Inddragelse af ægteskabet mellem borgmester Klaus Bondam og arkitekt Jacob Kamp som kriterium i afgørelsen af, hvorvidt samarbejdet skal indgås, kan ikke i sig selv begrunde et afslag."

Hvis vi skal give afslag på det her, så er det en, der skal hævde, at Jacob Kamp ikke er den bedst kvalificerede. Det tror jeg ikke, der er nogen, der vil gå op her og vurdere, det tror jeg ikke, der er nogen, der vil sige, at det ved de bedre end forvaltningen. Selvfølgelig skal en mands ægteskab med en eller anden da ikke have betydning for vedkommendes ansættelsesforhold.

Jeg tror lige nu, at borgmester Martin Geertsen priser sig lykkelig over, at han ikke er gift med en bibliotekar, i så fald skulle han vælge mellem skilsmisse, og om konen ville blive arbejdsløs. Jeg tror, at borgmester Mikkel Warming i dag er glad for, at han ikke er gift med en socialrådgiver, det ville være problematisk ifølge Dansk Folkeparti.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

Jeg tror, at skoleborgmester Bo Asmus Kjeldgaard er glad for, at han ikke er gift med en pædagog eller en skolelærer, i så fald ville det også være problematisk ifølge Dansk Folkeparti. Sådan kan det naturligvis ikke være.

Selvfølgelig skal politikeres ægtefæller ikke forfordes, men de skal bestemt heller ikke diskrimineres. Vi kan da ikke blåstempe nogen form for diskrimination på grund af folks ægteskabelige status, det må være den klare konklusion i dag.

Jesper Schou Hansen (V): For en gangs skyld er jeg sådan set ikke uenig med Anne Vang, men spørgsmålet er bare, hvordan man kommer hen til det på den gode måde.

Fordi jeg tror ikke, der er nogen af os, der er i tvivl om, at uanset hvordan man vender og drejer sådan en sag, så vil det have interesse for rigtig mange borgere og en hel del medier, at borgmesterens mand vil blive hyret til at varetage nogle opgaver for kommunen.

Der synes jeg bare, man må se på, hvordan man undgår at rode sig ud i nogle rigtig uheldige episoder, hvor der er nogle, der bliver mistænkt for magtfordrejning, bliver mistænkt for over kaffebordet at aftale et eller andet for på morgenmøder at have lovprist nogen osv.

Nu er det jo sådan, at vi har indrettet vores forvaltningen på den måde, at det er borgmesteren, der står i spidsen for de enkelte forvaltninger, så Klaus Bondam vil altså stå i spidsen for den forvaltning, der skal vurdere, om hans mand nu er den rigtige til en opgave. Det synes jeg er problematisk.

Jeg synes ikke, at man skal sætte Klaus Bondam i den situation, at han skal mistænkeliggøres for, hvorvidt en kvalificeret landskabsarkitekt rent faktisk får en opgave eller ej. Jeg synes, vi skal fjerne den der mistænkeliggørelse, der kan ligge i det ved at lave en helt simpel tilføjelse til det forslag, som der ligger om, at det er udvalget, der træffer denne afgørelse. For nu har du så flyttet ansvaret fra borgmesteren, som er gift med manden, over til udvalget, og i udvalget er borgmesteren inhabil i de her beslutninger. Så undgår du alt det der med, at borgmesteren har nu hyret sin egen mand til det ene og det andet.

Vi ved udmærket godt, hvor nosebody pressen er i forbindelse med sådan nogle sager, og vi vil få den ene efter den anden, hver eneste gang Jacob Kamp skal løse en opgave, som han er kvalificeret til, så vil vi få den diskussion i pressen, TV/Lorry vil stå der, Ekstra Bladet vil stå der, TV-avisen, hvem der nu mere har interesse for sådan en sag, de vil stå der og spørge ud om det. De vil prikke, de vil komme med den der, er der mon noget i det her, og kan du ikke forstå, der er nogle borgere, der er bekymrede over det osv., og snakken vil gå ved middagselskaber osv.

Jeg synes bare ikke, at vi skal stille os i den situation, og vi kan løse det forholdsvis simpelt. Jeg ved godt, det er at lave særregler for en borgmester, og jeg synes ikke, det er diskvalificerende, at man er gift og løser opgaver for Københavns Kommune, men jeg synes bare, at vi skal undgå at bringe borgmester Klaus Bondam og os selv i en situation, hvor det er, at der er nogle, der har en mistanke om, at der foregår noget foul play på den ene eller den anden måde.

Derfor så har Venstre stillet et forslag, og det håber jeg, at en enig Borgerrepræsentation vil bakke op om, så vi undgår mistænkeliggørelse.

Kasper Johansen (B): Jeg går ud fra, at alle i denne her sag er enige om, at det er vigtigt, at vi som borgerrepræsentanter og kommune i det hele taget er meget opmærksomme på habilitetsproblemer.

Klaus Bondam har i denne sag ikke været blot meget opmærksom, men ekstremt opmærksom. Jeg kan oplyse, at Klaus Bondam allerede i december 2005, inden han tiltrådte som borgmester, gjorde den daværende bygge- og teknikforvaltning opmærksom på den her mulige problemstilling. Det medførte, at bygge- og teknikforvaltningen sammen med økonomiforvaltningen vurderede habilitets-spørgsmålet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Konklusionen var klar, det registrerede partnerskab udelukker ikke Jacob Kamp fra opgaver i teknik- og miljøforvaltningen, så længe tildeling af opgaver sker ud fra objektive kriterier.

Lige så klar var konklusionen, at Klaus Bondam selvfølgelig ikke måtte deltage eller på anden måde være involveret i sager, hvor Jacob Kamp er part, så også i den konkrete sag har Klaus Bondam været ekstremt opmærksom. Som det fremgår af sagen, er der et stort ønske i forvaltningen om at indgå aftale med Jacob Kamp, simpelt hen fordi han i denne sag er den dokumenterede mest velkvalificerede.

Alligevel har Klaus Bondam ønsket, at forvaltningen udarbejdede et notat til Teknik- og Miljøudvalget simpelt hen for at sikre fuld åbenhed og klare linjer. Det er i forlængelse af dette notat, at vi så i dag behandler den foreliggende sag.

Jeg synes, det er fint, at Klaus Bondam har været så opmærksom i denne sag for at sikre klare linjer. Det er der så kommet nu. Og der er jo også klare linjer i det udsendte notat fra Borgerrepræsentationens Sekretariat, som understøtter, at partnerskabet mellem Klaus Bondam og Jacob Kamp ikke kan udelukke Jacob Kamp fra et samarbejde med teknik- og miljøforvaltningen, når det blot sker på objektive, lovlige kriterier.

Jeg synes, at denne forsamling skal være meget opmærksom på, at åbenheden fra Klaus Bondams side ikke skal medføre, at Jacob Kamp stilles ringere, end reglerne tilsiger, at han nærmest bliver straffet for sin erhvervsudøvelse på grund af debatten. Der skal selvfølgelig gælde samme regler for alle.

Håndteringen af habilitetsspørgsmålet, som er affødt af, at politikere i Borgerrepræsentationen er ansat i kommunen, eller deres ægtefæller har relationer til kommunen, er jo bestemt ikke noget nyt fænomen. Det skal håndteres konkret af forvaltningerne efter de regler, der gælder. Det er helt forkert at ville gøre det her til et politisk spørgsmål.

I det videre forløb i den konkrete sag har jeg fuld tillid til, at teknik- og miljøforvaltningen kan håndtere habilitetsreglerne, og at Klaus Bondam selvfølgelig også fortsat vil være opmærksom på problemstillingen, ellers så bliver han gjort det venligt i aften.

Derfor kan jeg kun opfordre til at stemme for indstillingen.

Og ligeledes og sådan set i forhold til det, jeg lige har sagt, så kan vi naturligvis ikke tilslutte os Venstres ændringsforslag, for vi mener ikke, det er en politisk ansættelse, og derfor skal det ansættelsesforhold ikke udsættes for nogen særlig politisk bevågenhed ud over det, der nu allerede foregår. Det er en faglig ansættelse.

Winnie Berndtson (U): Jeg vil kun sige to ting i denne sag, fordi det har været sagt meget rigtigt, jeg er fuldstændig enig med Lotte Thiim Bertelsens indgangsreplik, det er meget, meget pinligt, at vi skal stå og diskutere det her i aften, men det var desværre nødvendigt.

Så vil jeg bare sige ud over det, der allerede er sagt, at vi har regler på det her område, og der er ingen af de regler, der tilsiger, at Jacob Kamp ikke skulle have den her ansættelse. Så hvis vi vælger at lade være med at ansætte Jacob til det her job og for den sags skyld alle andre job, som han måtte være kvalificeret til, så indfører vi nogle regler, der er strammere i Københavns Kommune, end de er i resten af landet, og det vil jeg ikke være med til.

Vi har regler omkring habilitet, vi har regler omkring, hvor tæt på man må være i forhold til, hvad det er for nogle job, man kan tage, når ens mand, kone eller hvem det nu kan være, besætter politiske poster. Jeg er fuldstændig enig i, at hvis det her skulle gennemføres på alle andre områder, så kan man f.eks. ikke være ansat i den københavnske folkeskole, hvis ens mand eller kone er børne- og ungeborgmester. Det vil være helt umuligt, for det er så langt ude, det her er. Der er ikke tale om, at Jacob Kamp skal sidde på skødet af borgmesteren, der er ikke tale om, at han er ansat i sekretariatet. Der er tale om, at han er ansat i en projektorganisering langt ude i en af virksomhederne på dette område.

Så jeg er ikke enig i den mistænkeliggørelse, jeg er ikke enig i, at vi i Københavns Kommune skal have strengere regler end det, der gælder alle andre steder, og det er ikke af hensyn til politikerne, men

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

---

det er sådan set af hensyn til borgerne, at jeg mener ikke, at vi skal diskriminere, fordi man har et ægteskab med en af politikerne eller borgmestrene her i kommunen.

Så vil jeg sige den anden ting, som jeg også sagde i udvalget, som jeg synes gør det her til en pinlig sag, det er, at de her historier og sager om os alle sammen, handler jo sjældent om, hvad der står i love og regler, men handler om, at vi er gode kolleger. Det handler om, hvorvidt de i det her tilfælde 54 andre borgerrepræsentanter vil deltage i sladder omkring Klaus Bondam og hans partner.

Jeg vil bare sige, at den slags sladder deltager jeg ikke i, og hvis vi alle sammen kunne blive enige om en gang for alle at tie stille, så ville det også hurtigt blive en meget uinteressant sag. For jeg er nemlig ikke enig med Jesper Schou Hansen i, at det interesserer mange københavnere og nok også noget presse. Nej, det interesserer ganske få københavnere, men rigtig, rigtig mange journalister, så længe der er så mange af vores politiske kolleger, der gider bidrage i de her smudssager, og de er ikke andet. Der er intet som helst i love og regler, der tilsiger, at denne sag skal diskuteres på denne måde hverken i udvalget eller her i Borgerrepræsentationen.

Men jeg synes, det er pinligt, fordi det her handler udelukkede om, om vi har lyst til at passe på hinanden som kolleger, eller vi har lyst til at bruge den her slags sager i det politiske beskidte spil. Og jeg gider ikke deltage i det, jeg har aldrig gjort det, og jeg kommer aldrig til at gøre det.

Lise Thorsen (A): Der er ingen tvivl om, at det ville være bedre, hvis vi ikke havde den slags problemer, men sådan er det altså bare ude i det virkelige liv, det har vi.

Hvis vi ønsker, at vi skal have tingene her i kommunen bedst og billigst, så stoler vi på, at forvaltningen også har styr på det, og at det derfor er den rigtige mand, der bliver ansat til lige præcis det her job. Vi synes faktisk, det er for lavt, at vi bliver ved med at diskutere det her.

Det kan jo ikke være rimeligt, at en borgmester eller en ansat skal på tv hver tredje måned for at forsvare, at nu har vedkommende igen fået en konsulentopgave.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor grænsen går for, hvornår man må ansætte folk, og hvornår man ikke må, man kan jo i princippet også være tæt på sin grandkusine, hvis det endelig skal være. Så vi må stole på, at forvaltningen ved, hvad de har med at gøre. Det er først et problem, i det øjeblik det er lukket, ikke nu hvor det er åbent.

Anne Vang (A): Lise Thorsen har fuldstændig ret i, at der absolut ingen grund er til, at en mand skal vrides gennem en mediemaskine, blot på grund af den han er gift med.

Det er netop grunden til, at vi ikke kan stemme for Jesper Schou Hansens ændringsforslag. Jesper Schou Hansen er oppe og sige, medierne interesserer sig enormt meget for det her, selv om de egentlig ikke burde det. Ja, det er netop grunden til at vi ikke skal gøre denne sag politisk, skal medierne virkelig have lov til at køre rundt i denne sag, det synes jeg ikke. Jeg synes faktisk, det grænser til politisk chikane, hvis man mener det, og det synes jeg ikke, vi kan være tjent med.

Jeg synes ikke, vi som politikere skal begynde at mobbe hinanden på den måde, det synes jeg slet, slet ikke, der er nogen af os, der kan være tjent med.

Jeg synes også, det er lidt mærkeligt, at man lige pludselig tager sagen op nu. Dansk Folkeparti, som er meget opmærksomme på, at de vil have denne sag op, jamen de har da selv en politiker, som er gift med en fra forvaltningen. Carl Christian Ebbesen sidder i Sundhedsudvalget, og han er gift med en fra sundhedsforvaltningen, og det er da helt fint, det synes jeg er helt, helt fint.

Ligesom det er helt, helt fint, at Klaus Bondams mand jo tilfældigvis har det job, han har. Han skal naturligvis ikke vælge mellem skilsmisse og arbejdsløshed, sådan må det være.

Jesper Schou Hansen (V): Nu skal Klaus Bondams mand, Jacob i denne sammenhæng, jo ikke ansættes i Københavns Kommune, men han skal have nogle konsulentopgaver for Københavns Kommune. Det vil sige, i hvert eneste tilfælde så skal forvaltningen ud og vurdere, hvorvidt han er den rette

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

---

mand til jobbet eller ej, og hver eneste gang forvaltningen skal det, så vil der være mulighed for at sætte en finger på, hvorvidt den vurdering er rigtig, hvorvidt borgmesteren nu har haft noget med i spillet. Jeg vil gerne pille det element ud.

Jeg ønsker ikke, at Klaus Bondams mand skal jagtes rundt i manegen, jeg synes ikke, at Klaus Bondam skal udstilles i medierne, fordi hans mand er den mest kompetente til at løse en opgave.

Jeg har ingen planer, ideer om at vi skal stemme imod, at Klaus Bondams mand får opgaver i Københavns Kommune, er han kvalificeret, så skal han have opgaverne, og vi får tonsvis af indstillinger i udvalget, hvor embedsmændene indstiller til os, at den ene eller den anden skal have en opgave, der skal udføres for Københavns Kommune.

Jeg kan bare konstatere, at vi lever i en virkelighed, hvor der bliver sat spørgsmålstejn ved de beslutninger, der bliver truffet i forvaltningen mellem de personrelationer, der er til stede. Det er bare den virkelighed, der er. Og så kan vi synes, at det skal vi ikke beskæftige os med, vi skal holde os helt ude af det og alt muligt andet. Det er jeg sådan set meget enig i, jeg har heller ikke standset denne her sag, det er SF og Enhedslisten, undskyld SF og Dansk Folkeparti, der har standset denne sag.

Jeg havde meget gerne være denne her sag foruden, men nu er der altså bare et personsammenfald, og nu kommer der bare en indstilling fra forvaltningen. Jeg synes bare, vi kan gøre det bedre end det, forvaltningen har foreslået, nemlig ved at undgå at den der mistanke er der fremover. Det er sådan set det eneste budskab, jeg har med det ændringsforslag, som Venstre har stillet i denne sag. Væk med den der mistanke, lad os lave det bedre, end det er i dag, så vi kommer ud over det.

Så er det rigtigt, så bliver det noget bøvl, når politikerne skal tage stilling i hver eneste tilfælde, men hvis det er den mulighed, der er for, at man kan adskille privatliv og politikerliv, så er jeg med på den løsning.

Louise Frevert (O): Vi skal passe lidt bedre på hinanden, siger fru Winnie Berndtson. Ja, det skulle vi jo nok. Jeg ved ikke, om det er den rigtige måde at gøre det på i dette tilfælde, fordi hvis man virkelig skulle passe på hinanden, så tror jeg også, man skulle vurdere, hvorvidt det egentlig er korrekt, at Klaus Bondam får sin mand ansat i forvaltningen. Sagt på en anden måde, at det er for tæt på.

Det der vrøvl og vås, som fru Anne Vang siger med, der er en, der har en fysioterapeut i kommunen, der er en, der har en hjemmehjælper, jeg har været gift med en overlæge i HS, altså jeg mener, det er jeg for øvrigt stadig væk, men eftersom HS ikke eksisterer længere, så er det en saga blot.

Men helt ærligt, det her er jo et specifikt job, altså hvis vi ikke alle sammen kunne eksempelvis, det sagde jeg også i min indledende tale, at der er jo tusindvis af mennesker ansat i Københavns Kommune, og der er tusindvis af mennesker ansat i sundhedssektoren. Altså hvis vi ikke, nogen af os, tilfældigvis skulle være gift med en, så kunne man altså komme ud for, at der ville blive arbejdsman-gel på nogle af arbejdspladserne. Det er slet ikke det, der er spørgsmålet.

Her er det spørgsmålet om, at det er et specifikt, så specifikt job, som der er tale om, der skal vurderes, et konsulentjob, som ikke er et almindeligt job som socialrådgiver eller en læge eller noget andet, det er et meget specifikt job, som skal vurderes, så man kan ikke sammenligne det. Og det er et etisk spørgsmål.

Så man kan jo diskutere, om det er korrekt eller ikke korrekt, etik har jo ikke noget at gøre med jura, og det kan godt være, at det er vurderet fra juristernes side til, at der ikke er noget forgjort i det her, ja, det er, hvad det er. Vi andre har ved gud lov til at have vores etiske synspunkter, og det er der ikke nogen, der kan klandre os for.

Vi mener ikke, det er korrekt, vi mener ikke, at man bør ansætte folk, der er så tæt på sig selv i en forvaltning som borgmester, som Klaus Bondam vil gøre med sin mand.

Vi mener, det er bedre helt at undlade at have diskussionen, ja, det havde også været fint, den slet ikke var opstået. Nu er jeg glad for, at Klaus Bondam har været så ærlig, at der er kommet lys over det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

Så jeg gentager, vi vil sige, at den næstbedste løsning for os er Venstres forslag, fordi så får vi syn for sagen hver eneste gang, og der er en vurdering, og så kan alle være sikre på, at der ikke bliver stukket noget under stolen.

Så skal jeg lige indskyde en sidste gang, det er, det er da ikke os som borgerrepræsentanter, der skaber balladen, det er da journalisterne. De har så pokkers travlt med at gå ind og snage i alt, hvad folk de gør, telefonregninger og diæter og jeg skal komme efter dig, der er jo ikke den lille ting, som ikke er offentliggjort på nettet, og som man kan snage i. Så det er da ikke os, der har et problem som sådan. Jo, i det øjeblik vi gør noget forkert.

Der er også medlemmer herinde, der har verserende sager, fordi man mistænkeliggør dem, så hvorfor udsætte sig selv for det, fordi der er nogle journalister, der snager i vores forhold. Vi er folkevalgte, vi skal spille med åbne kort, og vi skal have rent mel i posen på alle niveauer og på alle planer. Derfor nej, man skal ikke ansætte sin ægtefælle så tæt på.

Winnie Berndtson (U): Jeg vil sige med den her debat og med den her svada, er der jo ikke nogen andre muligheder end at bede statsforvaltningen om at vurdere det her. Vi har ikke i Borgerrepræsentationen endsige i Teknik- og Miljøudvalget nogen som helst kompetence i forhold til at sidde og sjusse os frem til moral og etik, og er det nu o.k., og gad vide hvad journalisterne mener og tror fru Hansen osv.

Det er slet ikke det, denne her sag drejer sig om, denne her sag drejer sig om, at vi diskriminerer. Denne her sag drejer sig om, at vi laver nogle særregler i København, som ikke gælder i resten af landet. Og med den svada, der kom fra Louise Frevert med mistænkeliggørelsen af, at det her er moralsk forkasteligt, og man må have nogle stramme retningslinjer, så er der ikke andre muligheder end at få statsforvaltningen til at vurdere, om det her er o.k. eller ej. Det er dem, der har myndigheden til det, det er dem, der har kompetencen til det. Det her er ikke en politisk sag, der findes love og regler på dette område, og hvis man er i tvivl, så beder man den myndighed, der har kompetencen til at belyse det, og det hedder i denne her sag statsforvaltningen. Det hedder ikke en politisk forsamling, fordi det her er ikke politik.

Så jeg vil sige, efter denne her svada og den her diskussion, der har været i aften så ser jeg ikke nogen anden mulighed end at få dem, der har myndighed på dette område til at vurdere det. Det er ikke for at træne eller gøre noget besværligt, det er, fordi jeg synes, både borgmester Klaus Bondam og også hans mand Jacob Kamp skal have en ordentlig og fair behandling, og det får de ikke i aften.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg tror bare, at man skal gøre sig selv klart, at hvis man vil spørge Statsforvaltningen Hovedstad om det her forhold, så bliver det med garanti genstand for yderligere medieopmærksomhed. Jeg er ikke helt sikker på, at det nødvendigvis er noget, der, når der nu bliver talt om, hvad der ville klæde os, at det er noget, der klæder os.

Altså jeg er mest indstillet på, at det her bliver landet sådan på det mest lavtekniske, havde jeg nær sagt med en lav fællesnævner, hvor vi alle sammen kan være enige om det ene eller det andet.

Men jeg appellerer bare til, at man tager højde for den virkelighed, vi lever i, og den interesse, som vores laden og gøren omkring ansættelser er udtryk for. Fordi der har jo været sager, hvor man må sige, at uanset at der har været ansættelsesudvalg, og hvad ved jeg, så er der folk, der er blevet beskyldt for både det ene og det andet, og en skoleborgmester, der er kommet i fedtefadet for noget, som jeg synes er ikke helt i hampen ligeegyldigt.

Men jeg konstaterer bare, at det er den måde, som der bliver ageret omkring os, og det er den måde, vi er nødt til at forholde os til, uanset om vi synes, det er rimeligt eller rasende urimeligt.

Jeg kan ikke rigtig se nogen anden udvej af det, end at man skal flytte den der mistanke, som alt andet lige vil blive rejst, det dikterer al historisk erfaring os, at vi får fjernet den fra borgmesteren og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

---

forvaltningen. Det mener jeg sådan set kun, vi gør ved at bede udvalget om at tage stilling til det i hver enkelt sag, den egentlig forelægger.

Det vi skal tage stilling til i udvalget er jo det faglige, saglige, om hvorvidt manden er kompetent eller ej, ikke om vi synes Klaus og Jacob er nogle fine fyre.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Det kan godt være, at der bliver skrevet lidt mere, mens statsforvaltningen sidder og behandler sagen, men de gør det kun én gang, og så er det ikke længere op til 55 eller 54 borgerrepræsentanternes egen personlige vurdering af etik og moral, og hvad mon pressen mener, og pressen ikke mener. Så er det én gang for alle afgjort, at det her er helt o.k., og så kan vi alle sammen klappe i inkl. de københavnere, der måtte være betænkelige.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Winnie Berndtson må gerne også indtegne sig for en kort bemærkning, fordi jeg vil gerne spørge om, hvad det så er, vi skal spørge Statsforvaltningen København om, altså om hvorvidt vi må træffe sådan en beslutning, det må vi jo sådan set gerne, det handler bare om, at vi skal træffe den på et grundlag, der handler om det faglige-saglige og ikke på noget som helst andet. Er Jacob Kamp fagligt kvalificeret til at løfte den pågældende opgave?

Der er ikke noget i vejen for, at udvalget tager den beslutningskompetence. Det som vi bliver bedt om i indstillingen er jo at uddelegere den beslutningskompetence til forvaltningen.

Altså jeg tror bare, at det skaber mere røre i andedammen, og jeg forudser ikke, at vi skal have et hav sager i udvalget, hvor Jacob Kamp skal hyres. Sådan som jeg har forstået forvaltningen, så er det forholdsvis få sager, der i virkeligheden er tale om. Jeg tror, at vi stille og roligt kan få gjort det til en formssag og få det igennem i udvalget. Jeg forestiller mig ikke, at der bliver voldsomme sværdslag, eller at SF og Dansk Folkeparti bruger standsningsret hver eneste gang, det så vil komme i udvalget, men at vi simpelt hen får fjernet den fra borgmesteren, så han ikke skal bringes i fedtefadet på den konto. Det synes jeg sådan set bare, vi skylder os selv.

Lotte Thiim Bertelsen (F): Jeg håber heller ikke, at det her er noget, vi skal tage stilling til en milliard gange, fordi hvis vi skal tage stilling til det her en milliard gange, så vil jeg godt gå så vidt til at tro, at jeg måske mener, at der kan være tale om magtmisbrug eller nepotisme.

Det her handler om, at Jacob Kamp er blevet hyret, eller forvaltningen foreslår, han bliver hyret på helt normale almindelige vilkår. I indstillingen står der:

"Jacob Kamp er den konsulent, som er bedst kvalificeret til opgaven, bl.a. i kraft af hans tidligere arbejde med et lignende projekt. Da der i øvrigt er tale om en helt normal fremgangsmåde, når forvaltningen hyrer en konsulent til opgaver af denne type og størrelse, foreslår forvaltningen, at der indgås et samarbejde med Jacob Kamp på helt normale vilkår."

Jeg mener, at forslaget fra Venstre er med til at fastholde eller legitimere, at der er forskel på Jacob Kamp og alle andre landskabsarkitekter, som måtte findes i København eller omegnen, og det synes jeg ikke er rimeligt. Det kan jeg ikke være med til på nogen måde at fastholde den diskrimination eller forskelsbehandling.

Så vil jeg gerne snakke om noget af det, som Louise Frevert sagde, fordi hun sagde flere gange, at Klaus Bondam har været med til at ansætte sin mand, eller han har gjort noget for at få ansat sin mand. Men det er jo ikke det, der er tilfældet, det er jo ikke borgmester Klaus Bondam, der har taget initiativ til at få ansat sin mand, det er jo forvaltningen, som på helt almindelig vis, på de almindelige og sædvanlige procedurer har foreslået at hyre Jacob Kamp til et projekt, som man almindeligvis gør.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

Så er der det med pressen, der snager, ja, det gør de muligvis, pressen har en legitim ret til at undersøge forhold, der vedrører de borgerlige parlamentariske hverv og valgte, det synes jeg er helt i orden. Men der er jo ikke nogen historie.

Hvis de ringer rundt til 55 medlemmer af Borgerrepræsentationen, som alle sammen siger, vi stoler selvfølgelig på, at vores forvaltning laver en faglig og saglig vurdering, når de ansætter en konsulent, og det være sig, om det er en ægtefælle til en borgmester eller en ægtefælle til en borgerrepræsentant eller hvem som helst anden, de måtte finde på at ansætte, så stoler de selvfølgelig på, at de laver en faglig og sagligt relevant afgørelse. Så tror jeg, det er meget begrænset, hvad pressen skulle finde på at skrive af spændende overskrifter i denne sammenhæng.

Så jeg mener, at hvis vi vil gøre hinanden og os selv og borgerne i København en tjeneste, så skulle vi lade være med at bruge mere tid på denne sag.

Kasper Johansen (B): Jeg tror måske, det ville forkorte debatten lidt, hvis vi kunne blive skånet for Jesper Schou Hansens store bekymring for Klaus Bondams ve og vel. Jeg mener egentlig, at det kan gøres meget kort.

Jeg synes, jeg har rimelig klart redegjort for, hvordan der er blevet handlet fra Klaus' side. Det er fuldstændig korrekt det, der er foregået, og jeg forstår ikke de der hentydninger, der hele tiden kommer, bl.a. også fra Louise Frevert om, at man på nogen måde skulle kunne udsætte sig for mistænkeliggørelse.

Jeg vil bare sige, at konsekvensen af det ændringsforslag er et uoverskueligt kaos, hvis vi pludselig som en kæmpevirksomhed, som vi jo er i ledelsen for her, skal til at tage stilling til, hvordan folk er relateret til folk, der arbejder her med alle mulige underopgaver i alle mulige forvaltninger på alle mulige tider. Det er et fuldstændig uoverskueligt kaos, vi kaster os ud i.

Så er det jo spændende, hvad sker der i hjemmet, hvad sker der bag hjemmets fire vægge, jeg synes faktisk, at det er direkte uacceptabelt, at vi skal høre sådan nogle liflige causerier over, hvad der foregår bag hjemmets fire vægge rundt omkring. Det er ikke vores opgave. Vi er også i denne her rolle ansatte på en arbejdsplads, det er borgmestrene, det er alle mulige andre, og der gælder alle almindelige regler for, hvordan man skal forholde sig til tavshed og andre ting. Det behøver vi ikke at debattere særligt længe om.

Peter Schlüter (C): Hvor er det her dog et vanskeligt spørgsmål at skulle tage stilling til i det hele taget, og hvor er jeg dog ked af, at vi i det hele taget skal stå her og diskutere sådan en ansættelse. Fordi det har noget at gøre med medlemmerne af Borgerrepræsentationens privatliv og nogle rammer, som ligger meget fjernt fra vores beslutningsprocesser herinde.

Men som jeg tolker Venstres ændringsforslag, så handler det her faktisk om to ting. Det handler om at sikre varetagelsen af det borgerlige ombud på en forsvarlig og ansvarlig måde.

Men det handler også om faktisk at beskytte borgmester Klaus Bondam, som jeg i øvrigt synes, hele vejen igennem har håndteret denne her sag eksemplarisk, det skal han have ros for.

Der er heller ingen tvivl om, at de første 20 journalister havde bidt ham i buksebenet, hvis ikke han havde handlet nøjagtigt, som han gjorde, så det kan vi være glade for.

Jeg læser ikke Venstres ændringsforslag som en trussel, som en løftet pegefinger. Jeg ser derimod, at med dette ændringsforslag kan borgmester Klaus Bondam se frem til i hvert enkelt tilfælde, at den konsulent, uanset om de er ægtefæller, eller hvilke relationer der ellers er, så kan han undgå at blive mistænkeliggjort for nepotisme i og med, at så bliver det rent rutinemæssigt lige forelagt udvalget, som så mange andre sager. Så kan han slappe af, så kan han sige, dette har jeg intet med at gøre, det er en udvalgsbeslutning ligesom så mange andre ting.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

Det er personfølsomt det område her, man bliver personligt berørt af det, og det er ikke meningen, at vi overhovedet skal have sådan nogle ting op i Borgerrepræsentationen. Hvor ville det have været rart at undgå.

Vi kan ikke komme uden om at snakke om etik og moral, det er op til hver enkelt af os, og det er op til borgmester Klaus Bondam i dette tilfælde. Jeg synes, han har handlet etisk og moralsk forsvarligt og voksent.

Sådan skal demokratiet fungere, og sådan forventes vi at optræde.

Med Venstres ændringsforslag ser jeg altså både en beskyttelse, en omsorg for hans varetagelse af det politiske hverv. Jeg ser også en sikkerhedsventil i forhold til vores billede udadtil.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (O): Det er jo ved at trække i langdrag det her, og det er utroligt, hvad man kan sige af sandheder på det her tidspunkt af aftenen.

Men det, der fik mig herop, det var, at jeg nu lige pludselig lyslevende klart forstod, hvorfor De Radikale taler, som de gør indimellem. Der er ting, de overhovedet ikke har forstået, de aner nogle gange åbenbart ikke, hvad de helt taler om. Det er derfor, de så åbenbart også er kommet ud i den her situation.

Hr. Kasper Johansen, vi er ikke ansatte, vi er folkevalgte, vi modtager ikke løn, vi modtager vederlag. Det var bare lige for at gøre klart, hvad det er for nogle forhold, vi taler om. Vores forhold her i Borgerrepræsentationen er ganske anderledes end det forhold, som vi diskuterer her i aften, nemlig et ansættelsesforhold af Klaus Bondams mand.

(Kort bemærkning).

Anette Holst Christensen (A): Hvis der er nogen, der er blevet forvirret, så er det altså den korte bemærkning, det er ikke, fordi jeg har tænkt mig at tale i 7 minutter på det her tidspunkt, det vil jeg gerne love.

Hvis det her er manet i jorden fra forvaltningens side, er der så nogen grund til at blive ved med at snakke om det, så må vi stole på forvaltningen. Hvis man vitterligt fra højrefløjens side er så forfærdeligt bekymret for Klaus Bondam, og det fra forvaltningens side er manet i jorden, skal vi så blive ved med at snakke om det. Så synes jeg nærmest, det begynder at nærme sig bare at trække tiden ud og blive ved med at køre rundt i en sag, hvor der faktisk ikke er noget.

Det synes jeg simpelt hen, vi skal holde op med, ikke mindst når højrefløjen er så forfærdeligt bekymret for Klaus Bondams ve og vel.

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Tak for det. Det var den sidste i 2. runde, så går vi over til 3. runde.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jesper Schou Hansen siger, at det her ændringsforslag er med henblik på at få den laveste fællesnævner frem. Jeg vil sige, at det havde de slet ikke behøvet. Vi har allerede et lysende klart billede af den laveste fællesnævner i form af den her temmelig ubehagelig og pinlige standning af denne sag, altså naturligvis ikke fra SF, som synes, det er en principiel sag.

Jeg synes, vi er nået til et lavkomisk punkt i virkeligheden, når man kan finde på at sige, at man ønsker at diskriminere nogle af etiske og moralske årsager. Det er næsten lige så komisk, som når man siger, at man ønsker at diskriminere en borgmesters mand for at beskytte borgmesteren selv.

Altså jeg synes, vi skal holde fast i én ting: For det første så er det ikke Klaus Bondam, der ansætter Jacob Kamp, det er forvaltningen. For det andet, så er det ulovligt at tage mandens ægteskabelige forhold med ind i beslutningen, den skal foregå på saglig basis.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2007

For det tredje kan vi da vel ikke ved vores fulde fem finde på at skabe særregler for en enkelt mand, blot fordi han er Klaus Bondams mand, det kan vi da ikke finde på. Det her burde være principielt.

Hvis man virkelig mener det her, så skal det udbredes til alle sager, så skal det være sådan, at hver eneste gang man træffer en beslutning om en ansættelse, hvis der er noget som helst forhold, jamen så skal det op politisk, fordi vi tilsyneladende efter nogles vurdering er langt bedre og mere kvalificerede til at vurdere folks faglige forhold, end forvaltningen er. Det mener jeg er helt ude i hampen, og jeg synes, vi skulle lade være med at drille hinanden politisk.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Det er jeg fuldstændig enig i, og jeg vil også bare bekendtgøre, at såfremt Jesper Schou Hansens ændringsforslag skulle blive vedtaget, så vil jeg, hver gang der sker behandling i Teknik- og Miljøudvalget, begære sagen i Borgerrepræsentationen.

For jeg vil ikke sidde som udvalgsmedlem og diskutere de her sager og træffe de her beslutninger, hvis denne her sal og de her politikere, der sidder her i dag, ønsker, at det er politikere, der skal vurdere det her, så får man den i Borgerrepræsentationen. For jeg har ikke som fagudvalgsmedlem nogen som helst forudsætninger for at lave den her vurdering, så må Borgerrepræsentationen tage den.

Borgmester Klaus Bondam (B) deltog ikke ved sagens behandling på grund af inhabilitet.

Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"følgende sætning tilføjes efter ordene 'at Teknik- og Miljøforvaltningen kan': 'efter beslutning i Teknik- og Miljøudvalget'"

Ændringsforslaget blev forkastet med 29 stemmer imod 8. 2 undlod.

For stemte: O og V.

Imod stemte: A, B, F, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: C.

Indstillingen blev herefter godkendt med 37 stemmer imod 3. 1 undlod.

For stemte: A, B, 2 medlemmer af C (Mogens Lønborg og Peter Schlüter), F, V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: O og Wallait Khan (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af C (Majbritt Mamsen).

=====

29) BR 82/07. Ændring af mødeplan

Indstilling om,

at mødetidspunktet for Borgerrepræsentationens møde torsdag den 8. februar 2007 flyttes fra kl. 17.30 til kl. 17.00.

(Overborgmesteren)

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Sagen har været drøftet på gruppeformandsmødet. Det er sådan, at der skal være et arrangement i hallen i forbindelse med næste BR-møde, og det starter kl. 19. Det har derfor været et ønske fra gruppeformændene, der var til stede på gruppeformandsmødet forud for BR-mødet, at flytte mødet en halv time, således at mødet den 8. skulle starte kl. 17 i stedet for kl. 17.30.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2007**

Det er imidlertid sådan, at mødekalenderen, som er besluttet, er gældende, medmindre forsamlingen i enighed træffer beslutning om noget andet. Jeg skal derfor høre, om der er bemærkninger til, at man flytter Borgerrepræsentationens møde fra kl. 17.30 til kl. 17 den 8. februar? (*Ophold*). Der begæres afstemning om forslaget.

Indstillingen bortfaldt på grund af krav om enighed ved ændring af Borgerrepræsentationens mødeplan.

For stemte: 32 medlemmer

Imod stemte: 3 medlemmer

1 medlem undlod.

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Sagen er hermed faldet, og det oprindelige mødetidspunkt kl. 17.30 opretholdes.

Følgende sager blev behandlet for lukkede døre

30) BR 31/07. Indgåelse af lejemål

=====

31) BR 48/07. Ansættelsessag

=====

32) BR 49/07. Ansættelsessag
